a hit

ISZLÁM ALAPISMERETEK

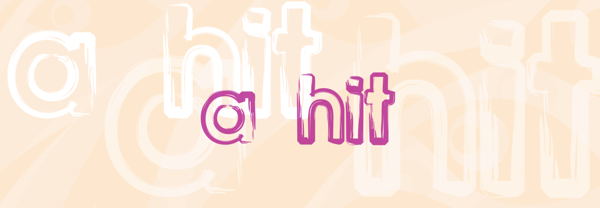

Török Vallásügyi Igazgatóság

ISZLÁM ALAPISMERETEK

Török Vallásügyi Igazgatóság

Szerkesztő:
Prof. Dr. Mehmet Emin Özafşar - Prof. Dr. Recai Doğan

Termelési igazgató:
Dr. Yüksel Salman

Műsorszórás koordinációs:
Yıldıray Kaplan
Projekt:
DİB. Din Eğitimi Dairesi Başkanlığı

Projekt Koordináció:
Hüseyin Ersoy
A török nagykövetseg Budapesti vallásűgyi koordinátora

Grafikai tervezés
Sacid Aracı

Fordította:
Kiss Zsuzsanna Halima - Ahmet Barışçıl

Fejezet írók:
Ünite 6-7-9: Prof. Dr. Erdoğan Pazarbaşı
Ünite 1-4-8: Doç. Dr. Ali Kuşat
Ünite 2-3-5: Doç. Dr. Süleyman Akyürek

Alkotó:
Uğur Altuntop

Kiadás:
Başak Mat. Tanı. Hiz. İth. İhr. Tic. Ltd. Şti. +90 312 397 16 17

A török Vallásügyi Igazgatóság kiadványai: 1231
Szakmai könyvek: 111

1. kiadás: Ankara, 2016

A Műelemző Bizottság határozata: 09.05.2016/27

2013.06.Y.0003.1231
ISBN 978-975-19-6559-2
Tanúsítvány száma: 12930

Kontakt:
Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Yabancı Dil ve Lehçelerde Yayınlar Daire Başkanlığı
Üniversiteler Mah. Dumlupınar Bulvarı No: 147/A 06800 Çankaya - ANKARA / TÜRKİYE
Tel.: +90 312 295 72 81 • Fax: +90 312 284 72 88
E-posta: yabancidiller@diyanet.gov.tr

tartalom

Előszó

A Kegyelmes és Irgalmas Allah a legjobb módon teremtette meg az embert, kiemelkedő tulajdonságokkal ajándékozta meg, az isteni kinyilatkoztatással szólt hozzá, megtiszteltetésben részesítette, de felelősséget is adott neki. Nem hagyta magára az evilági életben, hanem isteni kegyként és ajándékként prófétákat és isteni írásokat küldött e, hogy az embert a hitetlenség sötétjéből a hit és jó erkölcs fényére vezesse.

A legelső embertő fogva létező vallás az ember természetes szükséglete. A vallás megtanítja nekünk az élet értelmét és célját, segít abban, hogy egyensúlyt tudjunk kialakítani az evilági élet és a Túlvilág, a józan ész és a szív között, megtaláljuk a belső békénket. A vallás mindazon tanácsok összessége, amelyek igazságosságot, szeretetet és egyensúlyt hoznak a társadalomba, és egyéni és közösségi kötelességeinket az istenszolgálat tulajdonságával ruházzák fel.

Az az ember, aki szeretné megérteni saját magát, a világot és Teremtőjét, szeretne közelebb kerülni Hozzá és szeretni Őt, a Teremtő által elküldött könyveket és prófétákat követve megértheti az igazságot és azt, hogy mit jelent Allah szolgájának lenni.

Mivel az embernek szüksége van a vallásra az életében, az is nagyon fontos, hogy megfelelő, alapos és hiteles tudásra tegyünk szert a vallással kapcsolatban.

Ahhoz, hogy olyan emberek legyünk, amilyenekké az Iszlám szerint válnunk kell, fontos, hogy folyamatosan küzdjünk saját magunkkal, megújítsuk és felfrissítsük az Iszlám fényes üzenetét eszünkben és szívünkben, és állandó, élő kapcsolatot alakítsunk ki a tudás és az élet között.

Ezért jelentette meg a Török Vallásügyi Igazgatóság az „Iszlám Alapismeretek” című könyvsorozat négy kötetét. A könyv, amelyet most a kezünkben tartunk, ennek a sorozatnak az első kötete, „A hit” címet viseli.

Könyvünkben az Iszlám hit alapjait mutatjuk be. Az Iszlám hittételeit és az egyistenhit, a tevhid elemeit ismerhetjük meg, az Allah létezésébe és egyedülvalóságába, az angyalokba, az isteni könyvekbe, a prófétákba, az Utolsó Napba, a rendelésbe és a sorsba vetett hit témáival foglalkozunk.

Elmagyarázzuk az istenszolgálat fogalmát, célját és fontosságát, azt, hogy milyen hasznot hoz az embernek, és az istenszolgálat legfontosabb témáit, mint a tisztaság, az ima, a böjt, a kölcsönös segítségnyújtás és megosztás, a zakát, szadaka, zarándoklat, állatáldozat, fohász és bűnbánat is tárgyaljuk.

Reméljük, hogy munkánk és ez a könyvsorozat minél hasznosabb lesz az olvasók számára.

Az erőfeszítés tőlünk, a siker Allahtól van.

Törökország Vallásügyi Igazgatósága

1. FEJEZET

a hit

AZ EMBER ÉS A VALLÁS

1. Az ember természete
2. Az ember természete és a vallás
3. A vallás helye és fontossága az ember életében
4. A vallás jelentése
5. A vallás jelentéséről alkotott nézetek
6. A vallás forrásai
7. A vallások csoportosítása

6

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

- Az ember helye és helyzete a világban
- Az ember helye a többi élőlény között
- Az ember feladatai és felelősségei
- Az emberi természet és a vallás kapcsolata; az ember felfogása a vallásról, és vezetői szerepe
- Valamint szó lesz arról, hogy a vallás értelmezése és ennek az értelmezésnek az elsajátítása a történelem során egészen napjainkig milyen típusú vallásokat hívott életre

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megértjük, hogy miért lett megteremtve az ember
2. Megfogalmazzuk, hogy milyen kapcsolat van az emberi természet és a vallás között
3. Megértjük, hogy mi a vallás helye és fontossága az ember életében
4. Elmagyarázzuk, hogy mik a vallás forrásai
5. Megismerjük a hit fajtáit és a vallás típusait

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. Ne veszítsd szem elől a fejezet elején kitűzött célokat! Olvasd el többször is azokat a témákat, amelyek szerinted ezekhez a célokhoz kapcsolódnak!
2. Semmiképpen ne hagyd ki a fejezetben említett kutatást vagy megfigyelést!
3. A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.

Gondolkodjunk!

A Kegyes Korán szerint az ember magára vállalta a megbízatást. Vagyis szavát adta arra, hogy:

- Olvassa és megérti a Koránt, és betartja a parancsait,
- Felelősséget érez,
- Tökéletesíti saját magát,
- Szeretni fog és szeretni fogják
- Betartja Allah parancsait.

1 Az emberi természet

Ebben a világban minden élőlény valamilyen céllal lett teremtve. Minden élő és élettelen teremtmény a teremtése céljának megfelelően viselkedik. A növények azt teszik, amit tenniük kell. Ha megfelelő környezetet találnak, kihajtanak, növekednek, a levegőből szén-dioxidot vesznek fel, és termelik az életünk alapjául szolgáló oxigént, táplálékot biztosítanak számunkra gyümölcseikkel. Mindezeket a feladataikat folyamatosan, hibátlanul teljesítik a teremtésük pillanatától fogva.

Ezzel a témával kapcsolatban Hatalmas Urunk azt mondja: Ő az, Aki vizet küld le nektek az égből, abból isztok, és abból nő a növényzet, amiben az állataitokat legeltetitek. (16:10) Hát nem néznek a földre? Mennyi mindent teremtettünk mindenféle nemes fajtából! (26:7)

Az állatok feladatai

Az állatok is hibátlanul teljesítik mindazokat a feladatokat, amelyeket Allah az ösztöneik által kijelölt nekik. A méh például teremtésének első napján elkezd mézet gyűjteni, és egész életében hibátlanul teljesíti ezt a feladatot:

És Urad azt sugallta a méhnek: „Készíts lakhelyet a hegyekben, és a fák között, és azon, amit (az emberek) építenek. (16:68)

Az ember teremtésének célja

Az ember teremtésének célja nagyon is különbözik a többi élőlényétől. A többi élőlény az ember alapvető szükségleteit elégíti ki, ösztönösen teljesítve feladatát, de az ember teremtése teljesen más. Az embernek teljesen más tulajdonságok adattak, amelyek megkülönböztetik őt a többi élőlénytől.

Az embert az különbözteti meg a többi teremtménytől, hogy van akaratereje, amelynek segítségével képes irányítani és ellenőrzés alatt tartani saját magát. Ezek a tulajdonságok azért adattak az embernek, hogy képes legyen felelősséget vállalni és beteljesíteni.

Hatalmas Könyvünk, a Kegyes Korán szerint a megbízatást magára vállaló ember azt fogadta el, hogy olvassa és megérti a Koránt, teljesíti parancsait, felelősséggel tartozik cselekedeteiért, fejleszteni fogja saját magát, tanul, szeret és szeretni fogják és teljesíti Allah parancsait.

Az isteni megbízatást magára vállaló ember teremtésének napjától azon fáradozik, hogy a neki adatott tulajdonságok felhasználásával ezt a szerződést beteljesítse. És bármit is tesz ezen az úton, a Mindenható Allah felelősnek tartja őt minden cselekedetéért.

A Mindenható Allah egyértelműen elmagyarázza a Kegyes Koránban, hogy miért teremtette az embert, és mik az ember feladatai:

- Hát nem emlékszik az ember arra, hogy Mi megteremtettük őt korábban, mikor még nem volt semmi? (19:67)
- Az embert összevegyült cseppből teremtettük, hogy próbára tegyük, ezért adtuk neki a hallást és a látást. (76:2)
- Bizony, mindazt, ami a földön van, az ékességévé tettük, hogy próbára tehessük, melyikük a legjobb cselekedeteiben az emberek közül. (18:7)
- És nem másért teremtettem a dzsinneket és az embereket, mint hogy Engem szolgáljanak. (51:56)

2 Az emberi természet és a vallás

Az ember olyan módon lett megteremtve, hogy képes legyen megismerni a Mindenható Allahot, és hinni benne. Azonban az ember természete olyan tulajdonságokkal bír, amelyek által túlmutat ezen az anyagi világon, a lelkek világa felé. Hatalmas Teremtőnk azt mondja ezzel kapcsolatban:

Bizony, az embert a legjobb formában teremtettük. (95:4) Fordítsd hát arcodat a vallás felé, hanífként[1]! Allah természete, amellyel az emberiséget teremtette. Nincsen változás Allah teremtésében. Ez a helyes vallás, de a legtöbb ember nem tudja. (30:30)

Az ember olyan természettel bír, amely gyermekkorától hajlik arra, hogy a vallást elfogadja, megértse és megélje. Szeretett Prófétánk (s.a.w.) mondása: „Minden ember tiszta természettel születik, később a szülei csinálnak belőle tűzimádót, zsidót vagy keresztényt"[2] azt jelenti, hogy minden gyermek olyan természettel lett teremtve, hogy képes megérteni, elsajátítani, hinni és megélni a vallást, de születése után, nevelkedése

(1) Haníf: igazságra, jóra törekvő, tiszta természetű ember, aki egyedül a Mindenható Allahban hisz, és nem társít mellé más isteneketv
(2) Muslim, Qadar, 6, (25), III/2048

közben a szülei vallási kultúráját veszi át.

A gyermek születése pillanatától fogva különböző fejlődési szinteken megy keresztül. Minden egyes szinten szüksége van bizonyos dolgokra az élethez és a fejlődéshez. Ezeknek a szükségleteknek a betöltésében fontos szerepe van a vallásnak. Egy bizonyos életkor után a gyermek megérti, hogy a szüleitől kapott szeretet és biztonság csak ideiglenes, és az örökkévaló szeretet, vagyis a Mindenható Allah felé fordul, és Nála találja meg az örök biztonságot is.

Emellett az ember szabad akarattal is bír, hogy a saját akaratából higgyen a Mindenható Allahban. Ha nem vallásos környezetben nőtt fel, vagy olyan eseményeket élt meg élete során, az ember bármilyen vallást elfogadhat. A Mindenható Allah teljes szabadságot adott az embernek abban a kérdésben, hogy akar-e hinni, vagy nem akar, és nem kényszeríti őt a hitre. Ahogy hatalmas Könyvünkben mondja:

Nincs kényszer a vallásra. (2:256)

Azonban az ember olyan természettel, tulajdonságokkal rendelkezik, amelyek alkalmassá teszik arra, hogy a vallást elfogadja, megértse, és aszerint éljen.

A vallás az ember intellektusát, szívét és érzelemit szólítja meg, és emberivé teszi a viselkedését; segít abban, hogy megtisztítsa alsóbb énjét, és megadja az emberhez méltó életmód alapjait. Tehát úgy alakítja ki a társadalomban a közösségi és egyéni életmódot, hogy az megfeleljen a Mindenható Allah megelégedésének.

A vallás helye és fontossága az ember életében

Mivel az ember bizonyos természetes hajlamokkal született, a lelki egészség és siker érdekében tudnia kell megfelelőképpen irányítani ezeket a hajlamokat. Az, hogy az emberi természetnek megfelelően irányítsa őket, előfeltétele annak, hogy érettebben és a teremtés céljának megfelelően lehessen boldog ebben a világban.

A vallás és az evilági és túlvilági boldogság

A vallás azon tanácsok és parancsok összessége, amelyet a Mindenható Allah azért küldött el, hogy az emberiség boldog lehessen ebben a világban és a Túlvilágon is. Ha megéljük és betartjuk ezeket a tanácsokat, a vallás emberhez méltóvá teszi a társadalom és az egyén életét is.

Lelki kötelék Allahhal és másokkal és a vallás

Az a vallásos élet, amelynek az alapja a belső, biztos lelki kötelék Allahhal, és ennek meghosszabbításaként a másokkal való lelki együttlét érzése, fontos szerepet játszik abban, hogy az emberi lélek tulajdonságai és szépségei megnyilvánuljanak.

Vallás – válasz a kérdésekre

Az isteni tudás segít megválaszolni az embereknek azokat a kérdéseket, amelyeket ebben a világban saját magától nem tudna megválaszolni. Például:

Gondolkodjunk el:

- Miért lettünk megteremtve?
- Mi lesz velünk, miután meghalunk?
- Mi célból vagyunk ezen a világon?

A Hatalmas Urunk által elküldött vallás segítséget nyújthat ezeknek a kérdéseknek a megválaszolásában.

Emiatt bármelyik időszakát tekintjük is az emberi történelemnek, nem találunk olyat, amelyben ne lett volna vallás. Bár az egyén szintjén minden vallás esetében találunk olyanokat, akik nem hittek benne, de vallástalan társadalom nem volt.

Gondolkodjunk el:

Az emberi történelemben minden vallás esetében találunk olyanokat, akik nem hittek benne… de vallástalan társadalom nem volt…

A vallás az ember fizikai, lelki és társadalmi életében

A vallás elvárja az emberektől, hogy engedelmeskedjenek bizonyos alapelveknek a hit, istenszolgálat és erkölcs terén, amelyeknek elengedhetetlen fontosságuk van az emberiség fizikai, lelki és társadalmi életében.

- A vallás által előírt alapelvek az egyén lelkét fejlesztve, nevelve segítenek úrrá lenni az önzésen, és elősegítik a társadalomba való beilleszkedést.
- A vallás alapelveivel, amelyek segítenek megőrizni a legkiemelkedőbb emberi értékeket, mint például az intelligencia, az élet, a személyes tulajdon, becsület vagy származás, lehetővé teszi, hogy az emberek méltósággal és tisztességesen élhessenek.

A vallás és a társadalmi verseny

Az anyagiasság, a szabad verseny és ehhez kötődően a fogyasztás mindenek felett való értékelése miatt napjaink társadalmában minden eddiginél nagyobb szükség van a vallásra.

Tudnunk kell, hogy az anyagi dolgok nem képesek kielégíteni az ember minden szükségletét. Ha az ember az anyagi szükségletek kielégítése közben nem tölti be a lelkében lévő űrt a valódi, isteni vallással, akkor ez az üresség hamis hittel és babonákkal fogja megtölteni, vagy pedig teljes egészében csak az anyagi javak rabszolgájává válva ostobaságokra pazarolja magát. Ez pedig csak tovább növeli az üresség érzését, és végképp elborítja a reménytelenség. Ezért a vezetésünkre adott könyv, a Kegyes Korán azt mondja: „Hát vajon nem találnak-e a szívek megelégedést az Allahra való megemlékezésben?", ezzel felhívva a figyelmünket, hogy az ember lelki nyugalmának forrása a Mindenható Allah vallása. Ha az ember szívét a Mindenható Allahhoz köti, megemlékezik Róla, hívőként él, akkor minden körülmények között lehetősége nyílik mélyebb békében élni saját magával és a világgal.

Eltávolodás a vallástól

Akik távol élnek a vallás légkörétől, ezt a lelki és szellemi űrt egyfajta meditációhoz hasonló gyakorlatokkal próbálják betölteni, vagy a fizikai aktivitástól várnak segítséget. Különösen a nagyvárosokban, bizonyos gazdasági színvonalon élőknél az ilyesfajta tevékenységekkel való mélyebb ismerkedés oka a depresszió és a lelki üresség érzése.

Gondolkodjunk el!

- Az anyagi dolgok nem képesek kielégíteni az ember minden szükségletét
- Ha az ember anyagi szükségleteit kielégítve nem tölti be ezt a lelkében található űrt a valódi isteni vallással, akkor ezt az anyagi javak még fokozottabb fogyasztásával próbálja meg betölteni.

Az ember fizikai-lelki szükségletei és a vallás

Az ember társadalomban élő teremtmény. Ezért az embernek muszáj valamilyen csoportban élnie.

- Időről időre az ember úgy érezheti, hogy szüksége van mások fizikai vagy lelki segítségére. A hasonló érzésekkel, gondolkodásmóddal és hittel rendelkező emberek összegyűlve saját maguknak megfelelő hit, értékrend, szokások és kultúra alapján alakítják ki környezetüket.
- Ahhoz, hogy ebben a környezetben élhessenek, rendelkezniük kell bizonyos magasabb szintű értékekkel és alapelvekkel. A vallás pedig ezeket az értékeket és alapelveket határozza meg.
- A vallás tanácsot ad azzal kapcsolatban, hogy a rokonainkkal és szomszédainkkal milyen kapcsolatban kell lennünk, hogy meg kell látogatnunk őket. A Szila-i rahim, vagyis a rokoni kapcsolatok ápolása olyan téma, amelyet szeretett Prófétánk (s.a.w.) is sokszor hangsúlyozott. A Mindenható Allah azt mondja a Kegyes Koránban: „segítsétek

egymást a jóságban és istenfélelemben!" (5:2). A Prófétánk (s.a.w.) pedig azt mondta: „Ápoljátok a rokoni kapcsolatokat, mert aki a rokonait és a barátait látogatja, annak Allah meghosszabbítja az életét és kibővíti az ellátását." (el-Edebü'l-Müfred, 1/67)

A vallás és a társadalmi, gazdasági és politikai problémák

Akár a múltban, akár napjainkban, ha a társadalmi, gazdasági vagy politikai problémákat megélő társadalomban az emberek a vallási értékek alapján, segítő szándékkal összefogtak, győzelmet arattak a problémák felett. Mert a vallás az erkölcsi, társadalmi és gazdasági értékeket is magába foglalja, és a társadalom tagjaira bízta azt a szent felelősséget, hogy különösen nehéz időkben ezeket az értékeket szem előtt tartva vigyázzanak egymásra. Ezért azok a társadalmak, amelyekben az emberek hite erős, ellenállóbbak a nehézségekkel szemben, és sikeresebben fenntartják létezésüket.

A vallás megmondja, hogy mi helyes, és mi helytelen, és arra int, hogy cselekedjük azt, ami helyes, és tartózkodjunk a helytelentől. Különösen arra mutat rá, hogy milyen viselkedés helytelen az ember részéről, és megtiltja azt. Mások jogait megsérteni például szigorúan tilos.

Gondolkodjunk el!

- A vallás megmondja, hogy mi helyes, és mi helytelen.
- A vallás arra int, hogy tegyük azt, ami helyes, és tartózkodjunk attól, ami helytelen..

A vallás és a társadalmi szabályok

A társadalmunk fennmaradásához, egészséges fejlődéséhez elengedhetetlen, hogy betartsuk, őrizzük és fejlesszük a társadalmi szabályokat, amiben a hit és a vallás rendkívül fontos szerepet tölt be.

Hitünk társadalmi és kulturális életünk minden területén érezteti magát. Társadalmunk szokásrendszerében, irodalmában, művészetében, erkölcsében áldott vallásunk, az utolsó isteni vallás, az Iszlám fontos szereppel és hatással bír.

Társadalmunk egységének megőrzéséhez és fenntartásához ezeket a vallási értékeket és az Iszlám kultúráját újra el kell sajátítanunk, és át kell adnunk a következő generációnak.

„Segítsétek egymást a jóságban és istenfélelemben!" (5:2)

„Ápoljátok a rokoni kapcsolatokat, mert aki a rokonait és a barátait látogatja, annak Allah meghosszabbítja az életét és kibővíti az ellátását." (el-Edebü'l-Müfred, 1/67)

Gondolkodjunk el!

- A vallás az evilági és a túlvilági boldogságra vezet.
- A vallás jó kapcsolatot tanácsol a rokonokkal és szomszédokkal.
- A vallás előírja, hogy Allahot szolgáljuk, és tisztelettel viselkedjünk az emberekkel.

4 A vallás jelentése

A vallás az emberiség teremtésétől fogva létező, az egyén és a társadalom életében egyaránt fontos szerepet betöltő jelenség. A vallás jelentőségével, az egyén és a társadalom életében betöltött szerepével kapcsolatban számos kutatást végeztek.

- A vallás szó arab megfelelője a „dín", ami szótári jelentése alapján szabály, törvény, büntetés, megfelelés, nemzet, összkép, állapot, elszámolás, eljárás, uralom, szolgálat, hit, istenfélelem és hasonló jelentésekkel bír.
- Arabul a „dín" szó az „adósság" jelentésű „dejn" szóból származik. A vallás használható olyan értelemben is, hogy mindaz, amivel a Mindenható Allahnak, saját magunknak, a társadalomnak és az emberiségnek tartozunk, mindaz, amiért előttük felelősséggel tartozunk.
- A „dín" szó jelenthet jutalmat és büntetést is. Ezért hívjuk az Ítélet Napját, amikor az embert felelősségre vonják majd az evilági cselekedeteiért, „Jaumuddín", vagyis a viszonzás napja néven is.
- A „dín" szó utat is jelent. Az „Allah Vallása" kifejezés azt jelenti: „az az út, amelyet Allah javasol és parancsol". Vagyis azt jelenti, hogy a Mindenható Allah parancsai és tanácsai szerint kell cselekednünk, és az Általa megmutatott úton kell haladnunk.

Jegyezzük meg!

Dín: jutalom és büntetés
Dín: út
Allah Vallása: az Allah által parancsolt és javasolt út
Jaumuddín: az Ítélet Napja

Néhány vélemény a vallás jelentéséről

„Az Allah által a Prófétákon keresztül elküldött, a gondolkodó teremtmények által saját szabad akaratukból választott, a leghelyesebbre és legjobbra vezető isteni törvények összessége."

Ebben a meghatározásban a következő jellemzők szerepelnek:

1. A vallást a Mindenható Allah küldte el.

2. A Mindenható Allah az emberek közül kiválasztott prófétákon keresztül küldte el a vallást.

3. A vallás alapvető célja az, hogy az embereket boldoggá tegye ezen a világon és a Túlvilágon, úgy, hogy elnyerjék Allah megelégedését. A vallás ennek a boldogságnak az érdekében parancsol vagy tilt meg valamit az embereknek.

4. A vallás fontos tulajdonsága az, hogy az embereknek saját szabad akaratukból és választásukból kell elfogadniuk. A vallást nem lehet erőszakkal elfogadtatni valakivel. A Kegyes Korán így fogalmazza meg:

Nincs kényszer a vallásra. (2:256)

5. A vallás az intelligens teremtményeket szólítja meg, akik képesek a jót a rossztól megkülönböztetni. Aki nem rendelkezik ezekkel a képességekkel, arra nem vonatkoznak a vallás parancsai (nem mükellef, vagyis nem felelős személy). Akik nem érték még el a szellemi és lelki érettség életkorát, vagy mentális épségüket elvesztették (nem épelméjűek), azok nem felelősek a vallás parancsainak és tiltásainak betartásáért.

Gondolkodjunk el!

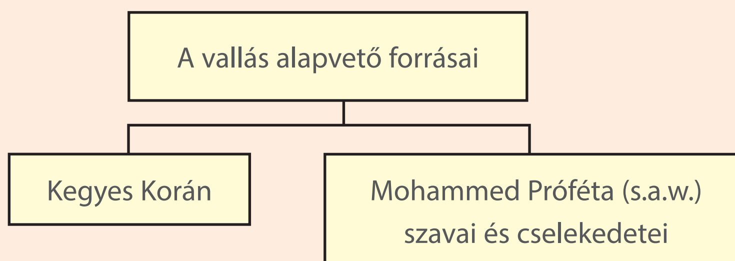
- A vallás alapvető célja: boldoggá tenni az embert ebben a világban és a Túlvilágon úgy, hogy elnyerje a Mindenható Allah megelégedését.
- A vallás fontos tulajdonsága az, hogy az embereknek saját szabad akaratukból és választásukból kell elfogadniuk.

A vallás forrásai

Áldott vallásunk, az Iszlám szerint a vallás forrása a Mindenható Allah. A Hatalmas Allah az emberek közül kiválasztott egyeseket, akiket prófétává tett, és rajtuk keresztül kinyilatkoztatást küldött az embereknek. Ezen kívül a Mindenható Allah olyan természettel is teremtette meg az embert, hogy megértse ezeket a kinyilatkoztatásokat, és elfogadja a Mindenható Allah létezését és egyedülvalóságát. Ádám prófétától (a.s.) Mohammed Prófétáig (s.a.w.) minden egyes próféta átadta a kinyilatkoztatást a saját társadalmának.

Vagyis a vallás elsődleges forrása a Mindenható Allah által a Prófétánkon keresztül (s.a.w.) elküldött kinyilatkoztatott könyv, a Kegyes Korán.

A vallásunk másik forrása pedig a Prófétánk (s.a.w.) szavai és cselekedetei. A szavait és a cselekedeteiről szóló beszámolókat, amelyeket együttesen hadíszoknak nevezünk, hadíszgyűjteményekbe jegyezték fel. A hadíszgyűjtemények a Kegyes Korán után a második forrást jelentik az Iszlám hitre, istenszolgálatra és erkölcsre vonatkozólag.

Utolsó beszédében a Prófétánk (s.a.w.) azt mondta:

„Ti hívők! Két dolgot bízok rátok, ha ezekhez ragaszkodtok, és engedelmeskedtek nekik, akkor soha nem fogtok letévelyedni a helyes útról. Ez a két rátok bízott dolog a Kegyes Korán és a Próféta szunnája." (Muvatta, Kader 3, II/899)

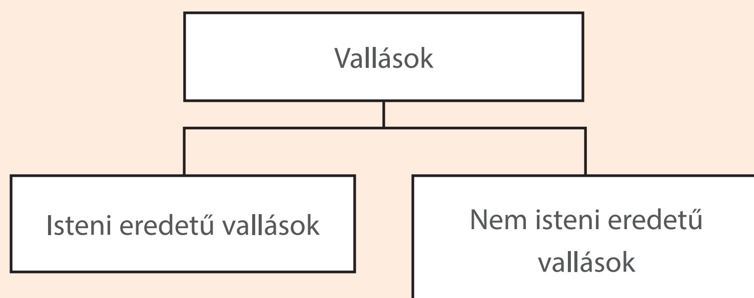
Ezzel az Iszlám vallás tudásra, hitre, istenszolgálatra, erkölcsre és emberiességre vonatkozó alapelveinek forrásául minden más előtt a Kegyes Koránt és a Szunnát tette meg.

7 A vallások típusai

Általánosságban véve, a vallásokat két nagy csoportra osztjuk: az isteni eredetű és a nem isteni eredetű vallásokra.

Isteni eredetű vallások

- Az isteni eredetű vallások forrása a Mindenható Allah által a prófétákon keresztül az embereknek elküldött kinyilatkoztatás
- Az első prófétától, Ádámtól (a.s.) kezdve az utolsó prófétáig, Mohammed Prófétáig (s.a.w.) a próféták közvetítésével elküldött vallások mind isteni eredetű vallások.
- Ezeknek a vallásoknak a közös tulajdonsága, hogy hisznek egy Hatalmas Teremtőben, Aki előírja az embereknek, hogy mit tehetnek meg, és mit tilos tenniük.
- Az emberek alapvető feladata ebben a világban, hogy megismerjék ezt a Hatalmas Teremtőt, és szolgálják Őt.
- Ezekhez a vallásokhoz tartozik a zsidó, a keresztény és az Iszlám vallás.

Nem isteni eredetű vallások

- A nem isteni eredetű vallások azok, amelyeket az emberek a saját elképzeléseik alapján találtak ki.
- Ezeket a vallásokat a Mindenható Allah nem a prófétákon keresztül küldte le az embereknek.
- Ezek a vallások nem hisznek egyetlen, mindenható Istenségben. Ezen vallások némelyike azt állítja, hogy az embernek saját belső világa felé kell fordulnia, és fejlesztenie kell magát. Minden olyan tevékenységet, amit ebből a célból végeznek, istenszolgálatnak tartanak. Ezekhez a vallásokhoz tartozik a buddhizmus, hinduizmus, sintóizmus vagy a brahmanizmus.

Egyes vallások az isteni eredetű és a nem isteni eredetű vallások keveréséből születtek. Ezek egyik legfontosabb példája az Indiában napjainkban is gyakorolt szikh vallás.

A fejezet összefoglalása

- Minden élő és élettelen teremtmény a teremtése céljának megfelelően viselkedik. A növények és az állatok azt teszik, amit a természetük szerint tenniük kell.
- Az ember rendelkezik akarattal és intelligenciával, amelyek segítségével irányíthatja cselekedeteit. A viselkedésével kapcsolatban pedig majd el kell számolnia Allah előtt.
- Az emberi léleknek nem idegen a vallás. Az emberben természeténél fogva megvan az a vágy, hogy kapcsolatban legyen egy mindenható lénnyel.
- A vallás segít az embernek abban, hogy választ találjon olyan kérdésekre, amelyekre egyébként nem tudna választ találni. A vallás fontos segítséget nyújt a hitben, istenszolgálatban, az emberiség fizikai, lelki és társadalmi életében.
- A „dín" arab szó, szótári jelentése szabály, törvény, büntetés, megfelelés, nemzet, összkép, állapot, elszámolás, eljárás, uralom, szolgálat, hit, istenfélelem. Az Iszlám forrásai szerint a vallás Allahtól származik.
- Annak alapján, hogy hisznek-e Isten létezésében, és milyen tulajdonságokat tulajdonítanak Neki, többféle vallás létezik. Ezek az egyistenhit (tevhid vagy monoteizmus), a sokistenhit (társítás, vagyis sirk vagy bálványimádás) és a hitetlenség (ateizmus).
- A vallásokat általánosságba két csoportra osztjuk, ezek az isteni eredetű vallások és a nem isteni eredetű vallások. Azok az isteni vallások, amelyeket Allah a prófétákon keresztül küldött le az embereknek. A nem isteni eredetű vallások azok, amelyeket az emberek a saját elképzeléseik alapján találtak ki.

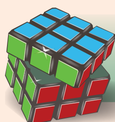

Tekintsük át a fejezetet!

1. Melyek a vallás alapvető forrásai?
2. Mi a célja az ember és a többi élőlény teremtésének?
3. Miért fontos a vallás az egyén és a társadalom életében?
4. Mik a hitetlenség jellemzői?
5. Hogyan csoportosíthatjuk a vallásokat?

Ellenőrző kérdések

1. A következő teremtmények közül melyik különbözik a többitől abban, hogy felelős a cselekedeteiért?

A) Az ember B) Az állatok C) A növények D) A hegyek E) A kövek

2. Az alábbiak közül melyik állítás áll legközelebb a hadísz jelentéséhez: „Minden ember tiszta természettel születik, később a szülei csinálnak belőle tűzimádót, zsidót vagy keresztényt”?

A) Minden gyerek tűzimádónak születik.

B) Minden gyerek zsidónak születik.

C) Minden gyerek úgy születik, hogy hajlamos elfogadni valamilyen vallást.

D) Minden gyerek kereszténynek születik.

E) Minden gyerek muszlimnak születik.

3. Az alábbiak közül miben NEM nyújt segítséget a vallás?

A) A vallás a túlzott fogyasztás megakadályozásával lelki önmegtartóztatásra hív.

B) A vallás megakadályozza, hogy az ember kapcsolatot alakítson ki másokkal

C) A vallás választ ad olyan kérdésekre, amelyeket az ember ebben a világban nem tud megválaszolni

D) A vallás megparancsolja, hogy látogassuk és ne veszítsük szem elől a rokonokat, így tanácsolja a társadalmi segítséget

E) A vallás tájékoztat az ember és a Mindenható Allah közötti kapcsolatról

4. Az alábbiak közül melyik NEM tartozik a „dín” szó jelentései közé?

A) A dín szó egyik jelentése az adósság.

B) A dín szó egyik jelentése a jutalom és büntetés.

C) A dín szó egyik jelentése az út, amin járni kell.

D) A dín szó a „világ” szóból származik arabul.

E) A dín szó egyik jelentése az engedelmesség

5. Az alábbiak közül melyik NEM tartozik a hitetlenség jellemzőihez?

A) Egyistenhit
B) Többistenhit
C) Istentagadás.
D) Varázslás és mágia
E) Misztika

2. fejezet

a hit

A HIT ÉS AZ EMBER

1. A hit és fontossága
2. Kelime-i Tevhid és Kelime-i Sahadet
3. Az emberek jellemzése a hit és a viselkedés kapcsolata alapján
4. A hit – tudás – cselekedet kapcsolata

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

- Foglalkozunk a hit témájával, amely a muszlim lét alapja. Megvizsgáljuk a hit és az ember közötti kapcsolatot, először azt állítva központba, hogy mi a hit, és miért fontos.
- Elmagyarázzuk, hogy mi az a Kelime-i Tevhid és Kelime-i Sahadet – az első feltétele annak, hogy valaki hívő legyen.
- Ezután megvizsgáljuk az embereket a hit és a viselkedés kapcsolatának szempontjából.
- Megvizsgáljuk az embert a hitetlenség szempontjából, és ennek jellemzőit.
- Tárgyaljuk a hívők, képmutatók, hitetlenek és bálványimádók tulajdonságait. Megvizsgáljuk, tmilyen szoros kapcsolat van a szívből elfogadott hit és a cselekedetek között.
- Megvizsgáljuk, milyen hatással van a tudás a hit minőségére, valamint tárgyaljuk a taklit (utánzás) és a tahkik (hitelesítés) jelentését.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megfogalmazzuk a hit definícióját.
2. Elmagyarázzuk a hit fontosságát.
3. Ájákból és hadíszokból hozunk példát a hit fontosságára.
4. Elmagyarázzuk a hit és a hitetlenség közötti különbséget.
5. Megfogalmazzuk a Kelime-i Tevhidet és Kelime-i Sahadetet.
6. Megfogalmazzuk a Kelime-i Tevhid és Kelime-i Sahadet jelentését.
7. Megtárgyaljuk, hogy milyen szerepet tölt be a Kelime-i Tevhid és Kelime-i Sahadet az Iszlám vallásban.
8. A szív és a megerősítés (taszdik) magyarázata.
9. A szív és a megerősítés (taszdik) fontossága.
10. Hogyan csoportosíthatjuk az embereket a hit és a viselkedés kapcsolata alapján?
11. A hívő, képmutató, hitetlen és bálványimádó fogalmának magyarázata.
12. Mi különbözteti meg egymástól ezeket a fogalmakat?
13. Példákat hozunk fel a hit és a viselkedés szempontjából történő csoportosításra.
14. A hit és a cselekedet kapcsolatának magyarázata.
15. Példák a hit és a cselekedet kapcsolatára.
16. Példákat hozunk fel a hit kiváltotta szép viselkedésre.
17. Saját viselkedésünk vizsgálata a hit és a cselekedet összefüggésének szempontjából.
18. A hit és a tudás kapcsolatának magyarázata.
19. Példákat hozunk fel a hit és a tudás összefüggésére.
20. Tudásunk függvényében van-e különbség a saját hitünkben?
21. Megvizsgáljuk a viselkedést a hit és a tudás kapcsolatának szempontjából.

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. Ne veszítsd szem elől a fejezet elején kitűzött célokat! Olvasd el többször is azokat a témákat, amelyek szerinted ezekhez a célokhoz kapcsolódnak!
2. Semmiképpen ne hagyd ki a fejezetben említett kutatást vagy megfigyelést!

1 A hit és fontossága

Az imán, vagyis hit azt jelenti, hogy valamit teljes bizonyossággal elfogadunk, teljes valónkkal és szívből hiszünk benne. A hit alapvetően a szív cselekedete.

- A hit magába foglalja a tanúsítást, megerősítést és az elfogadást is.
- A hit alapja az, hogy szívből megerősítünk valamit. Ha valamit nem tudunk elfogadni, megerősíteni, vagy kétségeink vannak felőle, ott nem lehet szó hitről.
- A hithez hozzá tartozik az is, hogy szavakba foglaljuk, vagyis a szavainkkal is megerősítjük azt, amiben hiszünk. Azonban a hitnek elsősorban a szívben kell léteznie, az, hogy ki is mondjuk, nem ugyanilyen fontos alapelv. Mindezzel együtt egyedül Allah tudja, hogy mi van az ember szívében. Ha a szavainkkal is megerősítjük a hitünket, az abban segít, hogy a többi embernek is tudtára adjuk.

Egy hittel kapcsolatos hadísz és a hozzá kapcsolódó gondolatok

Az Iszlám szerint a hit azt jelenti, hogy helyesnek és igaznak fogadjuk el mindazt, amit a Prófétánk (s.a.w.) a Hatalmas Allahtól hozott el, és teljes szívünkből hiszünk benne. Egy hadísz így beszél erről:

Allah Küldötte (s.a.w.) a Társai körében üldögélt, amikor egy fehér ruhás férfi ment oda hozzájuk, és a Prófétával (s.a.w.) szemben leült a térdére. Megkérdezte a Prófétától (s.a.w.):

Mi az imán?

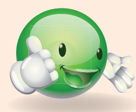
Az imán azt jelenti, hogy hiszünk Allahban, az angyalaiban, a Könyveiben, a Prófétáiban, az Ítélet Napjában (a feltámadásban a halál után), és a sorsban, akár jó, akár rossz – felelte Allah Küldötte (s.a.w.).

És mi az Iszlám? – kérdezett tovább az ismeretlen.

Az Iszlám azt jelenti, hogy egyedül Allahot szolgáljuk, nem állítunk mellé társat, megtartjuk az imát, megadjuk a kötelező zakátot, elvégezzük a Zarándoklatot és megtartjuk a böjtöt – mondta Allah Küldötte (s.a.w.).

És mi az ihszán? – kérdezte az ember.

Az ihszán azt jelenti, hogy úgy szolgáljuk Allahot, mintha a saját szemünkkel látnánk Őt. Mert ha te nem is látod Őt, Ő biztosan lát téged! – válaszolta a Próféta (s.a.w.). Az ismeretlen ember ezután felkelt és elment. (Bukhari, Iman, 37; Muszlim, Iman, 1, 5)

Most te jössz!

Miről szól a fenti hadísz?

Hittem, hívő lettem!

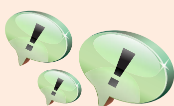
Az én Allahom Egyetlen,
Így hiszem a szívemben.
Angyalokat teremtett,
Minden élőt Ő éltet.

Igazság az Ő Könyve,
Vezetés az életre.
Prófétákat küldött el,
Igaz útra vezérel.

Eljön az Utolsó Nap,
Minden ember feltámad.
Sorsunk Allah rendelte,
Jó és rossz is van benne.

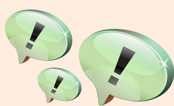
Az Ítélet Napjára
Gyűlünk elszámolásra.
Büntetés vagy jutalom –
Allahnál a hatalom.

Enver Tuncalip

Beszéljük meg!

A fenti versből kiindulva gondolkodjunk el a hit alapjain!

Beszéljük meg!

Olvassuk el az „Amantu" fohász jelentését, és foglaljuk össze a gondolatainkat arról, hogy mit jelent!

• A hit irányt mutat az ember viselkedésének, és befolyásolja azt, mert a hit nagyon szoros kapcsolatban áll a gondolkodásmóddal, az érzésekkel és a viselkedéssel. Ilyen módon a hit személyiségünk egészére hatással van.

• A hit irányt mutat a saját magunkkal, az emberekkel, más élőlényekkel és teremtményekkel való kapcsolatunkban.

• Aki hisz Allahban, az azon fáradozik, hogy a többi ember és a többi élőlény iránti felelősségének a lehető legjobban megfeleljen. Nem rendítik meg őt a nehézségek, és soha nem süllyed kétségbeesésbe.

• A hit erőt ad nekünk azáltal, hogy segít megoldani fizikai és lelki problémáinkat. A hit által tudjuk, hogy az evilági életben minden a próbatétel eszköze számunkra. Ily módon a hit a viselkedésünk forrása, kimeríthetetlen kincstárunk.

• A hit a hajtóerő, amely minden istenszolgálatunkat és cselekedetünket mozgatja. A hit adja meg ezek értelmét. Mert tudatosan hinni azt jelenti, hogy teljes szívünkkel elfogadjuk a hitet. Ez a tudatosság az, ami az elvégzett cselekedetink valódi jelentését és értékét megadja.

Gondolkodjunk el!

- A hit irányt szab az ember kapcsolatának saját magával, a többi emberrel, az élőlényekkel és minden teremtménnyel.
- A hit a hajtóerő minden istenszolgálatunk és cselekedetünk mögött.
- A hit jelentést ad az ember felelősségének a többi élőlény iránt.

2 A Kelime-i Tevhid és a Kelime-i Sehadet

A Kelime-i Tevhid és a Kelime-i Sehadet az Iszlám vallás elfogadásának első feltétele, vagyis annak első feltétele, hogy muszlimok, hívők legyünk. Ez a szívben megszületett hit megfogalmazása és kinyilvánítása. Annak, hogy valaki muszlim legyen, feltétele az, hogy elfogadja azt az üzenetet, amit a Kelime-i Tevhid közvetít.

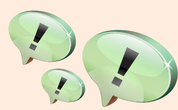
Kelime-i Tevhid

- Ez a mondat kijelenti a Mindenható Allah létezését, egyetlen voltát, azt, hogy Ő mindentől függetlenül létezik, és Ő az egyetlen Teremtő; és hogy a Prófétánk, Mohammed (s.a.w.) az Ő küldötte.
- La ilahe illallah Muhammedur Raszulullah = Nincs más istenség Allahon kívül, és Mohammed az Ő küldötte.

Kelime-i Sahadet

- A Kelime-i Sehadet jelentése: „a tanúságtétel szava". Azt jelenti, hogy az ember kinyilvánítja, hogy tanúsítja valaminek az igaz voltát.
- Eshedu en lá iláhe illallah ve eshedu enne Muhammeden abduhu ve raszuluh = Tanúsítom, hogy nincs más istenség Allahon kívül, és tanúsítom, hogy Mohammed (s.a.w.) az Ő szolgája és küldötte.
- A Kelime-i Tevhid azt foglalja magába, hogy az ember elfogadja Allah egyetlen istenség voltát, és azt, hogy a Prófétánk (s.a.w.) az Ő küldötte. A Kelime-i Sehadet kimondásával pedig nyilvánosan, úgymond szemmel láthatóan is megerősítjük ezt.

Beszéljük meg!

- A hit definícióját is szem előtt tartva beszéljük meg, hogy miért tartjuk muszlimnak azt, aki elfogadja a Kelime-i Tevhidet!
- Mit változtat meg az ember gondolkodásmódjában és szívében, ha elfogadja a Kelime-i Tevhidet?
- Vizsgáljuk meg a Kelime-i Tevhid és a Kelime-i Sehadet jelentését.
- Ha valaki felveszi az Iszlámot, miért kell kimondania a Kelime-i Tevhidet és a Kelime-i Sehadetet?

Jegyezzük meg!

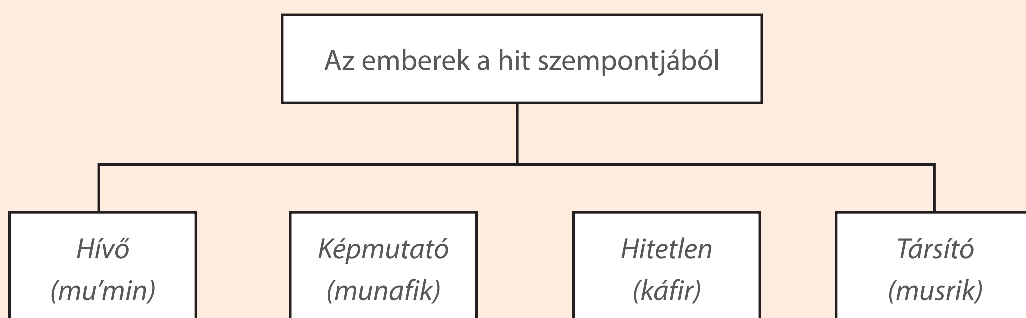
La ilahe illallah Muhammedur Raszulullah = Nincs más istenség Allahon kívül, és Mohammed az Ő küldötte.

- Eshedu en lá iláhe illallah ve eshedu enne Muhammeden abduhu ve raszuluh = Tanúsítom, hogy nincs más istenség Allahon kívül, és tanúsítom, hogy Mohammed (s.a.w.) az Ő szolgája és küldötte.

3 Az emberek a hit és a viselkedés közötti kapcsolat szempontjából

Hitüket tekintve különbséget figyelhetünk meg az emberek között. A hitnek több oldala van: érzés, tudás és viselkedés. Az emberek különböznek egymástól annak alapján, hogy hisznek-e az Iszlám vallásban, elfogadják-e igaz voltát, és viselkedésükben követik-e. A hit szempontjából az embereket négy csoportra oszthatjuk:

A hívő

A hívő, mu'min, olyan ember, aki hisz a Mindenható Allahban és teljes szívéből elfogadja, hogy igaz minden, amit Allah a kinyilatkoztatásban elküldött a Prófétánknak (s.a.w.).

A Kegyes Korán a következőket tudatja velünk a hívők legfőbb tulajdonságaival kapcsolatban:

- Sikeresek bizony a hívők,
- Akik áhítatosak az imájukban.
- És akik elfordulnak a hiábavaló beszédtől.
- És akik a zakátjukat megadják.
- És akik őrzik a szemérmüket,
- És akik a rájuk bízott dolgokat és az ígéretüket megőrzik.
- És akik őrzik az imájukat.
- Ők az örökösök, akik a Firdauszt öröklik. Abban fognak lakozni örökké. (23:1-5; 8-11)

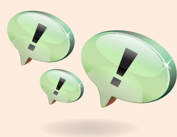
Most te jössz!
Keress további ájákat a Kegyes Koránban, amelyek a hívők tulajdonságait mutatják be!

A muszlim
Kitartó az igazságban,
Nincs hazugság a szavában,
Szívesen segít a muszlim!

Élen járva a tudásban,
Mindig Allahot szolgálva,
Iszlám útján jár a muszlim!

Itt is és a Túlvilágon
Nem lép túl semmilyen határon,
Nem jár tilosban a muszlim!

A gyerekeket szereti,
Az időseket tiszteli,
Imáit megtartja a muszlim!

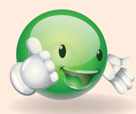
Beszéljük meg!

• A fenti versből kiindulva milyen tulajdonságokat figyelhetünk még meg egy muszlimban?
• Miért vannak ilyen tulajdonságai a hívőknek? Beszéljük meg!

A képmutató

- A képmutató kétarcú ember. Azt állítja magáról, hogy hisz a Mindenható Allah egyetlen Isten voltában, és abban, hogy a Prófétánk (s.a.w.) az Ő küldötte, ezért muszlimnak tűnik, de valójában, a szívében nem hiszi mindezt.
- A hit szempontjából a képmutató olyan ember, aki másnak tetteti magát, mint amilyen valójában. A szavai és a valódi tulajdonságai eltérőek.

Most te jössz!

A hit kötelező feltétele az, hogy az ember a szívében higgyen, de nem kötelező feltétele az, hogy ezt a szavaival is kimondja. Miért van ez így?

Hatalmas könyvünk, a Kegyes Korán így ír a képmutatók tulajdonságairól:

- És az emberek között vannak néhányan, akik azt mondják: „hiszünk Allahban és az Utolsó Napban”, de nem hívők.
- Meg akarják téveszteni Allahot, és azokat, akik hisznek, de nem tévesztenek meg mást, csak saját magukat, és nem is tudják.
- Ezért Allah tovább növeli a betegségüket.

- És fájdalmas büntetés jár nekik azért, mert hazudtak.
- És amikor azt mondják nekik: „Ne okozzatok romlást a földön!" azt mondják: „Mi csak békét hozók vagyunk!". De nem! Ők azok, akik romlást terjesztenek, de nem veszik észre.
- És amikor azt mondják nekik: „Higgyetek úgy, ahogy az emberek hisznek!" azt mondják: „Úgy higgyünk, ahogy a bolondok hisznek?". De nem! Ők maguk a bolondok, de nem tudják.
- És amikor találkoznak azokkal, akik hisznek, azt mondják: hiszünk. De amikor egyedül vannak a sátánjaikkal (a többi képmutatóval), azt mondják: „Valójában veletek vagyunk, és csak gúnyolódtunk!" Allah gúnyolódik velük, hogy visszafizesse nekik azt, amit tettek, és meghosszabbítja a tévelygésüket, míg vakon bolyonganak. Ők azok, akik tévelygést vásároltak a vezetésért. Ezért a kereskedésük nem hozott hasznot nekik. (2:8-16)

A képmutatók, annak ellenére, hogy ránézésre muszlimnak tűnnek, valójában nem muszlimok. Azért tértek le Allah útjáról, mert miután hívők lettek, megtagadták hitüket. Ezért Allah lepecsételte a szívüket.

„Azért van ez, mert hittek, aztán hitetlenek lettek, ezért a szívük lepecsételtetett, így nem értenek." (63:3)

„Bizony, a képmutatók a Tűz legmélyebb mélységeiben lesznek, és soha nem találsz nekik segítőt." (4:145)

Gondolkodjunk el!

- Kit csapnak be a képmutatók?
- Miért okoz kárt a képmutatók kereskedése saját maguknak?

A képmutatók annak ellenére, hogy külsőleg nézve elvégzik az istenszolgálatot, valójában nem végeznek igazi istenszolgálatot. Csak azért végzik, hogy az embereket megtévesszék, és dicsekedhessenek vele. A Kegyes Korán így ír az állapotukról:

„A példájuk olyan, mint annak a példája, aki tüzet gyújtott a sötétségben, aztán, amikor kivilágosodott körülötte, Allah elvette a fényüket, és sötétségben hagyta őket, hogy nem látnak. Süketek, némák, vakok, nem térnek vissza (az igazsághoz)." (2:17-18)

A hitetlen

A hitetlen (káfir) olyan ember, aki nem hisz az Iszlám alapjaiban, nem fogadja el a Prófétánk (s.a.w.) próféta voltát, elutasítja mindazt, vagy azok egy részét, amit ő a Mindenható Allahtól parancsként vagy tiltásként elhozott. Ezt az állapotát azzal is kimu-

tatja, hogy nem tetszik neki, vagy nem tartja fontosnak vagy értékesnek a vallásunk alapelveit.

- A káfir szó az „eltakarni" arab szóból származik. Azért kapták a hitetlenek ezt a nevet, mert az igazságot és a valóságot eltakarják, és helyette hazugságban hisznek.
- A káfir tudatosan nem fogadja el a valóságot, vagy vaksága miatt takarja el. A káfirok túlvilági állapotáról azt mondja hatalmas Könyvünk:

„Bizony, akik nem hisznek, és hitetlenként halnak meg, azokon Allah átka van, és az angyaloké és az emberiségé, mind együtt. Abban fognak lakozni örökké. A büntetés nem lesz megkönnyítve számukra, és nem kapnak kíméletet." (2:161-162)

„Vagy (olyan az állapotuk) mint egy vihar az égből, amelyben sötétség, mennydörgés és villámlás van. Az ujjukat a fülükbe dugják a mennydörgés ellen, a haláltól való félelmükben. Allah körülveszi a hitetleneket. A villámlás csaknem elveszi a látásukat. Amikor felvillan nekik, mennek a fényében, de amikor a sötétség borítja el őket, megállnak. Ha Allah úgy akarja, bizonnyal elveszi a látásukat és a hallásukat, Allah mindenek felett hatalmas." (2:19-20)

Gondolkodjunk el!

Hogyan festik le a fenti áják a káfirok állapotát?

A társító

- A „sirk" szó jelentése „társítani, társként elfogadni". Ez azt jelenti, hogy valaki elhiszi, hogy Allahnak felesége, leszármazottja vagy bármilyen társa van.
- A musrik olyan ember, aki társít valamit vagy valakit Allah mellé.
- A musrikok nem tagadják Allah létezését, de mellette más istenségekben is hisznek.
- A társítók Allah mellett létező, tulajdonságaikban, uralmukban és hatalmukban hasonló, erővel rendelkező dolgokat fogadnak el istenségnek. Ezek a dolgok lehetnek élők vagy élettelenek, láthatók vagy láthatatlanok is.
- A hitetlenség és a társítás közel áll egymáshoz. A musrik kifejezést használjuk a káfirok egy részének megnevezésére is. Minden musrik káfir, de nem minden káfir musrik.
- Hatalmas vallásunk, az Iszlám szerint a sirk, a társítás Allah mellé a létező legnagyobb bűn.
- Könyvünk, a Kegyes Korán azt mondja: „Bizony, Allah nem bocsátja meg azt, ha társítotok Mellé, és megbocsátja azt, ami ezen kívül van annak, akinek akarja. És aki társít Allah mellé, az bizony messzire letévedt az útról." (4:116)

  Hitünk szerint az egek, a föld és minden kizárólagos Ura a Mindenható Allah. A teremtés kizárólag az Ő sajátja. Senki és semmi nem lehet az Ő társa vagy Hozzá hasonló.

„Allah nem vett magához fiat, és nincs is semmilyen isten vele. Akkor bizonnyal minden isten elvette volna, amit ő teremtett, és egyesek közülük felülkerekedtek volna másokon." (23:91)

„Ha lennének istenek mindkettőben (az egekben és a földön) Allahon kívül, bizonnyal romlásnak indult volna mindkettő." (21:22)

4 A hit, a tudás és a cselekedet kapcsolata

A legtöbbször az ember tudása és viselkedése összefüggést mutat egymással. Az ember gondolatai és érzései, érzései és cselekedetei között szoros kapcsolat van. A hívő ember esetében is szoros kapcsolat van a hite és a viselkedése, a viselkedése és a gondolkodásmódja között.

Egy ember cselekedetei (amel) alatt értünk mindent, amit az illető tesz. Hatalmas vallásunkban megkülönböztetjük azokat a cselekedeteket, amelyeket azért végzünk, mert azok a Mindenható Allah tetszésére vannak, és azokat, amelyeket más indokkal végzünk. Ahhoz, hogy Allah megelégedését elnyerjük, jó cselekedeteket kell végeznünk. Ha a viselkedésünk a hitből fakad, és a vallással összhangban cselekszünk, akkor beszélünk jótettről (szalih amel).

A hit és az ember viselkedése között összefüggés van: a Kegyes Korán sok ájában azt mondja: „akik hisznek, és jótetteket cselekszenek", ezzel arra utalva, hogy szoros kapcsolat van a hit és a cselekedet között. Ezek szerint, ha bármilyen témával kapcsolatban a hitünk és vélekedésünk megváltozik, az meglátszik a viselkedésünkön is.

A hitünk az oka annak, ha egy bizonyos viselkedésformával felhagyunk, vagy éppenséggel szokásunkká tesszük vagy folytatjuk azt. Például a hívő egyes viselkedésformákat lelkesen folytat, másoktól pedig távol marad.

A hit cselekedetekben mutatkozik meg. A hit megszépíti, kijavítja viselkedésünket. Ilyen értelemben a jótett a hit gyümölcse.

A Mindenható Allah elmondja, hogy megjutalmazza azokat, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek:

„Akik hisznek, és jókat cselekszenek, nekik minden jó jár, és a visszatérés gyönyörű helye." (13:29)

„Bizony, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek, nekik Kertek járnak, amelyek alatt folyók folynak. Ez a hatalmas siker." (85:11)

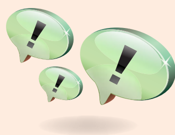
Azt is tudtunkra adja, hogy nem fogja ugyanúgy kezelni azokat, akik hisznek és a hitük szerint viselkednek, jótetteket cselekszenek, és azokat, akik nem:

„És nem egyenlő a vak és a látó, és azok, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek, és a rosszat cselekvők. Milyen kevéssé emlékeztek meg!" (40:58)

A szeretett Prófétánk (s.a.w.) pedig azt mondta: „Aki szívében őszintén elfogadja a hitet, és megtisztítja magát, a nyelve igaz szót szól, a lelke megnyugszik, a természete, erkölcse és viselkedése helyénvaló, az sikerre talált." (Ahmad, Musnad, V/147)

Beszéljük meg!

Beszéljétek meg, hogy milyen szerepet töltenek be az egyén és a közösség életében az Allah megelégedéséért végzett jótettek!

Mivel a hit és a viselkedés között kölcsönös kapcsolat van, a hit befolyásolja a viselkedésünket, a viselkedésünk pedig a hitünket. A Prófétánk (s.a.w.) azt mondta:

„Ha a szolga valamilyen bűnt követ el, a szívén egy fekete folt keletkezik. Ha felhagy ezzel a bűnnel, megbánja és bocsánatot kér érte, a szíve megtisztíttatik (eltűnik róla a folt). Ha viszont továbbra is elköveti azt a bűnt, a szívén lévő folt egyre nagyobb lesz, amíg végül teljesen beborítja az egész szívet." (Tirmidhi, Tafsir, 75, (3334), V/434)

Ez is azt mutatja, hogy a viselkedésünk nyomot hagy rajtunk, ami idővel állandóvá válik, és befolyásolja a gondolatainkat. Ezért ahogy nem szabad rossztetteket elkövetnünk, úgy nem szabad a rossztetteket szótlanul tűrnünk sem. Ezért mondta azt a Prófétánk (s.a.w.):

„Aki valami rossz vagy csúf dolgot lát, változtassa meg a kezével; ha ehhez nincs elég ereje, akkor a nyelvével (szavaival); és ha ehhez sincs elég ereje, a szívében utasítsa el. Ez a hit legkisebb követelménye.) (Ahmad, Musnad, II/104)

A hit és a tudás kapcsolata

A hit elsősorban köztünk, emberek és a Mindenható Allah között jelent erős kapcsolatot. Ebben fontos szerepe van a tudásnak is. A hit személyes döntés, az embernek teljesen szabadon kell döntenie arról, hogy miben akar hinni. Ebben a döntésben a tudás nagyon fontos szerepet tölt be. Hatalmas Teremtőnk arra bátorít minket, hogy gondolkodjunk, vizsgálódjunk. Akik megismerik a világmindenség rendjét, és azt, hogy hogyan van megteremtve, megnyílnak Allah létezésének és egyedülvalóságának megértésére is. Ezért hívja a Mindenható Allah az embereket a gondolkodásra.

A Kegyes Korán azt mondja erről: „Ő egyértelműen megmagyarázza az ájáit az embereknek" (2:221).

Gondolkodjunk el!

Elsősorban milyen témákkal kapcsolatban várja el tőlünk a Mindenható Allah, hogy gondolkodjunk? Miért?

Azzal, hogy a teremtésről és a többi teremtményről való gondolkodásra ösztönöz minket, a Mindenható Allah a saját létezésünk célját akarja megértetni velünk. Ezért azzal, ha gondolkodunk és tudást szerzünk, a hit megszerzését és megerősödését támogatjuk.

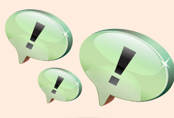

„Alárendelte nektek az éjszakát és a nappalt, és a Napot és a Holdat, és a csillagok alárendeltettek az Ő parancsa által. Bizony, ebben jelek vannak a népnek, amely használja az eszét." (16:12)

A tudás hozzájárul a hit kialakulásához, és fontos szerepet tölt be erősödésében és tökéletesedésében is. Ha az ember tudása növekszik, azzal megerősödik a hite is. Könyvünk, a Kegyes Korán azt mondja: „Vajon egyenlők-e azok, akik tudnak, azokkal, akik nem tudnak?" (39:9), és jó hírt ad nekünk arról, hogy a tudással rendelkezők hatalmas jutalmat fognak kapni (lásd: 4:162). A nagy szúfi tudós, Yunus Emre egyik versében így ír a hit és tudás közötti kapcsolatról:

A tudás az, ha a tudományt ismerjük,
És tudás az, ha magunkat ismerjük!
Ha magadat sem ismered, minek tanulsz?
Mi értelme a tanulásnak, ha nem ismered az Igazságot?
Hiábavaló a munka, ha tanulsz, és mégsem tudsz!

(Yunus Emre)

Beszéljük meg!

Beszéljük meg a mondás jelentését: „Aki önmagát ismeri, az ismeri Urát is."

A követésen alapuló hit (Taklídi imán)

A hit és a tudás kapcsolata tükröződik a hit tulajdonságaiban is. Ha valaki csak a környezete hatására és az ő ösztönzésükre hisz, annak a hitét követésen alapuló hitnek nevezzük.

A követésen alapuló hit tulajdonságai

- A taklidi imán az, amikor az ember a környezetét követve hisz. Nincs mély tudása és nem tudatosan, bizonyítékokra alapozva cselekszik.
- Ez a fajta hit is elfogadható, de tudással szükséges kiegészíteni.

- Mivel ez a fajta a hit nem szilárd bizonyítékokon alapszik, könnyen befolyásolható. Egy kis támadás és kritika is megrendítheti.
- A tudással alá nem támasztott, pusztán követésen alapuló hit estében nagyobb a lehetősége a kétségek felmerülésének és befolyásának.
- A követésen alapuló hit és az előítéletesség: mivel a követésen alapuló hit nem a kutatás és vizsgálódás eredményeként alakult ki, megvan a veszélye, hogy az ilyen ember hajlamossá válik az előítéletességre. Mert az ilyen emberek a belső tartalom helyett inkább a külsőségekhez ragaszkodnak.
- A tudás nélküli követés az embert előítéletessé teszi.
- Az előítéletek által befolyásolt emberek nem képesek szabadon gondolkodni, és nem tudnak maguktól különbséget tenni a jó és a rossz között.

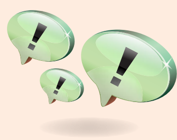
A Mindenható Allah így figyelmezteti azokat, akik tudás nélkül követnek valamit:

„És mikor azt mondják nekik: „Kövessétek azt, amit Allah leküldött!", ők azt mondják: „Nem! Hanem azt fogjuk követni, amiben az ősapáinkat is találtuk!" Még akkor is, ha az ősapáik nem értettek semmit, és nem voltak vezetve?" (2:170)

Hatalmas vallásunk arra ösztönöz minket, hogy kutatással, vizsgálódással és gondolkodással lépjünk túl a tudatlan utánzáson.

Beszéljük meg!

Milyen veszélyei vannak az előítéleteknek?

A megalapozott hit (tahkíki imán)

A bizonyítékon, kutatáson, megértésen és koncepción alapuló hitet megalapozott hitnek, tahkíki imánnak nevezzük. Ez olyan hit, amire az ember a saját kérdései, kutatása és vizsgálódása eredményeként jutott. Alapjában véve minden muszlimnak tudatában kell lennie annak, hogy miben és miért hisz.

A Kegyes Koránban a Mindenható Allah arra hívja az embereket, hogy gondolkodjanak, kutassanak és kérdezzenek:

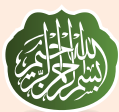
„És Ő az, Aki életet ad és halálba küld, és az Övé az éjszaka és a nappal váltakozása. Hát nem használjátok az eszeteket?" (23:80)

A megalapozott hit fontossága

- A gondolkodó, kutató, igazat és igazságot felfedő ember a hitét szilárd alapokra helyezi.
- Az ember feladata az, hogy megvizsgálja a teremtést és a világmindenséget, tudásra

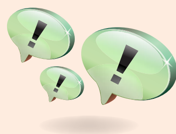
tegyen szert a vallási parancsokkal és tiltásokkal kapcsolatban, és hitét az utánzás szintjéről a tudatos, megalapozott hit szintjére emelje.

- Ha a hit tudatos szintre emelkedik, megváltozik az ember kapcsolata is Allahhal és a teremtményekkel. Erről az állapotról így ír a Kegyes Korán:

„A hívők csak azok, akiknek a szíve remeg, ha Allahot említik, és ha az Ő ájáit olvassák nekik, megerősödik a hitük, és Urukra hagyatkoznak." (8:2)

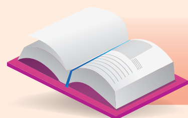
Ezért folyamatosan bővítenünk kell tudásunkat, hogy hitünket szilárdan megalapozzuk, és folyamatosan erősítsük. A Prófétánk (s.a.w.) azt mondta ezzel kapcsolatban: „A tudás tanulása kötelező minden muszlimnak, férfiaknak és nőknek egyaránt." (Ibn Majah, Muqaddimah, 17, (224), I/81)

Beszéljük meg!

Hogyan segít a tudás abban, hogy hitünket a tudatos, megalapozott hit szintjére emeljük?

- Taklídi imán: ha valaki a környezete hatására és felhívására hisz
- Tahkíki imán: bizonyítékon, kutatáson, megértésen és koncepción alapuló hit

A fejezet összefoglalása

A hit, vagyis imán azt jelenti, hogy valamit teljes bizonyossággal elfogadunk, teljes valónkkal és szívből hiszünk benne. Az imán alapvetően a szív cselekedete. Őszinte, belülről fakadó, szívből jövő hitet jelent. A hit alapja a szívben történő megerősítés. Ha valaki a hit alaptételeit nem fogadja el, vagy kétségei vannak afelől, hogy azok igazak-e, akkor nincs igazi hite.

A hit és a tanúsítás: A hit része az is, hogy kimondjuk, amiben hiszünk, vagyis a szavainkkal is megerősítjük. Az Iszlám szerint a hit azt jelenti, hogy helyesnek és igaznak fogadjuk el mindazt, amit a Prófétánk (s.a.w.) a Hatalmas Allahtól hozott el, és teljes szívünkből hiszünk benne.

A hit viselkedésünket is befolyásolja. Mert a hit szoros kapcsolatban áll a gondolkodással, érzésekkel és cselekedetekkel. Ilyen módon a hit egész lényünket alakítja. A hit meghatározza a kapcsolatunkat saját magunkkal, a többi emberrel, az élőlényekkel és minden létező dologgal. A hit minden istenszolgálatunk és viselkedésünk alapja.

A Kelime-i Tevhid annak jele, hogy elfogadjuk az Iszlám vallást, és teljes szívünkkel hiszünk benne. A Kelime-i Tevhid elfogadása az Iszlám első oszlopa. A Kelime-i Tevhid így hangzik: Lá iláhe illallah Muhammedur raszulullah = Nincs más istenség Allahon kívül, és Mohammed (s.a.w.) az Ő küldötte.

A Kelime-i Sehadet pedig: Eshedu en lá iláhe illallah ve eshedu enne Muhammeden abduhu ve raszuluh = Tanúsítom, hogy nincs más istenség Allahon kívül, és tanúsítom, hogy Mohammed (s.a.w.) az Ő szolgája és küldötte.

Hit szempontjából az emberek a következő csoportokba sorolhatók: mu'min, munafik, káfir és musrik. Az ember hite és viselkedése, viselkedése és gondolatai között szoros kapcsolat van. A viselkedésünket hitünk és értékrendünk határozza meg. Ha valamivel kapcsolatban megváltozik a hitünk és az értékrendünk, az tükröződik a viselkedésünkben is.

A hit befolyásolja szokásaink megtartását vagy elhagyását. Például a hívő ember önként és készségesen végez bizonyos szokásokat, másoktól viszont próbál távol maradni. A hit cselekedetekben nyilvánul meg. A hit megszépíti a hívő viselkedését is.

A Mindenható Allah arra ösztönöz minket, hogy gondolkodjunk el a világmindenségről és a teremtményekről, és értsük meg Allah létezését. Ezért a gondolkodás és a világmindenségre vonatkozó tudás megszerzése segít abban, hogy valódi hitre tegyünk szert, és a hitünk megerősödjön.

A tudás hozzájárul a hit kialakulásához, és fontos szerepet tölt be megerősödésében és tökéletesedésében. Ha a tudásunk szélesedik, azzal erősödik a hitünk is.

Ha valaki csak azért hisz, mert a környezetét utánozza és követi, azt taklídi imánnak, követésen alapuló hitnek nevezzük. Vagyis az ilyen hívő csak a körülötte lévőket követi. Erre a hitre nem jellemző a mély tudás és bizonyítékokra alapozott gondolkodás. Ez a fajta hit is elfogadható, és valódi hitnek számít. De szükség van arra, hogy tudással is megerősítsük, alátámasszuk.

A bizonyítékon, kutatáson, megértésen és koncepción alapuló hitet megalapozott hitnek, tahkíki imánnak nevezzük. Ez olyan hit, amely kutatás és vizsgálódás eredményeképpen született meg. Az ember feladata az, hogy megvizsgálja a teremtést és a világmindenséget, tudásra tegyen szert a vallási parancsokkal és tiltásokkal kapcsolatban, és hitét az utánzás szintjéről a tudatos, megalapozott hit szintjére emelje.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Magyarázzuk el a hit fogalmát alkotó elemek kapcsolatát egymással!
2. Melyek a Kelime-i Tevhid és a Kelime-i Sehadet közös és eltérő tulajdonságai?
3. Hogyan viszonyul a taklídi imán a tahkíki imánhoz?
4. Hogyan segít a tudás megszerzése abban, hogy hitünket a tahkíki imán szintjére emeljük?

Ellenőrző kérdések

1. Az alábbiak közül melyik NEM tartozik a hívő tulajdonságai közé?

A) Áhítattal végzi el az imáját.

B) Megadja a zakátot.

C) Elfordul a haszontalan dolgoktól és az üres beszédtől.

D) Megőrzi a rá bízott dolgokat és megtartja a szavát.

E) Megkeresi a hibákat az emberekben.

2. Az alábbiak közül melyik NEM a hit alaptételeinek egyike?

A) imádkozni B) Hinni Allahban C) Hinni az Ítélet Napjában

D) Hinni a kinyilatkoztatott Könyvekben E) Hinni a Prófétákban

3. Mit kell tennie legelőször az Iszlám vallást választó embernek?

A) Böjtölni B) imádkozni C) Zarándoklatra menni

D) Zakátot fizetni E) A Kelime-i Sehadetet kimondani

4. Az alábbiak közül melyik tulajdonság jellemző a képmutatókra?

A) Hívőnek látszanak, de a szívükben nem hisznek.

B) Amit a szívükben hisznek, azt a szavaikkal is megerősítik.

C) Nem fogadják el, hogy Allahnak lehet társa.

D) Elfogadják az Iszlám vallás alaptételeit.

E) Elfogadják az Iszlám alaptételeinek egy részét.

5. Az alábbiak közül melyik fajta hit származik kutatásból és vizsgálódásból?

A) Taklídi imán B) Tahkíki imán C) A gyakorolt hit

D) Az utánzó hit E) A tanult hit

3. FEJEZET

a hit

ALLAH, AZ EMBER ÉS A VILÁG KAPCSOLATA

1. Allah és a teremtés
2. Az ember helye a teremtésben
3. Az ember és Allah kapcsolata
4. A világ a teremtés szempontjából
5. Az ember felelőssége a világgal való kapcsolatában

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

Ebben a fejezetben:

- Megvizsgáljuk a világmindenség Teremtőjének, Allahnak a kapcsolatát az emberrel és a világgal
- Megvizsgáljuk annak fontosságát, hogy mindent Allah teremtett
- Megvizsgáljuk az ember teremtett voltát
- A Teremtő-teremtmény viszonnyal kapcsolatban utalunk Allah és az ember kapcsolatára, és hogy hogyan tarthatjuk fenn ezt a kapcsolato
- Tárgyaljuk azokat a jócselekedeteket, mint például a fohász, istenszolgálat és hasonlók, amelyek segítségével kapcsolatba kerülhetünk a Mindenható Allahhal.
- Mindezek segítségével hogyan közeledhetünk Allahhoz
- Miután megvizsgáljuk, hogy a teremtés szempontjából melyek a világ tulajdonságai, arra is utalunk, hogy milyen felelőssége és feladata van az embernek a világgal kapcsolatban

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Elmagyarázzuk, mi Allah célja a teremtéssel
2. Megvizsgáljuk azon áják jelentését, amelyek szerint mindent Allah teremtett
3. Elmagyarázzuk annak fontosságát és előnyeit, hogy az ember kapcsolatot építsen ki Allahhal
4. Megvizsgáljuk, hogyan építhet ki az ember kapcsolatot Allahhal
5. Megvizsgáljuk, hogyan közeledhetünk Allahhoz a fohászok segítségével
6. Elmagyarázzuk, miért jelentik az istenszolgálat és a jótettek az Allahhoz való közeledés egyik módját
7. Elmagyarázzuk, hogyan alakíthatunk ki kapcsolatot Allahhal az istenszolgálat és a jótettek segítségével
8. Elmagyarázzuk, miért fontos mindig tudatában lennünk annak, hogy Allahhal vagyunk
9. Elmagyarázzuk, hogy a Kegyes Korán szerint hogyan lett megteremtve az ember
10. Elmagyarázzuk, miért lett megteremtve a világ
11. Elmagyarázzuk az ember feladatait az ember és a világ kapcsolatában
12. Példákat hozunk az ember feladataira az ember és a világ kapcsolatában

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. A fejezet elején megfogalmazott célnak megfelelően gondolkodjunk el a felfedezéseinken. A célokhoz kapcsolódó témákat olvassuk át még egyszer!
2. A fejezetben található, kutatásra, vizsgálódásra felszólító feladatokat mindenképpen végezzétek el!

1 Allah és a teremtés

A teremtés azt jelenti: létrehozni valamit, ami korábban egyáltalán nem létezett. A Mindenható Allah a Teremtője minden létezőnek (39:62). Minden dolgot, amit csak látunk, és azt is, amit nem látunk, a Hatalmas Allah teremtett meg.

„És nem teremtettük az egeket és a földet és mindent, ami közöttük van máshogy, csak igazsággal." (15:85)

Senki nem képes úgy teremteni, létrehozni, mint a Mindenható Allah, ahogy Ő teremt, az példa nélkül való, nincs hozzá hasonló. Ő mindent úgy teremtett meg a semmiből, hogy korábban nem volt arra példa vagy ahhoz hasonló dolog.

„Az egek és a föld Teremtője a semmiből" (6:101)

Allah a mi Hatalmas Urunk, aki a semmiből teremtett meg mindent. Egyedül a Mindenható Allah az, Aki teremt és életet ad.

„Ez Allah, a ti Uratok, nincs más isten, csak Ő, minden dolog Teremtője, szolgáljátok hát Őt! És Ő minden dolog rendezője." (6:102)

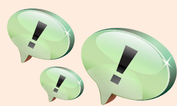
A mindent megteremtő Hatalmas Allah minden dolgot mértékkel, egyensúlyban teremtett:

„Bizony, mindent mérték szerint teremtettünk." (54:49) „Ő Az, aki hét eget teremtett egymás fölé. Nem látsz semmilyen hibát a Kegyelmes teremtésében. Nézd hát meg újra: látsz-e bármilyen hiányosságot? Aztán nézd meg újra. A tekintet megalázva és fáradtan fog visszatérni hozzád." (67:3-4)

A Mindenható Allah mindent egy bizonyos rend szerint teremtett meg. Kötelességünk, hogy hálát adjunk és köszönetet mondjunk Allahnak azért, hogy mindent megteremtett: „Magasztald Urad, a Legmagasztosabb nevét, Aki teremtett és megformált, Aki mértéket szabott és vezetett" (87:1-3)

„Megteremtette az egeket és a földet igazsággal, és megformált benneteket, és a legjobb formát adta nektek. És Hozzá van a visszatérés." (64:3)

Beszéljük meg!

Van-e valamilyen rend a világban?

2 Az ember helye a teremtésben

- A Mindenható Allah megteremtette a földet, minden élő és élettelen teremtményt, ezzel az embernek megfelelő környezetet készített elő, és ezután megteremtette az emberi lényeket is. Az embert a legjobb formára teremtette meg: „Bizony, az embert a legjobb formában teremtettük" (95:4).
- A Kegyes Korán elmondja, hogy Allah az embert földből teremtette, és számos fokozaton át alakította a jelenlegi formájára: „És az Ő jelei között van, hogy megteremtett benneteket porból" (30:20)
- A különböző fokozaton keresztül megteremtett embernek Allah életet adott: „Aztán megformázta őt, és belelehelt a lelkéből. És megadta nektek a hallást, és a látást, és az érzéseket. Kevéssé adtok hálát!" (32:9)

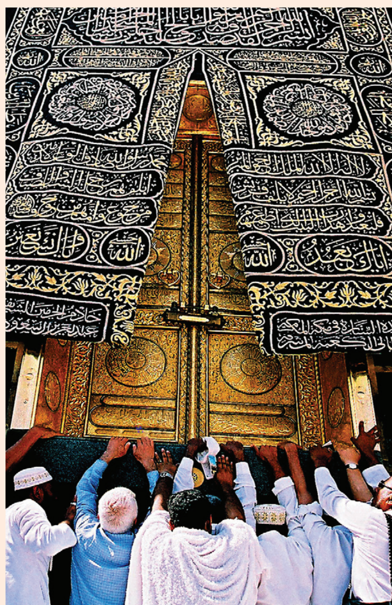

Most te jössz!

Keress a Kegyes Koránban olyan ájákat, amelyek az ember teremtésének fokozatairól szólnak, mint például: 22:5, 23:12-14, 39:6!

Az ember teremtésének célja a Kegyes Koránban

- A Mindenható Allah megteremtette az embert, és megparancsolta az angyaloknak, hogy boruljanak le előtte.
- Az ember, akit a Mindenható Allah a legszebb formára teremtett, képes magasabb rangra emelkedni az angyaloknál, akik mindenben engedelmeskednek Allah parancsainak és tiltásainak, de képes mélyebbre süllyedni is: „Bizony, az embert a legjobb formában teremtettük, aztán visszavetettük őt az alantasak között a legalantasabbá. Kivéve azok, akik hisznek és jótetteket cselekszenek: nekik meg nem szűnő jutalom jár." (95:4-6)

- Az ember a teremtését tekintve egy rendkívül magas rangú lény. Teremtésének célját a Mindenható Allah így fogalmazza meg: „És nem másért teremtettem a dzsinneket és az embereket, mint hogy Engem szolgáljanak." (51:56)
- Az emberben, aki azért lett teremtve, hogy Allahot szolgálja, megvan a lehetőség a jóra és a rosszra is. Azonban intelligenciáját és akaratát használva olyan utat kell választania, amelyen haladva elérheti teremtése célját. „És bizony, megtiszteltetésben részesítettük Ádám gyermekeit, és vittük őket a szárazföldön és a tengereken, és elláttuk őket jó dolgokkal, és jól látható előnyben részesítettük őket sokak felett azok közül, akiket teremtettünk." (17:70)

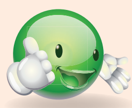
3 Az ember és Allah kapcsolata

A Mindenható Allah megteremtette az embert, de nem hagyta magára. Minden pillanatban nagyon közel van az emberhez. Azonban egyes emberek azon igyekeznek, hogy elvágják a kapcsolatukat Allahhal, vagy nincsenek is tudatában annak, hogy létezik ilyen kapcsolat. Azonban ha azon igyekezünk, hogy közeledjünk Allahhoz, Ő is közeledik hozzánk.

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „A Mindenható Allah azt mondja: Ahogy a szolgám gondolkodik rólam, Én olyan vagyok hozzá. Ha velem van, Én vele vagyok. Ha eltaszít magától, Én is elfordulok tőle. Ha megemlékezik Rólam egy társaságban, Én is megemlékezem róla egy annál jobb társaságban. Ha egy arasznyit közeledik Hozzám, Én egy lábnyit közeledem hozzá. Ha egy lábnyit közeledik Hozzám, Én egy ölnyit közeledem hozzá. Ha lépve indul Felém, Én futva indulok felé." (Bukhari, Tevhid 50, VIII/212; Muslim, Zikr 2, (2675), III/2061)

Most te jössz!

Magyarázd el, miért akarsz kapcsolatot kialakítani Allahhal, és közeledni Hozzá!

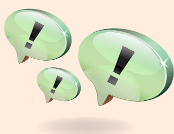
Gondolkodjunk el!

- Az embernek tudatosan kell kialakítania az Allahhal való kapcsolatát.
- Az ember többféleképpen kerülhet kapcsolatba Allahhal. Ezek: a fohász, az istenszolgálat és a jótettek.

A fohász

A Mindenható Allahhal való kapcsolat létrehozására vagy annak megerősítésére az egyik legjobb módszer a fohász. A fohásszal kifejezhetjük kötődésünket Allahhoz, a Belé vetett hitünket, az Iránta érzett szeretetünket. Allahhoz bármilyen nyelven fohászkodhatunk, Ő meghallgat minket és elfogadja fohászainkat.

„És ha a szolgáim kérdeznek téged Rólam, hát bizony, közel vagyok hozzájuk. Válaszolok a fohászkodó fohászára, ha Hozzám fohászkodik. Engedelmeskedjenek hát Nekem, és higgyenek Bennem, hogy helyes vezetést kaphassanak." (2:186)

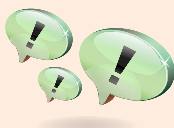
Beszéljük meg!

- Hogyan fohászkodhatunk?
- Mit mondunk a fohászainkban? Beszéljétek meg!

A fohász

Uram! Fohászaimban Hozzád fordulok.
Távol a világtól, a magasban szárnyalok.
Uram! Te bizony képes vagy mindenre,
Tőled kérünk reményt a szívünkbe!

(Hacer Akin, Diyanet Dergisi 109).

Beszéljük meg!

A fenti versből kiindulva beszéljétek meg:

- Mit érzünk a szívünkben, amikor fohászkodunk?
- Mit kérünk Allahtól a fohászainkban?

A fohász és az ember

- Amikor fohászkodunk, érzéseinket és gondolatainkat a Hatalmas Allahra irányítjuk, és Elé tárjuk mindazt, amit szeretnénk. Szívünkből, őszintén beszélünk Hozzá.
- Amellett, hogy Urunkhoz fohászkodunk azért, amit szeretnénk, mi magunk is minden tőlünk telhetőt megteszünk azért, hogy elérjük azt.
- Néha az is előfordulhat, hogy fohászaink nem teljesülnek. Ekkor sem szabad türelmetlenkednünk, hanem türelmesnek kell maradnunk.

Miért lehet fohászkodni?

- • Ahogy fohászkodunk akkor, amikor szomorúak vagyunk, vagy szükségünk van valamire, ugyanúgy akkor sem szabad abbahagynunk a fohászkodást, ha jó kedvünk van, és elégedettek vagyunk.
- Olyasmit kérjünk a fohászainkban, ami jó és hasznos saját magunknak, a szeretteinknek és az egész emberiségnek.
- Ha boldog pillanatinkban fohászkodunk, adjunk hálát Allahnak, aki ezt a boldogságot adta nekünk. Így erősödik szeretetünk Urunk iránt, és Urunk szeretete irántunk.

A szeretett Prófétánk (s.a.w.) így fohászkodott: „Hála legyen Allahnak, Aki a testemnek egészséget adott, nekem pedig lehetőséget, hogy ismerhessem Őt!" (Tirmidhi, Daavat, 20, (3401), 5/473)

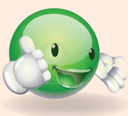
- Ha szomorú pillanatainkban fohászkodunk Allahhoz, az Ő segítségével lelkierőre tehetünk szert. Így erőt és kitartást kaphatunk a nehézségek legyőzéséhez.

Most te jössz!

- Mondd el a társaidnak egy olyan fohászodat, amellyel a boldog pillanataidban fohászkodsz!
- Vizsgáljatok meg közösen egy boldog pillanatban mondott fohászt!
- Mondd el a társaidnak egy olyan fohászodat, amellyel a szomorú pillanataidban fohászkodsz!
- Vizsgáljatok meg közösen egy szomorú pillanatban mondott fohászt!

• Elmondtuk, hogy midig, mindenhol lehet fohászkodni. Fohászaink mindennapi életünkben mutatkoznak meg. Amikor reggel felkelünk, este lefekszünk, evés előtt és után, betegségben és egészségben, amikor valamit elkezdünk vagy befejezünk – minden alkalom jó alkalom a fohászkodásra!

Most te jössz!

- Kinek mit kérsz a fohászaidban? Beszéljétek meg!
- Milyen fohászokat mondasz naponta?
- Keressetek példákat a fohászokra a Kegyes Koránból és a Prófétánk (s.a.w.) életéből!

Az istenszolgálat: kapcsolatunk a Mindenható Allahhal

A Mindenható Allahhal való kapcsolatunkat az istenszolgálatunkkal is megerősíthetjük. Urunk azt akarja tőlünk, hogy egyedül Őt imádjuk, és Neki végezzünk istenszolgálatot:

- „Csak Téged imádunk, és csak Tőled kérünk segítséget." (1:5)
- „Hajoljatok meg és boruljatok le, és szolgáljátok Uratokat, és cselekedjetek jót!" (22:77)

Allahot szolgálni

Istenszolgálatnak számít minden cselekedet, amit tudatosan azért végzünk, hogy Allahot szolgáljuk vele. Mert ezeket azért tesszük, hogy Allah megelégedését és szeretetét elnyerjük. Ez a szélesebb értelemben vett istenszolgálat. De a Kegyes Koránban és a Prófétánk (s.a.w.) hadíszaiban szerepelnek bizonyos istenszolgálati formák, amelyeket kötelező elvégeznünk. Egy hadísz így tájékoztat ezekről az istenszolgálatokról:

„Az Iszlám öt dolgon alapul: hinni abban, hogy nincs más istenség Allahon kívül, és hogy Mohammed (s.a.w.) az Ő szolgája és küldötte; elvégezni a kötelező imákat; megadni a zakátot; elvégezni a zarándoklatot; és megtartani a böjtöt." (Tirmidhi, Iman, (2609), V/5)

- Az istenszolgálatot azzal a szándékkal végezzük, hogy a Mindenható Allahnak engedelmeskedjünk, kimutassuk Iránta a tiszteletünket, és végrehajtsuk az Ő parancsait. A Mindenható Allah rengeteg áldást és ajándékot adott nekünk, ezekért az istenszolgálattal fejezzük ki hálánkat.

Gondolkodjunk el!

- Milyen istenszolgálatokról olvashattunk az előbb idézett hadíszban? Ezeken kívül milyen istenszolgálatot ismersz még?
- Hogyan erősíti az istenszolgálat a Mindenható Allahhoz fűződő kapcsolatunkat?
- Miért erősödik a kapcsolatunk Allahhal, ha hálát adunk Neki?

- Ha elvégezzük az istenszolgálatainkat, azzal teljesítettük az Allah iránti feladatainkat, ezért nyugodtak és elégedettek leszünk.

A jócselekedetek (szalih amel)

- Az olyan hasznos, jó, dicséretet érdemlő tetteket, amelyeket azért végzünk, hogy Allah megelégedését és szeretetét elnyerjük, jócselekedetnek (szalih amel) nevezzük.
- Az ilyen viselkedést, mivel összhangban van a vallás által parancsolt és javasolt dolgokkal, megfelel a hitnek és tükrözi azt, az elfogadott, helyes, és hasznos jelentésű „szalih" szóval jellemezzük.
- A jócselekedetek lényege az istenszolgálat. Az istenszolgálat jócselekedet, de jócselekedet az is, ha kedvesek vagyunk másokhoz, köszöntjük az embereket, segítünk annak, akinek szüksége van rá, és az ehhez hasonló szép viselkedés.
- Nagyon sokféle jócselekedet létezik. Ezek közül néhányról a Prófétánk (s.a.w.) hadíszaiban is olvashatunk:

„A jóság a szülők iránt…" (Muslim, Iman, 36. (137), I/89)

„Kedvesnek lenni a testvéreitekhez…" (Tirmidhi, Birr, 36, (1956), IV/340)

„Eltávolítani az útról azt, ami a járókelőket zavarja…" (Muslim, Iman, 12, (58),I/63)

„Megmutatni az utat annak, aki eltévedt…" (Tirmidhi, Birr, 36 (1956), IV/340)

Gondolkodjunk el!

Miért marad mindig élő az Allahhal való kapcsolata annak, aki minden cselekedetével Allah szeretetét próbálja elnyerni?

- A Mindenható Allah azt mondja azok jutalmáról, akik jótetteket cselekszenek, és nem szakítják meg a kapcsolatukat Allahhal:

„Bizony, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek, nekik Kertek járnak, amelyek alatt folyók folynak. Ez a hatalmas siker." (85:11)

- A jótetteket azzal a szándékkal kell végeznünk, hogy a Mindenható Allah megelégedését elnyerjük.
- Ha a Mindenható Allah megelégedését keressük, azzal megerősödik a Vele való kapcsolatunk is. Allah pedig nagyon bőkezűen megjutalmazza azokat, akik megőrzik és megerősítik a Vele való kapcsolatukat.

Szeretett Prófétánk (s.a.w.) azt mondta:

„A jócselekedetek legalább tízszeres jutalmat kapnak, ami egészen hétszázszorosig emelkedhet…" (Ibn Majah, Adab, 58, (3832), II/1556)

„Allah azokat a jótetteket szereti legjobban, amelyeket rendszeresen végzünk, még ha kevés is…" (Bukhari, Iman, 32 I/16)

Gondolkodjunk el!

Hogyan segítenek a rendszeresen végzett jócselekedetek abban, hogy élő maradjon a kapcsolatunk Allahhal? Magyarázzátok meg!

4 A világ a teremtés szempontjából

A világmindenségben található dolgok nem saját maguktól léteznek. A Hatalmas Allah, aki minden Teremtője, teremtette meg a világot. Ő a Világok Ura, Aki a világot rendben, egy rendszer szerint teremtette meg.

„Bizony, az egek és a föld teremtésében, és az éjszaka és a nappal váltakozásában jelek vannak azoknak, akik értenek." (3:190)

„Bizony, az egek és a föld teremtésében, és az éjszaka és a nappal váltakozásában, (…) és a szelek irányításában, és az ég és a föld között szolgálatra rendelt felhőkben jelek vannak annak a népnek, amely használja az eszét." (2:164)

„A Nap és a Hold kimért pályán futnak." (55:5)

Egy Mester keze érintette

Nézz körül a teremtésben!
Minden tökéletes rendben.
A legjobban lett megteremtve –
Egy Mester keze érintette.

A kiszáradt sivatagra
Hull az eső a homokra,
Fákat, virágot öntözve –
Egy Mester keze érintette.

Ficánkoló, fényes halak,
Az égben szárnyaló madarak,
Fény ragyog a levelekre –
Egy Mester keze érintette!

Irfan Coskun (Diyanet Dergisi, 78)

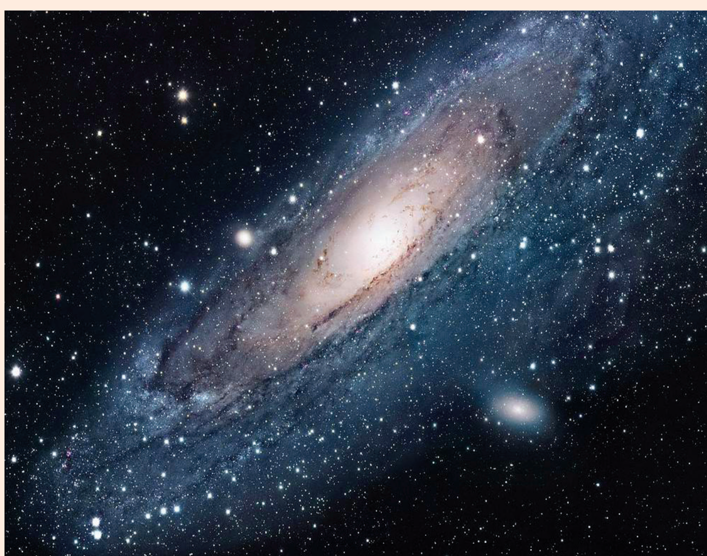

Gondolkodjunk el!

Mi mindent érthetünk meg a fenti versből?

A teremtés célja

Minden dolog teremtésének van valami célja, és van benne valami bölcsesség.

- „Nem teremtettük az egeket és a földet, és mindazt, ami közöttük van máshogy, csak igazságban, és meghatározott időre. De akik hitetlenek, elfordulnak attól, amire figyelmeztetik őket." (46:3)
- „Allah teremtette az egeket és a földet igazsággal. Bizony, ebben jel van a hívőknek." (29:44)
- A Mindenható Allah azért teremtette ezt a világot, hogy a próbatétel helye legyen, ahol kiérdemelhetjük a túlvilági életet. A világon lévő dolgokat azért teremtette, hogy segítségére és szolgálatára legyenek az embernek.

Olvasnivaló

A kiválasztott bolygó

Meg tudnátok mondani, mi lenne, ha a Föld bolygó gyorsabban vagy lassabban forogna a tengelye körül? Akkor is 24 órából állna egy nap? Vagy ha a bolygónk nem akkora lenne, amekkorának lennie kell? Mi változna meg, ha akkora lenne, mint a Merkúr, amely csak 8 százalékkal kisebb nála, vagy akkora, mint a Jupiter, amely viszont 318-szor nagyobb?

Kétségtelen, ahogy bolygónk teremtésében semmi nem céltalan, úgy a nagysága, éjszakáinak és nappalainak hossza vagy az űrben elfoglalt helye sem véletlen.

Ha a bolygónk a jelenlegitől eltérő idő alatt fordulna meg tengelye körül, talán hosszabb ideig tartanának az éjszakák. Akkor pedig jobban lehűlne a földfelszín. Ha a nappalok hosszabbak lennének, akkor pedig jobban felmelegedne. Ha világunk lassabban forogna tengelye körül, akár 1000 fokos különbség is lehetne az éjszaka és a nappal hőmérséklete között, mint például a Merkúr bolygón.

Egy kisebb bolygónak kisebb lenne a vonzása, és a kisebb gravitációs erő mellett a légkör gázai elillannának a világűrbe, akkor pedig a Földön nem lenne levegő. Ha a bolygónk nagyobb lenne, nagyobb lenne a gravitációs erő is, a mérgező gázok megmaradnának a légkörben, és nem lennénk képesek lélegezni.

És mi lenne, ha egyáltalán nem lenne bolygónknak légköre? Akkor, akárcsak a légkör nélküli Holdon, a nappali 120 fokos hőséget éjszaka mínusz 150 fokos hideg váltaná fel – létezhetne-e akkor élet a Földön? Ha nem lenne légkör, nem lenne szén-dioxid és pára sem. Ha nem lennének ezek a gázok, amelyek felfogják a Napból érkező sugárzás egy részét, és elszigetelnek minket a világűrtől, semmi nem lenne képes ellátni a feladatukat, vagyis bolygónk nappal ki lenne téve a Nap forróságának, éjszaka pedig a világűr fagyos hidegének.

Most gondolkodjunk el azon, mi lenne, ha bolygónk közelebb lenne a Naphoz, vagy távolabb lenne tőle. Ha világunkat a mostaninál 10 százalékkal kevesebb napenergia érné, több méter vastag jég borítaná az egész földfelszínt, ha pedig csak egy kicsivel több, minden élőlény megsülne. És mi lenne, ha bolygónk tengelye nem lenne 20 fokos és 27 perces szögben megdőlve? Emiatt a dőlésszög miatt léteznek az évszakok, és ha ez a szög csak egy kicsit is változna, hatalmas különbségek lennének az évszakok hőmérséklete között. Ez pedig kibírhatatlanul forró nyarakat és halálosan fagyos teleket eredményezne a Földön.

Azonban bolygónkon nincs sem a Marshoz hasonló hideg, sem a Vénuszhoz hasonló forróság. Nem kell tartanunk a közeli szomszédunkra, a Holdra záporzó meteoresőktől és káros sugárzástól sem, és világunkban kellemes és élhető éghajlat uralkodik.

Minden teremtett dolog rendkívül érzékeny egyensúlyban megőrzött rendben hajtja végre feladatait – a Föld szünet nélkül forog, a Hold minden nap felkel, a talaj mindig a lábunk alatt van. A levegő, amelynek fontosságát csak akkor értenénk meg, ha nem lenne, soha nem fogy el körülöttünk. Földünk olyan, mint egy minden állapotával különleges helyzetét és kiválasztott voltát tudtunkra adó, kényelmes és eleven fészek.

Beszéljük meg!

Milyen áldásokat figyelhetünk meg a Föld megteremtésében?

5 Az ember felelőssége a világgal való kapcsolatában

A világ és minden benne lévő dolog az ember szolgálatára adatott. Azonban az ember felelős azért, ahogy a világgal és minden teremtménnyel szemben viselkedik. Kötelessége, hogy a lehető legjobban használja fel mindazokat az áldásokat, amelyeket Allahtól kapott. „Bizony, Mi felajánlottuk a megbízatást az egeknek és a földnek és a hegyeknek, de azok visszautasították, hogy magukra vegyék, megremegve tőle. De az ember magára vette." (33:72)

Gondolkodjunk el!

Melyek lehetnek azok a felelősségek, megbízatások, amelyeket az ember magára vállalt?

Allah szolgájának lenni

Az ember azért lett teremtve, hogy a Hatalmas Allah szolgája legyen, és minden élő vagy élettelen teremtménnyel való kapcsolatában észben kell tartania ezt a szolgaságát. A felelősség és elszámolás tudatában kell cselekednie, a kapott áldásokat a legjobban, leghasznosabban kell felhasználnia. És az ember feladatinak egyike az, hogy mindent a világban megvizsgálva megértse Allah jeleit, és elgondolkodjon és elmélkedjen rajtuk.

„Bizony, az egek és a föld teremtésében, és az éjszaka és a nappal váltakozásában, és a hajókban, amelyek a tengeren úsznak azzal, ami hasznára van az embereknek (a rakományaikkal), a vízben, amit Allah leküldött az égből, felélesztve általa a földet annak halála után, és elterjesztett rajta mindenféle mozgó teremtményt, és a szelek irányításában, és az ég és a föld között szolgálatra rendelt felhőkben jelek vannak annak a népnek, amely használja az eszét." (2:164)

A fejezet összefoglalása

A Mindenható Allah minden Teremtője. Minden dolgot, amit csak látunk, és azt is, amit nem látunk, a Hatalmas Allah teremtett meg. Senki nem képes úgy teremteni, létrehozni, mint a Mindenható Allah, ahogy Ő teremt, az példa nélkül való, nincs hozzá hasonló. Ő mindent úgy teremtett meg a semmiből, hogy korábban nem volt arra példa vagy ahhoz hasonló dolog. A Mindenható Allah mindent egy bizonyos rend szerint teremtett meg.

A Mindenható Allah megteremtette a földet, minden élő és élettelen teremtményt, ezzel az embernek megfelelő környezetet készített elő, és ezután megteremtette az emberi lényeket is. Az embert a legjobb formára teremtette meg.

Az emberben, aki azért lett teremtve, hogy Allahot szolgálja, megvan a lehetőség a jóra és a rosszra is. Azonban intelligenciáját és akaratát használva olyan utat kell választania, amelyen haladva a teremtése céljának megfelelő életet élhet.

A Mindenható Allahhal való kapcsolat létrehozására vagy annak megerősítésére az egyik legjobb módszer a fohász. A fohásszal kifejezhetjük kötődésünket Allahhoz, a Belé vetett hitünket, az Iránta érzett szeretetünket. Allahhoz bármilyen nyelven fohászkodhatunk, Ő meghallgat minket és elfogadja fohászainkat. Ahogy fohászkodunk akkor, amikor szomorúak vagyunk, vagy szükségünk van valamire, ugyanúgy akkor sem szabad abbahagynunk a fohászkodást, ha jó kedvünk van, és elégedettek vagyunk. A Mindenható Allahhal való kapcsolatunkat az istenszolgálatunkkal is megerősíthetjük, és ezzel elnyerhetjük az Ő megelégedését és szeretetét.

A Hatalmas Allah, aki minden Teremtője, teremtette meg a világot. Ő a Világok Ura. Azért teremtette ezt a világot, hogy kiérdemelhessük benne a Túlvilágot.

A világ és minden benne lévő dolog az ember szolgálatára adatott. Azonban az ember felelős azért, amit ebben a világban tesz. Kötelessége, hogy a lehető legjobban használja fel mindazokat az áldásokat, amelyeket Allahtól kapott. Minden élő vagy élettelen teremtménnyel való kapcsolatában észben kell tartania azt, hogy ő Allah szolgája.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Hogyan lett megteremtve ez a világ és az ember? Vizsgáljátok meg!
2. Miket tehetünk azért, hogy erősítsük a kapcsolatunkat Allahhal? Gondolkodjatok el rajta!
3. Mikor érezzük úgy, hogy szükségünk van a fohászkodásra? Miért?
4. Hogyan segít megerősíteni az istenszolgálat az Allahhal való kapcsolatunkat? Magyarázzátok el!
5. Miért lett teremtve a világ? Magyarázzátok el!
6. Mik az ember felelősségei a világgal való kapcsolatában? Mondjatok példákat!

Ellenőrző kérdések

1. „Ez Allah, a ti Uratok, nincs más isten, csak Ő, minden dolog Teremtője" (6:102) – ennek az ájának mi a leghangsúlyosabb alapgondolata?

A) Allah egyetlen.

B) Nincs más istenség, csak Allah.

C) Mindent Allah teremtett.

D) Az ember felelős azért, amit tesz.

E) Az ember képes a választásra.

2. Az alábbiak közül melyik <u>NEM</u> az Allahhal való kapcsolatunk megerősítésének módszere?

A) A fohászkodás B) Az imádkozás C) Dolgozni

D) Koránt olvasni E) Böjtölni

3. Melyik az a teremtmény, akinek a szolgálatára minden más teremtve lett?

A) Az angyal B) Az ember C) A dzsinn

D) A Sátán E) A próféták

4. Az alábbiak közül melyik <u>NEM</u> tartozik az ember világ iránti felelősségei közé?

A) Védeni az élőlényeket

B) Allah jeleit megérteni

C) A neki adott áldásokat a lehető legjobban felhasználni

D) Beszennyezni a környezetét

E) Megőrizni a világ rendjét

5. Az alábbi viselkedésformák közül melyik <u>NEM</u> jócselekedet?

A) A jóság a szülők iránt

B) Kedvesség a testvéreinkhez

C) Iskolát vagy mecsetet építeni

D) Megmutatni az utat annak, aki eltévedt

E) Helyeselni azt, amit az emberek tesznek

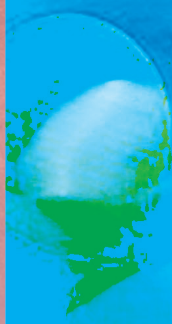

4. FEJEZET

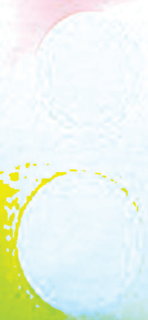

a hit

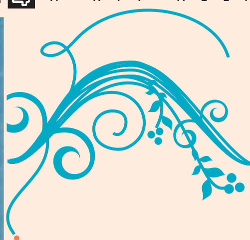

A HIT ALLAHBAN

1. Allah létezése és egyedülvalósága
2. Allah tulajdonságai a Koránban
3. Allah legszebb nevei, amelyek a teremtés iránti kegyelmét és szeretetteljességét tükrözik (Eszma al-Huszna)
4. Allah kegyelmét tükröző nevei
5. Allah hatalmát tükröző nevei

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

- Elmagyarázzuk a Hatalmas Allah létezését, egyedülvalóságát és tulajdonságait.
- A Mindenható Allah tulajdonságai mellett megvizsgáljuk az Ő legszebb neveit is.
- Beszélünk Allah létezéséről, tulajdonságairól, neveiről, hogy milyen kapcsolatban állnak a világgal, a világ teremtésével, hogyan kapcsolódnak hozzájuk és hogyan határozzák meg őket.
- Vallásunk, az Iszlám szerint Allahnak vannak olyan tulajdonságai, amelyek Őt Magát jellemzik, és olyanok, amelyek a teremtéshez való viszonyát. Azonban ezek mellett a tulajdonságok mellett a Mindenható Allah az Ő neveit is elénk tárja, hogy általuk jobban megismerhessük.
- Megvizsgáljuk, hogy mik Allah nevei, és milyen hatással vannak ezek az emberi viselkedésre.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megfogalmazzuk a Mindenható Allah létezését és egyedülvalóságát.
2. Megfogalmazzuk Allah tulajdonságait.
3. Megmagyarázzuk Allah szeretetteljességet kifejező tulajdonságait.
4. Megmagyarázzuk Allah kegyelmet kifejező tulajdonságait.
5. Megmagyarázzuk Allah hatalmát kifejező tulajdonságait.

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. A fejezet elején kitűzött céloknak megfelelően gondolkozz el azon, amit olvasol!
2. Olvasd el még egyszer azokat a részeket, amelyek szerinted kapcsolódnak a kitűzött célokhoz!
3. Semmiképpen ne hagyd ki a fejezetben említett kutatást vagy megfigyelést!
4. A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.

„Mondd: „Ő Allah, az Egyetlen!" (112:1)

„És a ti istenetek Egyetlen Isten. Nincs más istenség, csak Ő" (2:163)

1 Allah létezése és egyedülvalósága

Vallásunk, az Iszlám az „egyistenhit vallása", amelynek alapja az a hit, hogy a Mindenható Allah egyetlen, egyedülvaló. Ennek megfelelően a szeretett Prófétánk (s.a.w.) is úgy fogalmazta meg az Iszlám lényegét: „hinni abban, hogy Allahon kívül nem létezik más istenség" (Muslim, Iman, 8, (33), I/52). A Kegyes Korán is folyamatosan együtt említi a Mindenható Allah létezését és egyedülvalóságát. Különösen a mekkai kinyilatkoztatású áják azok, amelyek sűrűn hangsúlyozzák Allah létezését és egyedülvalóságát.

Annak, hogy valaki hívő legyen, az első feltétele az, hogy higgyen Allah létezésében. A hit összes többi feltétele csak ezután következik. „Mondd: „Ő Allah, az Egyetlen!" (112:1)

Az Iszlám vallás szerint a Mindenható Allah az, Aki a világot a legapróbb részleteivel együtt egyensúlyban és rendszerben megteremtette, irányítja, és teljes hatalommal bír felette. Azért, hogy az Ő létezését jobban megérthessük, Allah arra szólít fel minket a Koránban, hogy vizsgáljuk meg a világmindenséget, a természetet és a benne található lényeket, és gondolkodjunk el azon, hogy hogyan lettek megteremtve.

A világon végbemenő eseményekből levonható következtetések és bizonyítékok is Allah létezésére és egyedülvalóságára mutatnak. A világban megfigyelhető rend és egyensúly, az, hogy minden a maga helyére lett teremtve, és minden élő és élettelen teremtmény a teremtése célja szerint lett elrendezve – ez mind a Mindenható Allah létezésének és egyedülvalóságának jele.

„Ha lennének istenek mindkettőben (az égben és a földön) Allahon kívül, bizonnyal romlásnak indult volna mindkettő. Magasztaltassék hát Allah, a Trón Ura, az felett, amit Neki tulajdonítanak!" (21:22)

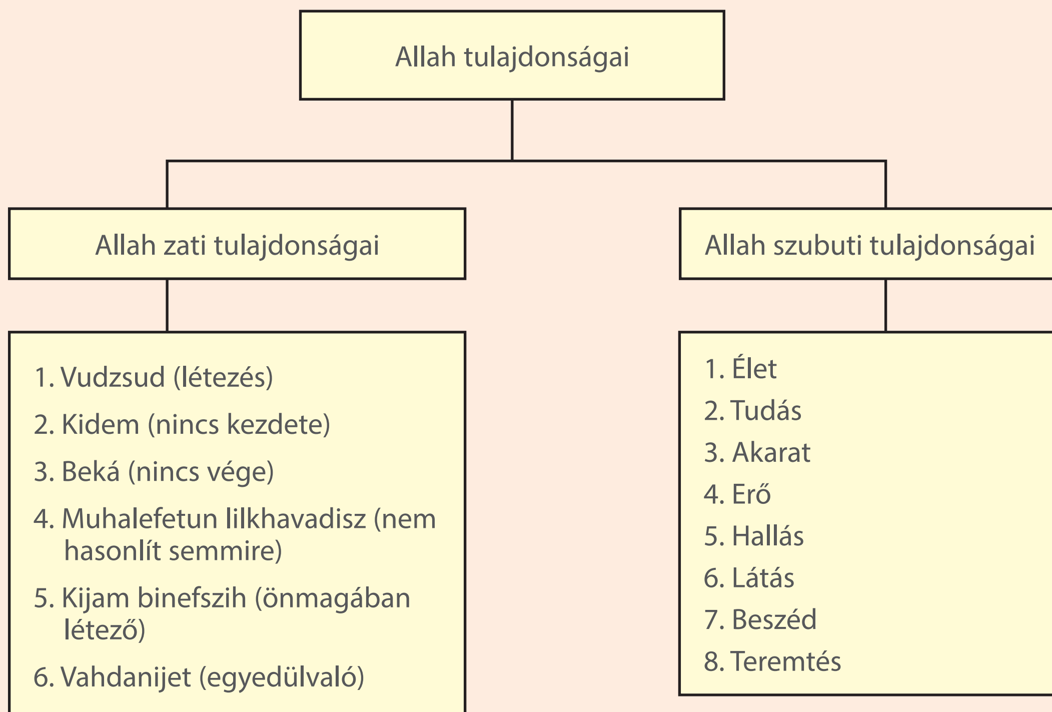
2 Allah tulajdonságai a Koránban

- A Mindenható Allah az emberiségnek küldött utolsó Könyvében, a Koránban tudatja velünk néhány tulajdonságát. Ezeken a tulajdonságokon keresztül ismerhetjük meg Őt.
- A Mindenható Allah senkire és semmire nem hasonlít a teremtmények közül.
- Az Iszlám vallástudósainak véleménye szerint a Mindenható Allah tényleges kapcsolatban van minden teremtett lénnyel.
- Allah a világgal való kapcsolatát a nevein és tulajdonságain keresztül valósítja meg.
- Ezeknek a tulajdonságoknak a segítségével vagyunk képesek megismerni Allahot.

Azt, hogy a Mindenható Allah egyetlen, nincs társa és nincs hozzá hasonló, azt, hogy mik az Ő tulajdonságai, és hogyan kapcsolódnak ezek a tulajdonságok a világhoz, úgy ismerhetjük meg alaposan, ha megvizsgáljuk a teremtett dolgok és a teremtés tulajdonságait. Vannak olyan vallások és csoportok, amelyek a Mindenható Allahot az emberéhez hasonló tulajdonságokkal ruházzák fel, és fizikai dolgokhoz akarják Őt hasonlítani. Ez pedig a bálványimádás előtt nyitja meg az utat. Az ember a saját képességeivel, érzékeivel soha nem lehet képes Allah személyét felfogni. Ezért a Mindenható Allah azt várja el tőlünk, hogy ne az Ő személyén elmélkedjünk, hanem a tulajdonságain. Viszont az ember a tulajdonságai által képes megismerni Allahot.

A Hatalmas Allah tulajdonságait, amelyeket a Kegyes Koránból és a hadíszokból ismerünk, a következőképpen csoportosíthatjuk:

A Kegyes Korán a Mindenható Allah kizárólagos tulajdonságainak ad elsőbbséget, így az Iszlám előtt Allahhal kapcsolatban létező hamis hiedelmeket igyekszik megelőzni. Ezért az Iszlám első éveiben, Mekkában kinyilatkoztatott Ikhlasz szúra teljes egészében Allah kizárólagos tulajdonságait ismerteti meg velünk. A szúra így mutatja be Allahot:

Mondd: „Ő Allah, az Egyetlen,

Allah, mindenek fenntartója.

Nem nemzett (senki nem az Ő gyermeke), és nem lett nemzve (senki nem az Ő apja vagy felmenője),

és nincs semmi, ami hasonló Hozzá."

Allah zati tulajdonságai

Ezek azok a tulajdonságok, amelyek a Mindenható Allah Személyével, saját Magával kapcsolatosak. Ezek a tulajdonságok abban segítenek, hogy Allah létezését és valóságát megismerjük. Ezek a tulajdonságok a következők:

1. *Vudzsud:* létezés. Ez a tulajdonság Allahra vonatkozik. Az Ő létezése nem függ össze semmilyen más lény létezésével. Ő saját Maga a saját létezésének oka.

2. *Kidem:* Allah létezésének nincsen kezdete. Ő nem valami után, vagy egy adott időpontban jött létre. Vagyis nem volt olyan, hogy Ő ne létezett volna. Akármilyen messzire megyünk is vissza a múltban, egyetlen olyan pillanat sem volt, amikor a Mindenható Allah ne létezett volna. „Ő az Első, és az Utolsó, a Nyilvánvaló, és a Rejtett, és Ő minden dolog Tudója." (57:3)

3. *Beká:* azt jelenti, hogy a Mindenható Allah létezésének nincsen vége, Ő örökké létezik. Ahogy a létezésének nincs kezdete, úgy nincs vége sem. „Mindenki, aki rajta van a földön, el fog múlni, de megmarad Urad, a hatalom és bőkezűség Birtokosának Arca." (55:26-27)

4. *Muhalafetun lilkhavadisz:* ez a tulajdonság azt tudatja velünk, hogy Allah senki és semmi másra nem hasonlít. „Nincs semmi Hozzá hasonló" (42:11). Allah független a formától, időtől, helytől. Vagyis Allahot nem szabad elképzelnünk semmilyen formában, és nem szabad azt gondolnunk, hogy lenne egy bizonyos tartózkodási helye, vagy hogy kötné vagy korlátozná Őt az idő. Nincs semmi és senki, ami hasonlítana Allahra: „Nincs semmi Hozzá hasonló, és Ő a mindent Halló, a mindent Látó." (42:11)

5. *Kijam binefszihi:* ahhoz, hogy létezzen, és hogy létezése fennmaradjon, nincsen szüksége senki és semmi másra. A Hatalmas Allahnak csak saját Magára van szüksége. Allah létezése nem valaki vagy valami más létezésének a következménye.

„Allah! Nincs más istenség, csak Ő, az Élő, a saját magát és minden mást Fenntartó" (3:2)

6. *Vahdanijet:* a Mindenható Allah személyét, tulajdonságait, megnyilvánulásait tekintve egyedülvaló, egyetlen, nincsen társa és nincs Hozzá hasonló. „És nem küldtünk előtted egyetlen Küldöttet sem, csak úgy, hogy kinyilatkoztattuk neki: „Nincs más isten, csak Én, szolgáljatok hát Engem!" (21:25) „Mondd: „Ő Allah, az Egyetlen," (112:1)

- A Ikhlasz szúra a Mindenható Allah vahdanijet tulajdonságát magyarázza el. A szúra szerint Allahnak nincsen társa, fia vagy lánya. Nem a szülője senkinek sem. És nem is a leszármazottja semmiféle szülőknek. Senki nem lehet a társa vagy hozzá hasonló.
- A Mindenható Allahon kívül nincs más istenség. Ezért az Iszlám vallás szerint mindenképpen tilos bárki mást szolgálni, bárki másnak istenszolgálatot felajánlani Allahon kívül.
- Az Iszlám vallás megakadályozza azt, hogy egy ember egy másik ember szolgája legyen. Bizonyos más vallásokban megszokott dolog bálványokat, természeti jelenségeket vagy embereket imádni, ezekhez imádkozni, de az Iszlám vallás ezt kategorikusan megtiltja. Ha Allahon kívül bárki vagy bármi másnak ajánlunk fel istenszolgálatot, az társításnak számít.

Allah szubuti tulajdonságai

Ezek a tulajdonságok a Mindenható Allah jellemzőit írják le, és segítenek abban, hogy kapcsolatba kerüljünk Vele.

1. *Élet:* azt jelenti, hogy a Mindenható Allah eleven, élő. Allah olyan élet birtokosa, amely örökkévaló, végtelen, és soha nem hal meg. „…Ő, az Élő…" (3:2) Allah élete nem hasonlít a teremtmények anyagi és véges életéhez. Az élet ellentéte a halál. A halál pedig olyan tulajdonság, amely hiányosságot, tökéletlenséget jelent. A Mindenható Allah pedig mentes minden hiányosságtól. A Rá jellemző élet Allah végtelenségét, örökkévalóságát, állandóan élő, eleven voltát adja tudtunkra. „És hagyatkozz az Élőre, Aki sosem hal meg!" (25:58)

2. *Tudás:* a Mindenható Allah tud és ismer mindent, ami volt, van és lesz. Az Ő tudása nincs egy adott helyre vagy időre korlátozva. „Mondd: „Akár elrejtitek, ami a kebletekben van, akár kinyilvánítjátok, Allah tudja azt. És Ő tudja mindazt, ami az egekben van, és ami a földön van." (3:29) Allah meg fogja jutalmazni jóravaló szolgáit, és meg fogja büntetni a rosszakat, ez pedig csak úgy lehetséges, hogy tudja és ismeri minden cselekedetüket, a legapróbb részletekig.

3. *Akarat:* a Mindenható Allah úgy parancsol meg bármit, ahogy csak akar. Minden, ami csak a világon létezik vagy létezett, a Mindenható Allah akarata által jött létre. Amit Ő akar, az mindenképpen lesz, és amit Ő nem akar, az semmiképpen nem lehetséges. „Bizony, a Mi szavunk egy dologhoz, ha akarjuk azt, az, hogy „Legyél!", és az lesz." (16:40)

4. *Hatalom:* a Hatalmas Allah a teremtmények felett akaratához és tudásához illően teljes hatalommal bír. Az Ő ereje és hatalma elegendő ahhoz, hogy bármit megtegyen vagy bármit megteremtsen. Ez a világ és minden, ami benne található a Mindenható Allah hatalmát demonstrálja. „Allah mindenek felett hatalmas" (2:20)

5. *Hallás:* a Mindenható Allah mindent hall, az Ő hallása szempontjából nincs különbség a közeli vagy a távoli, a titkos vagy a nyílt, a sötét vagy a fényes dolgok között. Ő még a legbelső gondolatainkat, a szívünk titkos fohászait is hallja. „És bizony, Allah a mindent

Halló, mindent Látó." (22:61)

6. *Látás:* a Mindenható Allah mindent lát. Az Ő látása szempontjából nincs különbség a közeli vagy a távoli, a titkos vagy a nyílt, a sötét vagy a fényes dolgok között. Semmi nem kerülheti el az Ő tekintetét. „és tudjátok meg, hogy Allah mindent lát, amit tesztek" (2:233)

A Mindenható Allah általában együtt említi az Ő Szami és Baszír, vagyis mindent Halló és mindent Látó tulajdonságait a Kegyes Koránban. Az ő hallása és látása azonban egyáltalán nem hasonlít a mi emberi hallásunkhoz és látásunkhoz.

7. *Beszéd:* a Mindenható Allah úgy beszél, hogy ehhez nincs szüksége betűkre, hangokra, szótagokra vagy írásra, amelyek mind az emberi beszéd jellemzői. „És Mózessel Allah közvetlenül beszélt." (4:164) A Kegyes Koránt „Kelamullah", vagyis Allah Szava, Allah Beszéde néven is nevezzük. A Prófétáknak adott kinyilatkoztatások, a nekik leküldött könyvek, a teremtményeknek ajándékozott ihlet mind Allah Beszédének megnyilvánulásai.

8. *Teremtés:* a Mindenható Allah teremtésre vonatkozó tulajdonsága. Teremteni azt jelenti, hogy a semmiből létrehozni valamit, életre hívni. A Mindenható Allah azon tulajdonságai, hogy megalkot valamit, ellátást és áldásokat ad, megbünteti a bűnösöket, életre kelt vagy halálba küld, mind a teremtés tulajdonságához kapcsolódnak. Ezek mind az Ő cselekedetei, megnyilvánulásai. Létrehozni, teremteni, életre kelteni valamit – mindezek az Igazság Urának hatalma által következnek be. Mondd: „Az fog életet adni nekik, aki először is létrehozta őket! És Ő minden teremtés Ismerője." (36:79)

3 Allah legszebb nevei, amelyek a teremtés iránti kegyelmét és szeretetteljességét tükrözik (Eszma al-Huszna)

Az Eszma al-Huszna és jelentése

- Allah legszebb neveinek egy része az Ő szeretetteljességét fejezi ki az emberek és más élőlények iránt
- Ha valaki megérti Allah neveit, ezekkel fohászkodik és magasztalja Allahot, azt egy idő után ezek a nevek befolyásolni fogják, és ő maga is kezdi felvenni ezeket a tulajdonságokat.
- Akinek a tulajdonságai Allah neveire hasonlítanak, az érettebb, nyugodtabb, jobb erkölcsű lesz.
- Az az ember, aki magába gyűjti az Allah nevei által képviselt tulajdonságokat, a Mindenható Allah legtökéletesebb, kiválasztott szolgái és az emberiség példaképei közé emelkedik. Az ilyen embereket nevezzük inszan al-kamil, vagyis tökéletes ember néven.

Az a mondás: „Allah erkölcsét tegyük az erkölcsünkké" nagyon fontos szerepet tölt be kultúránkban. Azt jelenti, hogy erkölcsünket az Allah által kívánt módon kell megszépítenünk, fejlesztenünk, az Ő nevei által képviselt tulajdonságokat a saját, emberi léptékünk szerint jellemünk részévé kell tennünk.

„És Allahé a legszebb nevek, fohászkodjatok hát Hozzá ezekkel! És hagyjátok el azokat, akik megszentségtelenítik az Ő Neveit. Meglesz a fizetségük azért, amit tettek." (7:180)

„Ő Allah, a Teremtő, a Létrehozó, a Megformáló. Övéi a Legszebb Nevek. Őt magasztalja mindaz, ami az egekben és a földön van. És Ő a Mindenható, a Bölcs." (59:24)

A muszlimok szokása az, hogy gyermekeiket Allah legszebb neveivel nevezik el, úgy, hogy a név elé odateszik az „abd" szót, ami azt jelenti: szolga. Erre példák az Abdullah, Abdurrahman, Abdurrahim, Abdulkerim vagy Abdusszamad nevek.

A Mindenható Allahnak nagyon sok neve van. Az Iszlám szóhasználatával ezeket együtt Eszma al-Huszna, a legszebb nevek néven nevezzük. Allahnak nem csak 99 neve van, az Ő neveinek száma nincsen korlátozva.

Az ember fizikai és lelki szükségletei

- Az embernek vannak fizikai (testi, anyagi) szükségletei, és ugyanúgy vannak lelki, spirituális szükségletei is.
- Fizikai szükségleteink közé tartozik az evés, ivás, ruházkodás, pihenés és hasonlók.
- Spirituális szükségleteinket pszichológiai és lelki szükségletekre oszthatjuk. Ha ezek nem teljesüknek be, az előbb-utóbb tönkreteheti szellemi és lelki egészségünket. Spirituális szükségleteink közül a legfontosabb az, hogy Urunkhoz forduljunk, Őt szolgáljuk, megismerjük, és Hozzá közeledve fohászkodjunk Hozzá.
- Ezen kívül az embernek arra is szüksége van, hogy megismerjen, megismerjék, kifejezésre juttathassa egyéniségét, érezze, hogy szeretik, és hogy értékelhessen másokat. Az, hogy szeressen és szeressék, az ember egyik legfontosabb lelki szükséglete.
- A szeretet azt jelenti, hogy közel érezzük magunkat valamihez vagy valakihez, amit vagy akit értékesnek tartunk, és kötődünk hozzá.
- A szeretet által a szerető ember szemében a szeretett dolog különleges értéket nyer. A szeretet miatt az ember úgy érzi, mintha egy lenne szeretete tárgyával, és tudatában van értékének.
- A szeretet azt is jelenti, hogy meg akarunk osztani valamit másokkal. Az embernek az étel és ital után a szeretetre van leginkább szüksége. Ez a lélek valódi tápláléka.

Allah szeretete

Allah szeretete felette áll minden más szeretetnek, és végtelen. A következő ájákmegfogalmazzák, hogy a Hatalmas Allah mennyire szeretetteljes, és mennyire szereti az embereket:

„Ő a Megbocsátó, a Szeretetteljes" (85:14)

„És Allah soha nem engedné veszendőbe menni a hiteteket. Bizony, Allah az emberek iránt kedvességgel teli, Irgalmas." (2:143)

„És kérjétek Uratok bocsánatát, aztán forduljatok Hozzá bűnbánattal. Bizony, az én Uram Irgalmas, Szeretetteljes." (11:90)

Amit Allah szeret, és amivel elégedett

A Mindenható Allah a Kegyes Koránban több helyen is tudtunkra adja, hogy nagyon szereti azokat, akik:

- Jót cselekszenek,
- Bűnbánatot gyakorolnak és megtisztulnak,
- Betartják az ígéreteiket,
- Nem lázadnak Allah parancsai ellen,
- A vagyonukat költik Allah útján,
- Nem veszítik el a reményt, és türelmesek maradnak,
- Szépen viselkednek,
- Allahra hagyatkoznak,
- Megbocsátóak,
- Igazságosak,
- Alázatosak,
- Tiszták,
- Jó ügyek érdekében tesznek erőfeszítéseket,
- Tisztességesen viselkednek,
- Méltósággal és erővel szállnak szembe az igazságtalansággal,
- Erős hitűek,
- Hálát adnak Allahnak,
- Őszinték,
- Szeretik Mohammed Prófétát (s.a.w.).

Amikor a Mindenható Allah elküldte a Prófétákat, azt is a feladatukká tette, hogy a szeretetteljességet és tiszteletet terjesszék az emberek között. Különösképpen a Prófétánkkal (s.a.w.) kapcsolatban mondta:

„Bizony, eljött hozzátok egy Küldött saját magatok közül. Elszomorító és nehéz neki, amit elszenvedtek, törődik veletek, a hívőkhöz kedves és irgalmas." (9:128)

Amellett, hogy a Mindenható Allah tudtunkra adta, hogy Ő és a Prófétái nagyon szeretik az embereket és a többi élőlényt, az emberektől is azt várja el, hogy szeressék egymást. Az Iszlám legalapvetőbb tételeinek egyike, hogy aki nehéz helyzetben nem segít a szomszédján, nem szeretetteljes vele, az nem lehet valódi hívő.

A szeretetteljes és kedves környezetben az emberek szíve tiszta, a közöttük lévő kapcsolat őszinte és jóindulatú, nincs szükség ellenségeskedésre vagy gyűlöletre. Allah létezésének egyik bizonyítéka éppen a szeretet érzése, amelyet megteremtett bennünk.

„És az Ő jelei között van, hogy teremtett nektek saját magatokból társakat, hogy nyugalmat találhassatok bennük, és szeretetet és irgalmat helyezett közétek. Bizony, ebben jelek vannak azoknak, akik elgondolkodnak." (30:21)

A szeretetre való velünk született képesség, amelyet a Mindenható Allahtól kaptunk, a legfontosabb jele Allah emberek iránti szeretetének.

- A szeretet érzése Allah ajándéka az emberiségnek. Az ember feladata pedig az, hogy ezt az érzést tökéletesítse, és ezzel közeledjen környezetéhez.
- A Mindenható Allah így adja tudtunkra, hogy a szeretet rendbe hozza, a gyűlölet pedig tönkreteszi az emberi kapcsolatokat:

„Allah kegyelme miatt bántál velük kedvesen. Ha durva lettél volna, vagy keményszívű, bizony, eltávolodtak volna mellőled. Ezért bocsáss meg nekik, és kérj bocsánatot a számukra, és tanácskozz velük az ügyekben. Aztán, amikor döntésre jutottál, hagyatkozz Allahra! Allah szereti azokat, akik Rá hagyatkoznak." (3:159)

A szeretetről

A szeretet teszi emberré az embert!
Ez vezet a boldogságba, hidd el!
Meggyógyítja a világot, a szíveket,
Színt ad életünknek a szeretet!

Mevlana, Yunus, Hac-i Bektas Veli,
A szeretet legnagyobb bajnokai,
Az első nap óta Allah akarata,
A szeretet minden emberség alapja!

Hasan Aral

Gondolkodjunk el!

A fenti vers a szeretet milyen jó tulajdonságairól szól?

Allah szeretetteljességét és kedvességét tükröző legszebb nevei

A következőkben megismerhetünk néhányat Allah legszebb nevei közül, amelyek a szeretetteljességét, kedvességét tükrözik, és ezek jelentését.

AFUVV: Kegyelmes, mindig megbocsájtó, megbocsátja a bűneit azoknak, akiknek akarja, elnézi a hibákat.

BIRR: szép és jó, ad a szolgáinak, megsegíti őket. Jósága és kedvessége túláradó. Ő az, Aki a jóságot és kedvességet és hasonló érzéseket adja szolgáinak.

GAFFAR: megbocsátja szolgái bűneit, és bőségesen ad nekik. Az, hogy elrejti a bűnöket, és bőkezűen ad szolgáinak, a Mindenható Allah lényegi, elválaszthatatlan tulajdonságai.

HÁDI: Aki a vezetést adja, megmutatja a helyes utat, megteremti a vezetést, és sikerre juttatja azokat a jó ügyeket, amelyeket Ő akar. Szolgáit az igaz útra vezeti, reményt ad nekik.

HALÍM: nem sieti el a büntetést, bár képes lenne azonnal megbüntetni szolgáit, de haladékot ad nekik, és késlelteti a büntetésüket.

RAUF: mélyen szeretetteljes, elnéző és gyengéd az emberekhez.

RAZZAK: Ő az, aki az egész teremtésről gondoskodik, táplál mindent, vagyis az ellátásukat adja. Allah az, aki megteremti minden élőlény ellátását, és bőkezűen adja nekik.

TEVVÁB: Ő az, Aki képessé tette szolgáit a bűnbánatra, és elfogadja a bűnbánatukat.

VEHHÁB: a Mindenható Allah rengeteg adományt, ajándékot, kegyet ad szolgáinak, bőségesen adományoz nekik. Ő a valódi tulajdonosa mindennek, de mindenből bőségesen ad teremtményeinek.

VEKIL: ha Allahra hagyatkozva rendezzük az életünket, Nála keresünk menedéket, akkor Ő segít az ügyeinkben, az Ő akarata számára semmi nem lehetetlen. Ő a biztonságot adó, megőrző, segítő, minden létező dolog királya.

VELI: Ő jogosult a parancsolásra, és a jó emberek, vagyis a hívők barátjaként (támogatójaként) segít nekik, és elrendezi az ügyeiket.

4 Allah kegyelmét megnyilvánító nevei

A következőkben megismerhetünk néhányat Allah legszebb nevei közül, amelyek a kegyelmét tükrözik, és ezek jelentését.

A kegyelem (RAHMET) szótári jelentése a következő: „ha egy élőlény nehézségéről,

rossz helyzetéről hall, elszomorodik, fájdalmasnak érzi, és megkönyörül rajta".

- A Kegyes Korán szerint a kegyelem, az irgalom alapvető forrása a Mindenható Allah.
- A Mindenható Allah a végtelen jóindulat, mérhetetlen irgalmasság, végtelen kegyesség birtokosa.
- Urunk állandóan védelmezi és felügyeli szolgáit, soha nem szűnik meg az Ő kedvessége, áldásai, ajándékai.
- Allah az, Aki meghallgatja szolgái kéréseit, és megnyitja a kegyelem kapuit azok előtt, akik Nála keresnek menedéket.

„Allah az, Aki megteremtette az egeket és a földet, és esőt küldött le az égből, aztán gyümölcsöket hozott elő általa, ellátásként nektek, és alárendelte nektek a hajókat, hogy keresztülhajózhassanak a tengeren az Ő parancsára, és alárendelte nektek a folyókat." (14:32)

- Az Allah kegyelmét legtökéletesebben megnyilvánító Könyvünkben, a Kegyes Koránban Allah nevei közül a Rahman és a Rahím szerepel leggyakrabban.
- Az Iszlám vallásban nagyon fontos, hogy mindent azzal kezdjünk, hogy azt mondjuk: Biszmilláhirrahmanirrahím, vagyis Allah, a Kegyelmes, az Irgalmas nevében. Ezt a kifejezést úgy hívjuk, hogy beszmele.
- Ha egy dolgot úgy kezdünk, hogy Allah kegyelmére és irgalmára utaló neveit említjük, azzal lehetőség nyílik arra, hogy abból a dologból áldás származzon. Mert ha az ember Allah nevével kezdi cselekedetét, azzal a tudattal cselekszik, hogy Allah vele van, az segít abban, hogy azt a cselekedetet a legjobban, a leghasznosabban végezze el, és elnyerje vele Allah megelégedését.

RAHMAN: a Mindenható Allah összes neve közül az „Allah" után ez szerepel a leggyakrabban a Kegyes Koránban.

- Ez a név azt jelenti, hogy Allah a legnagyobb kegyelem birtokosa, végtelenül kegyelmes, szeretettel teli. Ez a szó a szeretetteljességet, gyengédséget, kedvességet, együttérzést, megbocsátást és jóságot is jelentő „rahmah" szóból származik.
- Allah kegyelme azt jelenti, hogy Ő jót akar az egész teremtésnek, és megszámlálhatatlan kegyet, áldást ajándékoz nekik. A Mindenható Allah azt mondja ezzel kapcsolatban:

„Előírta Magának a kegyelmet." (6:12)

Ezen kívül a Hatalmas Allah azt is tudtunkra adja, hogy Ő azt akarja, hogy soha ne mondjunk le az Ő kegyelméről, mert akkor rossz útra tévednénk. Mert az, hogy az ember mindig képes reményteli és bizakodó lenni, szintén Allah kegyelme, és az ilyen remény közelebb viszi az embert Allahhoz.

„Azt mondta: „Ki veszítené el a reményt Ura kegyelmében, kivéve azok, akik tévelygenek!" (15:56)

A Mindenható Allah kegyelme isteni szeretetét és gondoskodását jelenti. Ez a kegyelem átöleli az egész világot, és nem hagy helyet a reménytelenségnek vagy kétségbeesésnek.

RAHÍM: ez a név azt a jó hírt közli velünk, hogy Allah meg fogja jutalmazni a jótetteinket. Akik azon igyekeznek, hogy az Ő parancsait teljesítsék, és az Ő megelégedését elnyerjék, azoknak meg fog fizetni az erőfeszítéseikért.

MEDZSID: hatalmas, dicsőséges és nemes, ugyanakkor hatalmas kegy és kedvesség birtokosa.

LATÍF: a legkisebb részletekig ismeri teremtményeit és szükségleteiket, a legtitkosabb dolgokat is ismerő.

SAKÚR: a legkisebb jótettért is hatalmas jutalmat adó.

BÁSZIT: azt tudatja velünk, hogy Allah a Hatalmas Teremtő, Aki minden jót ad nekünk, kegyelmét és kedvességét árasztja szolgáira. Allah ellátást, élvezeteket, kényelmet és bőséget ad szolgáinak, körülveszi őket kegyeivel és kedvességével.

MUKÍT: megteremti a teremtmények ellátását.

KERIM: bőkezű, kegyes, képes lenne a bosszúra, de mégis megbocsájt, képessé teszi az embereket a bőkezűségre, mindig betartja az ígéretét.

VÁSZI: bőségesen ajándékozó és kiáradó kegyelmű. Fizikai és lelki bőséget biztosít teremtményeinek.

MUHSZI: mindent ismer, egyenként és összességében is.

ZULDZSELÁLI VEL IKRÁM: a hatalom és fenség birtokosa. Alázatra és tiszteletre méltó, minden nagyság birtokosa. Ő az, Aki megteremti mindazt, amire a teremtményeknek az életük fenntartásához szükségük van. Mindent tud, mindent lát, mindent hall, mindenek felett hatalmas, az első és utolsó birtokosa minden létező dolognak, nincsen társa, és nincs hozzá hasonló.

Urunk azt akarja tőlünk, hogy ismerjük meg az Ő ajándékainak értékét, és legyünk hálásak értük. Azt, hogy értékeljük, amit Tőle kaptunk, úgy fejezhetjük ki, hogy hálát adunk Neki. A rengeteg ajándékért cserébe, amelyeket a Mindenható Allah az embereknek ad, semmi mást nem vár el viszonzásul, csak a hálát. Ha ismerjük az isteni ajándékok értékét, és mégsem köszönjük meg őket Allahnak, azzal hálátlanná válunk. A Kegyes Korán sok ájája a kufr, vagyis alapesetben hitetlenség jelentésű szót hálátlanság értelemben is használja. Mert a hitetlenség azt is jelenti, hogy az ember nem ismeri el az isteni áldások, ajándékok értékét, és Allah jóságára hálátlansággal válaszol.

„És kerteket helyeztünk oda, datolyapálmából és szőlőből, és forrásokat fakasztottunk belőle, hogy ehessenek a gyümölcséből. És nem az ő kezük hozta azt létre. Hát nem lesznek hálásak?” (36:34-35)

5 Allah hatalmát tükröző nevei

- A Mindenható Allah a saját akaratából, a saját kívánsága szerint a semmiből hozta létre és rendezte el a teremtést és mindent, ami benne van.
- A Nap, a Hold és a többi égitest ebben a lenyűgöző és felfoghatatlan rendben folytatják mozgásukat.
- Allah azt akarja tőlünk, hogy vizsgáljuk meg mindazt, ami a földön, az égben és ezek között van, gondolkodjunk el rajtuk, és értsük meg az Ő végtelen hatalmát.

„És Ő az, Aki a földet kiterítette, és szilárdan beágyazott hegyeket helyezett rá, és folyókat, és minden gyümölcsnek egy párt. Ő hozza el az éjszakát, a nappal takarójaként. Bizony, ebben jelek vannak azoknak, akik elgondolkodnak.” (13:3)

MUTAKABBIR: azt jelenti, hogy a Mindenható Allah minden szempontból hatalmas, fenséges Teremtő. Egyedül Őt illeti meg a nagyság. Allah a tulajdonságait, neveit és cselekedeteit tekintve az abszolút értelemben vett hatalom birtokosa. Ilyen értelemben semmilyen ember nem rendelkezik hatalommal. Azok, akik nagynak és hatalmasnak gondolják magukat, valójában eltörpülnek a Mindenható Allah végtelen hatalmával és nagyságával szemben. Azok, akik a saját hatalmuk imádatába zárkóznak, gyakran elpusztulnak egy egészen apró kis teremtménytől, például egy szemmel nem is látható mikroba fertőzésétől.

KAHHAR: mindent legyőző, minden az Ő hatalmában van.

Az Ajat al-Kurszi

A „Trón ája”, vagyis Ajat al-Kurszi néven ismert, gyakran olvasott ájában a Mindenható Allah így ismerteti meg velünk saját Magát:

„Allah! Nincs más istenség, csak Ő, az Élő, a saját magát és minden mást Fenntartó. Nem vesz rajta erőt sem szendergés, sem álom. Övé minden, ami az egekben és a földön van. Ki az, aki közbenjárhatna Nála, az Ő engedélye nélkül? Tudja, mi van előttük, és mi van mögöttük. És ők nem foghatnak fel semmit az Ő tudásából, kivéve azt, amit Ő akar. A széke magába foglalja az egeket és a földet, és nem fárasztja el a megőrzésük. Ő a Legmagasztosabb, a Leghatalmasabb.” (2:255)

ALIJJ: magasztos, nagy és hatalmas, a hatalom, uralom, akarat tekintetében és más tökéletes tulajdonságaiban mindenek felett álló. Minden az Ő uralma és parancsa alatt áll.

BÁRI: Allah a teremtményeit egészséges és tiszta természettel teremtette, mindegyiket egyedinek, a saját, többiekétől eltérő tulajdonságaival. Kétségtelen, hogy Allah az, Aki a teremtményeket kiválasztotta, elrendezte, tökéletesítette, és mindegyiknek egyedi tulajdonságokat adott.

BASZÍR: mindent, mindenhol hiánytalanul és tökéletesen lát, és Ő az is, Aki a teremtményeinek megadta a látás képességét.

DZSÁMI: összegyűjtő, összeállító, Akinek hatalmában áll mindent az általa kívánt időben és helyre összegyűjteni.

DZSELIL: Akinek a nagysága és magasztossága mindent felülmúl. Minden nagyságot jelentő név vagy tulajdonság Őt illeti.

KHABÍR: akinek mindenről tudomása van, mindennek tökéletesen ismeri a nyilvánvaló és titkos tulajdonságait, és türelmes, elnéző, gyengéd velük, és visszatartja a büntetésüket.

KHALIK: ez a tulajdonság azt jelenti, hogy Allah a Teremtő. A teremtés pedig azt jelenti: létrehozni valamit, ami korábban egyáltalán nem létezett, amire korábban nem volt semmiféle példa vagy ahhoz hasonló dolog. Ebben az értelemben Allahon kívül senki nem képes a teremtésre. Ő az, Aki minden létezőt megteremtett. Ha az emberek előállítanak valamit, az nem teremtés, hanem egy létező dologból csinálnak valami mást.

KÁBIZ: Allah mindent az Ő végtelen hatalmában tart, és ezzel a hatalmával mindent átfog, mindent alávet a parancsának.

KADÍR: a hatalom birtokosa, legyőzhetetlen hatalommal bíró, azt tesz, amit akar, és úgy, ahogy akarja. Övé minden erő és hatalom.

KAVÍ: hatalmas, erős, korlátlan hatalom birtokosa. Minden gyenge és erőtlen az Ő erejéhez és hatalmához mérten, és kénytelen fejet hajtani előtte.

KAJJÚM: örökkévaló, minden teremtményt az Ő hatalmával és akaratával fenntartó.

KEBÍR: nagy, hatalmas. Allah a teremtést és a benne lévőket a hatalmával és uralmával irányítja, minden az Ő hatalmának engedelmeskedik.

METIN: szilárd, a hatalma megrendíthetetlen, semmi nem nehéz az Ő számára.

MUHJÍ: életet adó, életre keltő. Akit Ő a halálba küld, annak senki más nem adhat életet.

MUKTEDIR: Akinek az ereje mindenre elegendő, mindent a kívánsága szerint alakít, és a hatalmasokkal is kedve szerint rendelkezik.

SEHID: Aki mindenre tanú, mindent tökéletesen lát, tud, és ennek megfelelően bánik az emberekkel.

Vizsgáljuk meg – tanuljuk meg!
Az Eszma al-Huszna közül tanulmányozzuk a Mindenható Allah hatalommal kapcsolatos neveit!

„És Ő az, Aki a földet kiterítette, és szilárdan beágyazott hegyeket helyezett rá, és folyókat, és minden gyümölcsnek egy párt. Ő hozza el az éjszakát, a nappal takarójaként. Bizony, ebben jelek vannak azoknak, akik elgondolkodnak." (13:3)

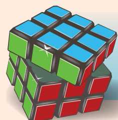
A fejezet összefoglalása

- Annak, hogy valaki hívő legyen, az első feltétele az, hogy higgyen az egyetlen, egyedülvaló Allah létezésében. Azért, hogy az Ő létezését jobban megérthessük, a Mindenható Allah azt akarja tőlünk, hogy vizsgáljuk meg, Ő hogyan teremtette a világokat, a teremtést és a benne létezőket, és gondolkodjunk el rajta.
- Allah létezésének és egyedülvalóságának egyik bizonyítéka a világban megfigyelhető rend és egyensúly, az, hogy minden a megfelelő helyére lett teremtve, és minden élő és élettelen teremtmény a teremtése céljának megfelelően van elrendezve.
- A Mindenható Allahot csak a tulajdonságain keresztül ismerhetjük meg. Ő nem hasonlít semmire és senkire a teremtmények közül.
- Emberi érzékekkel lehetetlen felfogni a Mindenható Allah Személyét.
- Allah tulajdonságait két csoportra oszthatjuk: zati és szubuti.
- A Mindenható Allah nagyon szereti teremtményeit. Allah szeretete minden más szeretetnél magasabb rendű és végtelen.
- A Mindenható Allah szeretetét és kegyelmét leginkább kifejező, és a Kegyes Koránban is leggyakrabban szereplő két neve a Rahman és a Rahím.
- A Mindenható Allah hatalmas, fenséges Teremtő. Őt illeti meg jogosan a nagyság. A teremtésből senkinek és semminek nincs ilyen joga. A Mindenható Allah személyét, tulajdonságait és cselekedeteit tekintve is az abszolút értelemben vett nagyság kizárólagos birtokosa.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Hogyan ismerhetjük meg Allah létezését és egyedülvalóságát?
2. Milyen csoportokra oszthatjuk Allah tulajdonságait?
3. Sorold fel a jelentésével együtt Allah öt olyan nevét, amelyek a szeretetteljességét nyilvánítják meg!
4. Sorold fel a jelentésével együtt Allah öt olyan nevét, amelyek a kegyelmét nyilvánítják meg!
5. Sorold fel a jelentésével együtt Allah öt olyan nevét, amelyek a nagyságát, hatalmasságát nyilvánítják meg!

Ellenőrző kérdések

1. „Ha lennének istenek mindkettőben (az égben és a földön) Allahon kívül, bizonnyal romlásnak indult volna mindkettő." (21:22) Ez az ája Allah melyik tulajdonságát fejezi ki?

A) Egyedülvalóság B) Hatalom C) Beszéd

D) Kegyelem E) Teremtés

2. Az alábbiak közül melyik tartozik Allah zati tulajdonságai közé?

A) Élet B) Tudás C) Nincs kezdete

D) Teremtés E) Hatalom

3. Az alábbiak közül Allah melyik neve <u>NEM</u> a szeretetteljességet fejezi ki?

A) Vedúd B) Gafúr C) Muntekim

D) Rahman E) Halím

4. Az alábbiak közül Allah melyik neve <u>NEM</u> a kegyelmességet fejezi ki?

A) Rahman B) Khalik C) Rahím

D) Kerím E) Afuvv

5. Az alábbiak közül Allah melyik neve <u>NEM</u> a hatalmát fejezi ki?

A) Vászi B) Mutekebbir C) Kábiz

D) Khalik E) Khabír

5. fejezet

a hit

A HIT AZ ANGYALOKBAN

1. Az angyalok tulajdonságai
2. Az angyalok feladatai
3. Egyéb láthatatlan lények az angyalokon kívül

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

- Sokféle lénnyel osztozunk a teremtés birodalmán, amelyben élünk. Vannak köztük olyanok, amelyeket a szemünkkel is láthatunk, és olyanok is, amelyeket nem. Ebben a fejezetben a láthatatlan lényekről lesz szó.
- A láthatatlan lények közül az angyalok tulajdonságait és feladatait fogjuk részletesen elmagyarázni.
- Beszélünk más láthatatlan lényekről, a dzsinnekről és a sátánokról is, és arról, hogy milyen hamis hiedelmek léteznek a dzsinnekkel kapcsolatban, és hogy ezek miért károsak.
- Megvizsgáljuk, hogy hogyan mutatja be a Kegyes Korán a sátánokat, és utalunk a sátánizmus veszélyeire is.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megtanuljuk a láthatatlan lények nevét
2. Megtanuljuk, mi a különbség az egyes láthatatlan lények között
3. Megismerjük az angyalok tulajdonságait
4. Megismerjük az angyalok feladatait
5. A Kegyes Koránból kiindulva megismerjük a dzsinnek tulajdonságait
6. Kifejtjük, hogy milyen hamis hiedelmek léteznek a dzsinnekkel kapcsolatban
7. Megmagyarázzuk, miért nem igazak ezek a hiedelmek
8. Megcáfoljuk a dzsinnekkel kapcsolatos hamis hiedelmeket
9. A Kegyes Koránból kiindulva megismerjük a sátánok tulajdonságait
10. Elmagyarázzuk, hogyan őrizkedhetünk a Sátántól
11. Megmagyarázzuk, miért hamis hiedelem a sátánizmus

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. A fejezet elején kitűzött céloknak megfelelően gondolkozz el azon, amit olvasol! A tanulási célokhoz kapcsolódó részeket olvasd el még egyszer!
2. Olvasd el még egyszer azokat a részeket, amelyek szerinted kapcsolódnak a kitűzött célokhoz!
3. Semmiképpen ne hagyd ki a fejezetben említett kutatást vagy megfigyelést!
4. A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.

„Komor és szigorú angyalok vannak felette, akik nem engedetlenek abban, amit Allah parancsolt nekik, hanem azt teszik, amit parancsoltattak." (66:6)

1 Az angyalok tulajdonságai

A hit az angyalokban: rengeteg teremtett dolog található körülöttünk. Ezeknek egy részét (például a fákat, sziklákat) a szemünkkel is látjuk, másokhoz eszközökre van szükségünk, hogy láthatóvá tegyük őket (mikrobák, baktériumok, galaxisok stb.). És vannak olyan teremtmények is, amelyeket sem szabad szemmel, sem pedig eszközökkel nem vagyunk képesek látni. Ennek ellenére hiszünk abban, hogy léteznek körülöttünk olyan dolgok, amelyeket nem vagyunk képesek meglátni. Ezen teremtmények egyik csoportja az angyalok.

A hit az angyalokban a vallásunk, az Iszlám hittételeinek egyike. A Kegyes Korán is említi együtt a Mindenható Allahba vetett hitet az angyalokban való hittel (2:285, 4:136).

A „melek", vagyis angyal szó jelentése követ, hírvivő, az erő birtokosa.

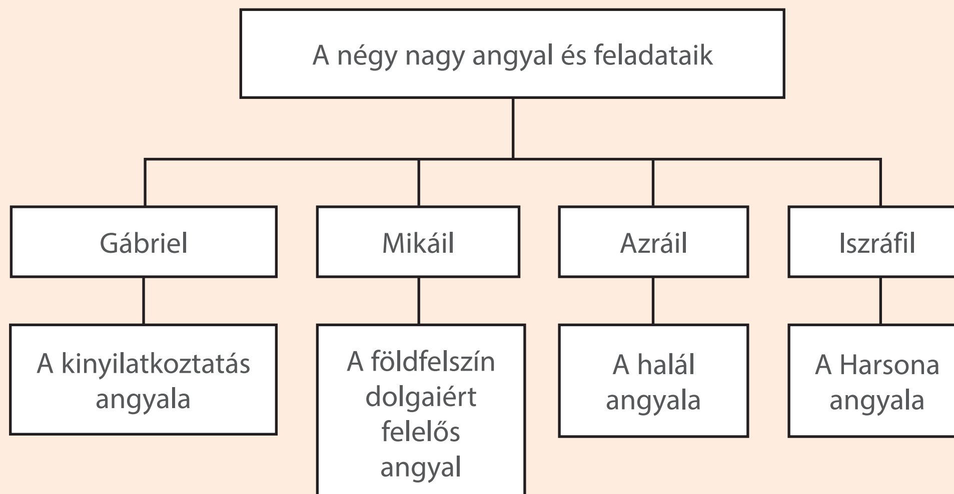
- Az angyalok olyan lények, amelyek fényből lettek megteremtve.
- A Kegyes Korán tájékoztat arról, hogy az emberek földből, a dzsinnek és sátánok tűzből lettek teremtve, arra azonban nem tér ki, hogy az angyalok miből teremttettek.
- A Prófétánk (s.a.w.) tudatta velünk azt, hogy az angyalok fényből lettek teremtve. (Ahmed, Musnad, VI/158; Muslim, Zuhd, 10, (60), III/2294)

Az angyalok olyan lények, amelyektől távol áll, hogy egyenek, igyanak, házasodjanak, vagy hogy legyen nemük, vagyis férfiak vagy nők legyenek. (17:40; 37:150; 43:19)

„És az angyalokat, akik saját maguk is a Kegyelmes szolgái, nőneműeknek tartották. Talán tanúi voltak a teremtésüknek? A tanúságtételük feljegyeztetik, és kérdőre lesznek vonva azzal kapcsolatban." (43:19)

A négy nagy angyal és feladataik

Kik az angyalok?

Az angyalok serege
Fényből lett megteremtve.
Allah parancsait lesik,
Mindegyik engedelmeskedik.

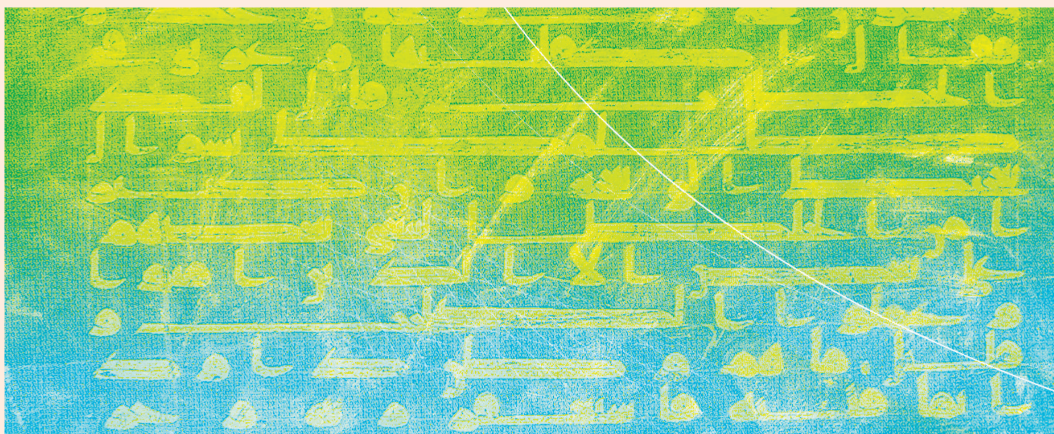
Nem esznek és nem isznak,
Nem nők, nem is férfiak.
Bűnt el sose követnek,
Fontos munkát végeznek.

(Tunçalp, s. 36)

Gondolkodjunk el!

A fenti versből kiindulva soroljuk fel az angyalok tulajdonságait!

2 Az angyalok feladatai

- Az angyalok mindig maradéktalanul teljesítenek minden parancsot, amit a Mindenható Allahtól kapnak.
- Ezek közül a feladatok közül a legfontosabb az, hogy segítsenek az embereknek, és teljesítsék a világ működésében betöltött feladataikat.
- A Mindenható Allah és az emberek közötti kapcsolat egy módját is az angyalok jelentik.
- Az angyalok közvetítik Allah kinyilatkoztatását a prófétáknak.

Gábriel

Gábriel a kinyilatkoztatás angyala.

„Ő küldi le az angyalokat a kinyilatkoztatással az Ő parancsából, annak, akinek akarja a szolgái közül, hogy: „Figyelmeztess, hogy nincs más isten, csak Én, féljetek hát engem!" (16:2)

Gábriel
A négy angyalból az első,
Allahhoz legközelebb van ő.
Allah hatalmas szavait
A prófétáknak ő viszi.

(Tunçalp, s. 41)

Mikáil

Allah azon parancsait, amelyek a földdel, annak működésével kapcsolatosak, angyalok teljesítik. Ezeknek az ügyeknek a felelőse a nagy angyalok közül Mikáil.

Mikáil
Szellő, eső áldása
Mind Mikáil munkája.
Életre kel minden föld,
Keze nyomán így lesz zöld.

Az élet minden ajándéka
Allah hatalmas áldása.
Az áldások kiosztása
Mind Mikáil munkája.

(Tunçalp, s. 43)

Azráil

Van egy angyal, akinek az a feladata, hogy elvegye az élőlények életét, amikor eljön a haláluk Allah által kijelölt órája. Ezért a feladatért a nagy angyalok közül Azráil felelős.

Azráil
Minden életnek vége van,
Akik élnek, meghalnak.
Allah szavára egy napon
Sírunkban vár a nyugalom.

Tudnod kell, hogy halálba
Szólít Allah parancsa.
Lelkünk Azráil elragadja,
Erről szól Allah parancsa.

(Tunçalp, s. 41)

Iszráfil

Allah az angyaloknak osztotta ki azt a feladatot is, hogy majd hírt adjanak az Ítélet Napja kezdetéről. Az angyalok közül ezt Iszráfil fogja megtenni.

„És megfúvatik a harsona, és holtan esik össze mindenki, aki az egekben és a földön van, kivéve, akit Allah akar. Aztán megfúvatik másodszor is, és íme! Állnak és várnak." (39:68)

Iszráfil
Angyalok közt Iszráfil
Feltámadásra szólít.
Harsonáját megfújja,
Ítéletre szólítva.

Harsonáját felemelve
Már vár Allah intésére.
Nincs itt helye kétségnek:
Eljön majd az Ítélet!

(Tunçalp, s. 44).

Más angyalok és feladataik

A fentebb említett négy nagy angyalon kívül vannak más angyalok is, akiknek a Mindenható Allah más feladatot szabott meg.

Az őrző (hafaza) angyalok

Feladatuk az emberek védelmezése. Azon igyekeznek, hogy az embereket a jóra serkentsék, és a rossztól távol tartsák. Az, hogy tudjuk, hogy mindig mellettünk van egy védelmező angyal, a biztonság érzését adja nekünk, és arra serkent, hogy jól viselkedjünk. Az angyalok olyan barátaink, akik Allah engedelmével a segítségünkre sietnek.

„Bizony, akik azt mondják: „A mi Urunk Allah!", és utána szilárdan kitartanak a helyes úton, az angyalok ereszkednek le hozzájuk: „Ne féljetek, és ne szomorkodjatok, hanem fogadjátok a Kert hírét, amely nektek ígértetett! Mi vagyunk a védelmezőitek az evilági életben és a Túlvilágon." (41:30-31)

Feljegyző angyalok (Kiramen Kátibín)

Figyelemmel kísérik az emberek cselekedeteit, és feljegyzik minden jó- és rossztettüket.

„És bizony, őrizők vannak felettetek, nemes feljegyzők, ők tudják, bármit tesztek." (82:10-12)

„Mikor a két feljegyző feljegyeznek, a jobb és a bal oldalon ülve." (50:17)

A kikérdező angyalok (Munkár és Nakír)

Az ő feladatuk az, hogy az embereket a sírjukban kikérdezzék.

Gondolkodjunk el!

Hogyan befolyásolja a viselkedésünket az, hogy hiszünk az angyalokban?

Egyéb láthatatlan lények az angyalokon kívül

A dzsinnek a Kegyes Koránban

- A dzsinnek a szemmel nem látható lények közé tartoznak. Ezekkel a szemmel nem látható lényekkel kapcsolatban számtalan hiedelem és nézet terjedt el.
- A Kegyes Korán tájékoztat minket a dzsinnek létezéséről, azonban nem szól részletesen a tulajdonságaikról.
- A Kegyes Koránnak még egy szúrája is a „Dzsinn" címet viseli.
- A dzsinneket is a Mindenható Allah teremtette, a Korán szerint „megteremtette a dzsinneket a tűz füstetlen lángjából" (55:15). Ebből is tudhatjuk, hogy a dzsinnek tűzből teremtett lények.

Az emberekhez hasonlóan a dzsinnek is felelősek azért, hogy megismerjék a Mindenható Allahot, és szolgálják Őt. „És nem másért teremtettem a dzsinneket és az embereket, mint hogy Engem szolgáljanak." (51:56)

A dzsinnek és a próféták

A dzsinnekhez is küldettek el próféták.

„Dzsinnek és emberek gyülekezete! Hát nem jöttek hozzátok Küldöttek saját magatok közül, akik az ájáimat átadták nektek, és figyelmeztettek benneteket a mai Napon való találkozóra?" (6:130)

A dzsinnek között is vannak hívők, akik engedelmeskedtek a hozzájuk küldött prófétáknak, és hitetlenek is, akik nem engedelmeskedtek.

„Mondd: „Kinyilatkoztatott nekem, hogy a dzsinnek egy csoportja hallgatott, és azt mondták: „Bizony, egy lenyűgöző Koránt hallottunk, a helyes útra vezet, ezért hittünk benne, és soha nem fogunk Urunk mellé mást társítani." (72:1-2)

A dzsinnek között is vannak jók és rosszak. A rosszaktól közülük Allahnál kell menedéket keresnünk.

Gondolkodjunk el!

- Mit tehetünk azért, hogy a dzsinnek ártalmától megőrizzük magunkat?
- Magyarázzuk el az Emberek (114.) szúra jelentését!

Hamis hiedelmek a dzsinnekkel kapcsolatban

Szellemidézés

- Mivel a dzsinnek láthatatlan élőlények, számtalan hiedelem és állítás kering róluk. Ezeknek a hiedelmeknek a nagy része nem igaz. Mi csak abban hiszünk a dzsinnekkel kapcsolatban, amit a Kegyes Koránból tudunk.
- A dzsinnekkel kapcsolatos hamis hiedelmek közé tartozik a szellemidézés, jövendőmondás, mágia és varázslás.
- Bizonyos emberek összegyűlnek, szellemeket idéznek és szellemekkel beszélnek, és azt állítják, hogy ezektől kapnak hírt a jelenlegi és jövőbeli eseményekkel kapcsolatban. Ezek szerint a hírek szerint hozzák meg döntéseiket és alakítják életüket.
- A Kegyes Korán nem szól arról, hogy a halott emberek lelke visszatérhetne erre a világra.
- Egyetlen ája vagy hadísz sincsen, amely azt állítaná, hogy a halottak lelke kapcsolatba lép az élő emberekkel. Ezért tilos az, hogy szellemidézést folytassunk,

megpróbáljunk kapcsolatba kerülni a holtak lelkeivel, és az ilyen módon birtokunkba került információkban bízva hozzunk döntéseket.

Mágia, varázslás

- Áldott vallásunkban határozottan tilos varázslással vagy mágiával foglalkozni, ezeket végezni vagy másokkal végeztetni.
- A szeretett Prófétánk (s.a.w.) a varázslást és mágiát a legsúlyosabb, pusztító bűnök közé sorolta.
- El kell kerülnünk a mágiát, varázslást és hasonló hamis hiedelmeket.
- Az erőnket meghaladó veszélyektől és minden lehetséges rossztól mindig Allahnál kell menedéket keresnünk.

„Mondd: „Menedéket keresek a hajnalhasadás Uránál, annak a gonoszától, amit teremtett, és az éjszaka gonoszától, amikor leszáll, és a csomókra fújó nők gonoszától, és az irigykedő gonoszától, amikor irigykedik." (113:1-5)

„Mi vagyunk a védelmezőitek az evilági életben és a Túlvilágon." (41:31)

Jövendőmondás

- A jövendőmondás szintén nagyon elterjedt hamis hiedelem az emberek között. A jövendőmondást azért végzik, hogy megismerjék a jövőt, a sorsot, a szerencsét. Ezt végezhetik kártyalapokból, tenyérből, kávézaccból stb., az ott látottaknak próbálva valamiféle jelentést tulajdonítani. Aki ezt a műveletet végzi, azt jósnak, jövendőmondának, látónak nevezik.
- A jósok az emberi kíváncsiságot használják ki, amely meg szeretné ismerni a rejtett dolgokat, a jövőt, az elkövetkező eseményeket. Ezt a kíváncsiságot tüzelik fel, és megtévesztik az embereket. Hiszen az ember semmilyen módon nem láthatja előre a jövőben bekövetkező eseményeket.

Még a próféták is csak azt tudják, amit a Mindenható Allah a tudtukra adott. Ezért mondta azt Noé próféta (a.s.) a népnek: „És nem mondom, hogy nálam vannak Allah kincsei, és hogy ismerem a Láthatatlant" (11:31)

- A jóslás egyfajta mániává is válhat, amely megakadályozza, hogy az ember megértse a valóságot. Ezért van az, hogy a jósok jóslatait követő emberek közül sokan később teljes depresszióba zuhannak.

Jóslás és visszaélések

- A jósok visszaélhetnek az emberek pénzével, idejével vagy érzéseivel. Így jogtalanul tehetnek szert bizonyos előnyökre vagy bevételre.
- Vallásunk megtiltja, hogy jóslással vagy jövendőmondással foglalkozzunk, vagy olyanokkal tartsunk kapcsolatot, akik ezzel foglalkoznak.

„Ti, akik hisztek! Bizony, a részegítő dolgok, és a szerencsejáték, és az oltárkövek és a jóslónyilak tisztátalan dolgok a Sátán cselekedetei közül. Kerüljétek hát el ezeket, hogy sikeresek lehessetek." (5:90)

Gondolkodjunk el!

Miért ártalmas a varázslás és mágia?

Mint mond a Kegyes Korán a Sátánról?

- A Sátán a szemmel nem látható teremtmények közé tartozik.
- A Kegyes Korán a Sátán megnevezésére az Iblísz nevet is használja.
- A Sátán olyan teremtmény, amelynek létezéséről a Kegyes Korán is hírt ad, és aki azon igyekszik, hogy az embereket a helyes útról letérítse.
- A Sátán a rossz megtestesítője.
- A Sátán izgalmasnak és vonzónak tünteti fel cselekedeteit az emberek előtt, és így próbálja a helyes útról letéríteni őket.
- Néha bizonyos emberek is válhatnak sátánivá.

„És a Sátán jónak tűntette fel nekik a cselekedeteiket, és eltérítette őket az igaz útról, bár értelmesek voltak." (29:38)

- A Sátán azon munkálkodik, hogy az embereket egymás ellen fordítsa, ellenségeskedést támasszon közöttük, és távol tartsa őket a jótettektől.

„A Sátán csak ellenségeskedést és gyűlöletet akar támasztani közöttetek a részegítő dolgokon és a szerencsejátékon keresztül, és távol akar tartani benneteket az Allahra való emlékezéstől és az imától." (5:91)

„Ez a Sátán cselekedete közül való! Bizony, ő ellenség, aki nyilvánvalóan félrevezet!" (28:15)

- Maga a Sátán, aki a rosszra csábítja az embereket, és próbálja a helyes útról letéríteni őket, valójában hálátlan és engedetlen Teremtője iránt: „a Sátán mindig hálátlan Urához"(17:27).

Gondolkodjunk el!

A fenti ájákból a Sátán milyen tulajdonságait ismerhetjük meg?

„És mondd meg a szolgáimnak, hogy azt mondják, ami a legjobb. Bizony, a Sátán ellenségeskedést ültet el köztük. Bizony, a Sátán nyilvánvaló ellensége az embernek." (17:53)

Allahhoz menekülünk a Sátántól

Allahban kell bíznunk, hogy menedéket adjon nekünk a Sátántól: az ember ellenségétől, a Sátántól úgy találhatunk menedéket, ha Allahban bízunk, és Tőle kérünk segítséget. Mert akik Allahban bíznak, és Rá hagyatkoznak, azoknak a Sátán nem képes ártani. Erről könyvünk, a Kegyes Korán így szól:

„Bizony, neki (a Sátánnak) nincs hatalma azok felett, akik hisznek, és Urukra hagyatkoznak. Csak azok felett van hatalma, akik szövetségesül választják őt, és akik társat állítanak Allah mellé." (16:99-100)

A Sátántól a jótetteink is távol tartanak minket: ezért minden cselekedetünkben a helyes viselkedésre kell törekednünk, és arra, hogy engedelmeskedjünk Allah parancsainak és tiltásainak.

„Ó, emberek! Egyetek mindabból, ami a földön van, ami megengedett és jó. És ne kövessétek a Sátán lábnyomait. Bizony, ő nyilvánvaló ellenségetek." (2:168)

A Sátántól való őrizkedésben használnunk kell az eszünket és az akaratunkat: a Mindenható Allah észt és akaratot adott az embereknek, és könyveket és prófétákat is küldött, hogy figyelmeztesse őket. Ha az ember használja az eszét és az akaratát, képes helyes és jó dolgokat cselekedni, és távol maradni a Sátán csábításától és rosszától. Ahhoz, hogy védve legyünk a Sátán rosszától, végre kell hajtanunk a vallási kötelességeinket, és Allahnál kell menedéket keresnünk.

„Mondd: „Menedéket keresek az emberek Uránál, az emberek Királyánál, az emberek Istenénél, a sugalmazó gonoszától, aki visszahúzódik, aki az emberek szívébe suttog, az emberek és a dzsinnek közül." (114:1-6)

Sátánimádás (sátánizmus)

A Sátán

A Sátán ellenszegült Allah parancsának, amikor arrogáns büszkeségétől hajtva, mivel alacsonyabb rendűnek tartotta az ember teremtését, nem borult le Ádám előtt. Ezzel az embernek is ellenségévé vált. Azonban a Sátán soha nem állította magáról, hogy ő valamiféle „istenség" lenne. Ennek ellenére vannak olyan emberek, akik a Sátánt istenségnek tartják, és őt kezdték imádni.

„Hát nem tettem nektek kötelezővé, Ádám fiai, hogy ne szolgáljátok a Sátánt! Bizony, ő nektek nyilvánvaló ellenségetek. És hogy Engem szolgáljatok – ez az egyenes út! És bizony, ő (a Sátán) nagy tömeget félrevezetett közületek. Hát nem használtátok az eszeteket?” (36:60-62)

A sátánizmus

A Sátán imádatát sátánizmusnak, az őt imádókat pedig sátánistáknak nevezzük. A sátánisták a sátánt tartják istenüknek, és őt imádják. A sátánizmus történelmi gyökerei a középkorba nyúlnak vissza.

A középkorban a varázslók a 14-16. században kezdték a Sátánt imádni. A sátánizmus eredetileg a keresztény egyház elleni lázadásként kezdődött.

Annak ellenére, hogy az első sátánisták a keresztények közül kerültek ki, a sátánizmus szembeszegül minden vallással és isteni értékrenddel. A sátánizmus mai formája először Amerikában, az 1960-as években kezdett terjedni.

A sátánisták és cselekedeteik

A sátánizmus olyan hamis irányzat, amely követőit téves hiedelmekre és ártalmas cselekedetekre hívja el. A sátánisták alkoholt, kábítószert fogyasztanak, eleven állatokat elpusztítva mutatnak be áldozatokat, és hasonló embertelen cselekedeteket követnek el.

A sátánista rituálék során embereket és állatokat kínoznak, vagy esetenként ölnek meg. Pedig minden vallás egyik közös célja az emberi élet és biztonság megőrzése, és a társadalom fejlődésének elősegítése.

Gondolkodjunk el!

Mit kell tennünk ahhoz, hogy megmeneküljünk a sátánizmustól és hasonló ártalmas irányzatoktól?

A fejezet összefoglalása

Környezetünkben nagyon sok teremtmény található. Egy részüket a szemünkkel is látjuk, míg másokat nem. De hiszünk abban, hogy léteznek olyan teremtmények is, amelyeket nem látunk szabad szemmel.

Ezek közé a teremtmények közé tartoznak az angyalok. A „melek", vagyis angyal szó jelentése követ, hírvivő, az erő birtokosa. Az angyalok olyan lények, amelyek fényből lettek megteremtve.

Az angyalok soha nem lázadnak Allah ellen, és minden parancsának engedelmeskednek. A nekik adott legnehezebb feladatokat is elvégzik, képesek a legrövidebb idő alatt a legtávolabbi helyre is eljutni.

Az angyalokba vetett hit szorosan kapcsolódik a Kegyes Koránban és a prófétákban való hithez. Az angyaloknak különböző feladatai vannak. Mindenekelőtt hiánytalanul teljesítik mindazokat a feladatokat, amelyeket a Mindenható Allahtól kapnak. Ezek közül első helyen áll az emberek segítése és a teremtés ügyeinek kivitelezésében kapott feladatok.

Gábriel az az angyal, aki a kinyilatkoztatást elhozta a prófétáknak a Mindenható Allahtól. Mikáil a földfelszín történéseiért felelős. Azráil veszi el az élőlények életét. Iszráfil pedig a harsona megfúvásával jelzi majd az Ítélet Napja elérkezését. A négy nagy angyalon kívül vannak mások is, akiket a Mindenható Allah különleges feladattal bízott meg. Az őrző (hafaza) angyalok feladata az emberek védelmezése. Az angyalok azon munkálkodnak, hogy a jóra serkentsék az embereket, és megpróbálják őket a rossztól távol tartani. Az, hogy tudjuk, hogy mindig mellettünk van egy védelmező angyal, a biztonság érzését adja nekünk, és arra serkent, hogy jól viselkedjünk.

A láthatatlan teremtmények közé tartoznak a dzsinnek is. Ezekkel a szemmel nem látható lényekkel kapcsolatban számtalan hiedelem és nézet terjedt el. A Kegyes Korán tájékoztat minket a dzsinnek létezéséről, azonban nem szól részletesen a tulajdonságaikról. A dzsinneket is a Mindenható Allah teremtette, a Korán szerint „a tűz füstetlen lángjából" (55:15). Az emberekhez hasonlóan a dzsinnek is felelősek azért, hogy megismerjék a Mindenható Allahot, és szolgálják Őt. A dzsinnek között is vannak hívők, akik engedelmeskedtek a hozzájuk küldött prófétáknak, és hitetlenek is, akik nem engedelmeskedtek. A dzsinnek között is

vannak jók és rosszak. A rosszaktól közülük Allahnál kell menedéket keresnünk.

Mivel a dzsinnek láthatatlan élőlények, számtalan hiedelem és állítás kering róluk. Ezeknek a hiedelmeknek a nagy része nem igaz. Mi csak abban hiszünk a dzsinnekkel kapcsolatban, amit a Kegyes Koránból tudunk. A dzsinnekkel kapcsolatos hamis hiedelmek közé tartozik a szellemidézés, jövendőmondás, mágia és varázslás.

Tilos az, hogy szellemidézést folytassunk, megpróbáljunk kapcsolatba kerülni a holtak lelkeivel, és az ilyen módon birtokunkba került információkban bízva hozzunk döntéseket.

A jövendőmondás szintén nagyon elterjedt hamis hiedelem az emberek között. A jövendőmondást azért végzik, hogy megismerjék a jövőt, a sorsot, a szerencsét. A jósok az emberi kíváncsiságot használják ki, és megtévesztik az embereket. Vallásunk megtiltja, hogy jóslással vagy jövendőmondással foglalkozzunk, vagy olyanokkal tartsunk kapcsolatot, akik ezzel foglalkoznak.

A Sátán a szemmel nem látható teremtmények közé tartozik. A Sátán olyan teremtmény, amelynek létezéséről a Kegyes Korán is hírt ad, és aki azon igyekszik, hogy az embereket a helyes útról letérítse. A Sátán a rossz megtestesítője. Az ember ellenségétől, a Sátántól úgy találhatunk menedéket, ha Allahban bízunk, és Tőle kérünk segítséget. Mert akik Allahban bíznak, és Rá hagyatkoznak, azoknak a Sátán nem képes ártani. Azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy néha egyes emberek is sátánivá válhatnak.

A Sátán ellenszegült Allah parancsának, amikor arrogáns büszkeségétől hajtva, mivel alacsonyabb rendűnek tartotta az ember teremtését, nem borult le Ádám előtt. Ezzel az embernek is ellenségévé vált. Azonban a Sátán soha nem állította magáról, hogy ő valamiféle „istenség" lenne. Ennek ellenére vannak olyan emberek, akik a Sátánt istenségnek tartják, és őt kezdték imádni. A Sátán imádatát sátánizmusnak, az őt imádókat pedig sátánistáknak nevezzük. A sátánisták a Sátánt tartják istenüknek, és őt imádják.

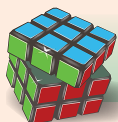
A sátánizmus történelmi gyökerei a középkorba nyúlnak vissza. A középkorban a varázslók a 14-16. században kezdték a Sátánt imádni. A sátánizmus eredetileg a keresztény egyház elleni lázadásként kezdődött. Annak ellenére, hogy az első sátánisták a keresztények közül kerültek ki, a sátánizmus szembeszegül minden vallással és isteni értékrenddel. A sátánizmus olyan hamis irányzat, amely követőit téves hiedelmekre és ártalmas cselekedetekre hívja el. A sátánisták alkoholt, kábítószert fogyasztanak, eleven állatokat elpusztítva mutatnak be áldozatokat, és hasonló embertelen cselekedeteket követnek el. A sátánista rituálék során embereket és állatokat kínoznak, vagy esetenként ölnek meg. Pedig minden vallás egyik közös célja az emberi élet és biztonság megőrzése, és a társadalom fejlődésének elősegítése.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Készítsünk olyan táblázatot, amely bemutatja a teremtmények közös és eltérő tulajdonságait!
2. Gondolkodjunk el azon, hogy hogyan csoportosíthatjuk az élőlényeket! Soroljuk fel a láthatatlan teremtmények neveit. Miért nem látjuk őket?
3. Mik az angyalok tulajdonságai?
4. Hogyan befolyásolja a viselkedésünket az angyalokba vetett hit?
5. A te környezetedben milyen hiedelmek léteznek a dzsinnekkel kapcsolatban? Miért hajlamosak az emberek ezekre a hiedelmekre?
6. Miért hamis hiedelem a sátánizmus? Magyarázzátok el!

Ellenőrző kérdések

1. Az alábbiak közül melyik az angyalok tulajdonsága?

A) Fényből lettek teremtve
B) Esznek és isznak
C) Vannak köztük nők és férfiak
D) Házasságot kötnek
E) Megöregszenek

2. Melyik angyalok feladata, hogy az emberek jó- és rossztetteit feljegyezzék?

A) Munkár és Nakir
B) Őrző angyalok
C) Kirámen Kátibín
D) Gábriel és Iszráfil
E) Mikáil és Azráil

3. Az alábbiak közül melyik NEM az angyalok feladata?

A) Allahot szolgálni
B) Elhozni a kinyilatkoztatást Allahtól
C) Elszámoltatni az embereket
D) Segíteni az embereket
E) Allahnak engedelmeskedni

4. Az alábbiak közül melyik NEM a dzsinnek tulajdonsága?

A) Láthatatlanok
B) Vannak köztük hívők
C) Vannak köztük hitetlenek
D) Tűzből lettek teremtve
E) Elhozzák a kinyilatkoztatást Allahtól

5. Az alábbiak közül melyik NEM hamis hiedelem?

A) Jövendőmondás
B) Sátánizmus
C) Varázslás
D) Fohászt mondani a gonosz tekintet (nazar) ellen
E) Mágia

6. FEJEZET

a hit

HIT A KÖNYVEKBEN

1. A kinyilatkoztatás és szükségessége
2. Isteni Könyvek
3. A Kegyes Korán leküldése
4. A Kegyes Korán lejegyzése, és a muszhaf létrehozása
5. A Kegyes Korán szerinti példaértékű ember a tudás szempontjából
6. A Kegyes Korán szerinti példaértékű ember a hit szempontjából
7. A Kegyes Korán szerinti példaértékű ember a viselkedés szempontjából

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

- Hatalmas vallásunk egyik alapvető hittételét, a kinyilatkoztatott Könyvekbe vetett hitet tárgyaljuk.
- Elmagyarázzuk, hogy mi az a kinyilatkoztatás, és miért van rá szükségük az embereknek.
- Megismerkedünk és alapvető információkat szerzünk az isteni Könyvekről: a Tóráról, Zsoltárokról, Evangéliumról és a Kegyes Koránról.
- Megtudjuk, hogy áldott könyvünk, a Kegyes Korán hogyan küldetett le a Prófétának (s.a.w.), hogyan jegyezték le, és hogyan gyűjtötték össze egy muszhafba.
- A Kegyes Korán célja az, hogy utat mutasson az embereknek, és segítse őket, hogy olyan életet éljenek, amelynek során elnyerhetik a Mindenható Allah megelégedését. Ebben a fejezetben megvizsgáljuk, hogy milyen, a tudáshoz, hithez és viselkedéshez kapcsolódó tulajdonságokkal rendelkező embertípust tűz ki célul és állít példaként a Kegyes Korán.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megfogalmazzuk, hogy mit jelent a kinyilatkoztatás (váhi).
2. Elmagyarázzuk, miért van szükség a kinyilatkoztatásra.
3. Megismerjük az isteni Könyvek tulajdonságait.
4. Elmagyarázzuk milyen, a tudáshoz kapcsolódó tulajdonságokkal rendelkező embertípust tűz ki célul és állít példaként a Kegyes Korán.
5. Elmagyarázzuk milyen, a hithez kapcsolódó tulajdonságokkal rendelkező embertípust tűz ki célul és állít példaként a Kegyes Korán.
6. Elmagyarázzuk milyen, a viselkedéshez kapcsolódó tulajdonságokkal rendelkező embertípust tűz ki célul és állít példaként a Kegyes Korán.

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. A fejezet elején kitűzött céloknak megfelelően gondolkozz el azon, amit olvasol! A tanulási célokhoz kapcsolódó részeket olvasd el még egyszer!
2. Olvasd el még egyszer azokat a részeket, amelyek szerinted kapcsolódnak a kitűzött célokhoz!
3. Semmiképpen ne hagyd ki a fejezetben említett kutatást vagy megfigyelést!
4. Ne elégedj meg csupán azzal, ami ebben a könyvben található. A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.

„Ti, akik hisztek! Higgyetek Allahban, és a Küldöttében, és a Könyvben, amelyet leküldött a Küldöttének, és a Könyvben, amit leküldött előtte!" (4:136)

1 A kinyilatkoztatás és szükségessége

Váhi

A „váhi" szó szótári jelentése titkos beszélgetés, titkos és gyors tájékoztatás, üzenet, jel, és hasonló jelentéstartalmak.

- A váhi, vagy kinyilatkoztatás az a folyamat, amikor a Mindenható Allah a prófétákon keresztül leküldte mindazt a tudást, amit az emberek számára Ő szükségesnek lát.
- Ugyanakkor magát a leküldött tudást, szöveget is váhinak nevezzük.

A Kegyes Korán azt mondja a kinyilatkoztatással kapcsolatban:

„Nem lehetséges az egyetlen emberi lénynek sem, hogy Allah beszéljen vele, csak kinyilatkoztatás által, vagy függöny mögül, vagy Hírnököt küldve, hogy kinyilatkoztasson az Ő engedelmével, amit Ő akar." (42:51)

A váhi és az isteni megszólítás

Mindenható Allah az Általa kiválasztott prófétákon keresztül szólítja meg az embereket, és üzenetet küld nekik, így adja tudtukra parancsait és tiltásait. A próféták az Allahtól kapott formában adták át a kinyilatkoztatást az embereknek, elmagyarázták, és saját példájukkal mutatták be az alkalmazását.

Gondolkodjunk el!

Miért a kinyilatkoztatás által szólt Allah az emberekhez?

A kinyilatkoztatás haszna

A Mindenható Allah hatalmas ajándékot, segítséget és támogatást adott az embereknek azáltal, hogy elküldte a kinyilatkoztatást.

A kinyilatkoztatással érkezett tudás lehetővé teszi, hogy az ember evilági életében megtalálja a helyes utat, és megadja egy olyan élet alapelveit, amelyben megtalálhatjuk a biztonságot és nyugalmat, és Allah akarata szerint élhetünk.

Az ember egészséges és tiszta természettel lett teremtve, és szükségünk van Allah útmutatására és segítségére, hogy ezt a természetet megőrizzük. A kinyilatkoztatás útján a Mindenható Allah megismerteti az emberrel saját Magát és a teremtését; elrendezi az ember kapcsolatát Allahhal és az egész világgal, és olyan tervet ad át, amelynek alapján leélheti életét.

Gondolkodjunk el!

Hogyan járul hozzá a kinyilatkoztatás ahhoz, hogy az ember erényes életet élhessen?

A kinyilatkoztatás és az evilág-Túlvilág kapcsolata

- A kinyilatkoztatás tájékoztat Allah létezéséről, a világ teremtéséről, a halál utáni életről és a spirituális lények létezéséről is.
- Ezeket a témákat, amelyek túlmutatnak az ember érzékelésén, könnyebben megérthetjük a kinyilatkoztatás segítségével. Ilyen módon az ember sokkal jobban megérti az igazságot, és azon igyekezhet, hogy életét Allah akaratának megfelelően valódi jelentése és célja szerint élje.
- Az embernek az evilági életén kívül van egy másik, túlvilági élete is. Az emberi elme saját magától nem képes tudást szerezni azzal kapcsolatban, hogy milyen lesz ez a túlvilági élet, és hogy ott azzal fog találkozni, amit az evilági életében szerzett.
- A halál utáni feltámadás, az Ítélet Napja, az elszámolás, a Paradicsom kertje, a Pokol és minden hasonló témára vonatkozó tudásunk forrása a kinyilatkoztatás.
- Az az ember, aki evilági életében ismeri a kinyilatkoztatást, képes lesz annak megfelelően viselkedni, és ezzel megszépíteni evilági életét, ugyanakkor pedig az örökkévaló boldogságot is megszerezheti a túlvilági életben.

2 Hit a Könyvekben

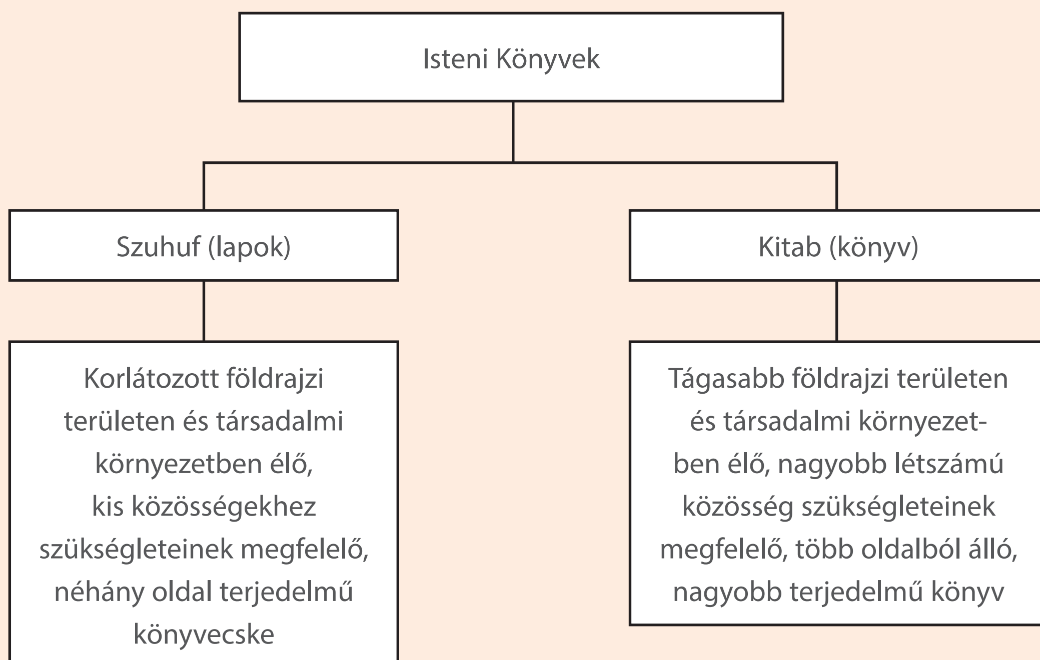
- A kinyilatkoztatott Könyvekbe vetett hit hatalmas vallásunk alaptételeinek egyike.
- A kinyilatkoztatott Könyvekbe vetett hit azt jelenti, hogy hiszünk abban, hogy a Mindenható Allah a próféták egy részének könyveket nyilatkoztatott ki, és ezek a könyvek teljes egészében igazak és valódi kinyilatkoztatások voltak.
- Az Allahba és a prófétákba, valamint a Könyvekbe vetett hit között szoros kapcsolat van. Hiszen a próféták a könyv formájában érkező kinyilatkoztatást a Mindenható Allahtól kapták.
- Az isteni Könyveket a Mindenható Allah küldte el az embereknek a prófétákon keresztül. Ezek tartalmazzák azt a tudást, parancsokat és tiltásokat, amelyeket a Mindenható Allah az emberekhez intézett.
- Az isteni Könyveket kinyilatkoztatott Könyveknek is nevezzük. Ezek a könyvek mindig azon a nyelven lettek kinyilatkoztatva, amelyet az adott próféta közössége is beszélt.
- Az isteni könyvek alapvető célja az, hogy az emberek az evilági és túlvilági életben a Mindenható Allah megelégedését elnyerve elérhessék a boldogságot. Ezen könyvek mindegyike olyan igaz kalauz, amely a helyes utat mutatja meg az embereknek.
- Bár ezek az isteni könyvek különböző korokban, különböző társadalmakhoz küldettek le, mindegyik ugyanazt az üzenetet közvetíti, olyan formában, amely alkalmazkodik az adott kor és társadalom szükségleteihez.
- Ezen Könyvek végső célja az, hogy az embereket a helyes hitre, szép viselkedésre, igazságra és igazságosságra hívva, tökéletesítsék az erkölcsüket.
- A Kegyes Korán elfogadja a korábban leküldött isteni Könyveket is, és ezekkel a könyvekkel kapcsolatban is tájékoztat minket.
- Abban a tekintetben, hogy mindegyik a Mindenható Allahtól érkezett kinyilatkoztatás, az isteni Könyvek eredeti formája között nem teszünk különbséget.
- Azok, akik kapcsolatban álltak ezekkel a könyvekkel, a későbbiekben megváltoztatták a szövegeik egy részét.
- Mindannyiunknak megparancsoltatott, hogy higgyünk abban, hogy ezek a Könyvek eredeti formájukban a Mindenható Allahtól származnak:

„Ő az, Aki leküldte neked a Könyvet igazsággal, megerősítve azt, ami előtte volt. És leküldte a Tórát és az Evangéliumot ezelőtt, vezetésként az embereknek, És leküldte a Megkülönböztetőt (a Koránt)." (3:3-4)

Az isteni Könyveket terjedelmük alapján két csoportra oszthatjuk: szuhuf (lapok) és kitab (könyv).

Szuhuf

A „szuhuf" szó jelentése könyvlap, vagy papírtekercs. A Kegyes Korán megemlíti Ábrahám próféta (a.s.) lapjait is. (53:37, 87:19)

Az egyes prófétáknak adott lapok száma összesen 100, ebből a Mindenható Allah Ádám prófétának 10, Sét prófétának 50, Idrisz prófétának 30, Ábrahám prófétának pedig 10 lapot küldött le, azonban ezekből az oldalakból napjainkra már nem maradt fenn semmi (Suyuti, ad-Darrul-Mansur, VIII/489).

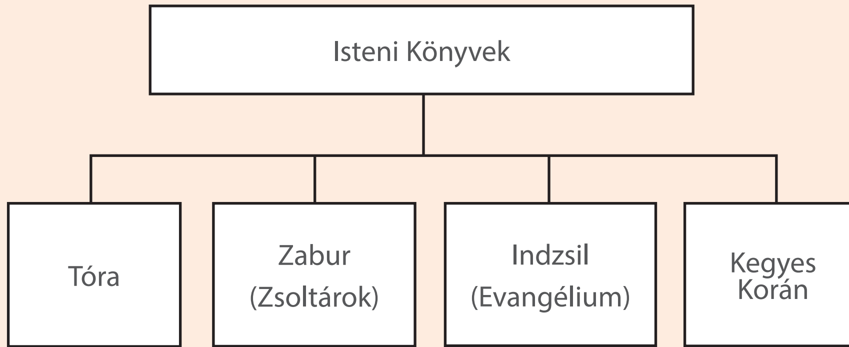
Kitab

A szuhufhoz képest nagyobb területen és társadalomban élő, nagyobb létszámú közösséghez leküldetett, sok oldalból álló kinyilatkoztatásokat kitabnak, könyvnek nevezzük. A „kitab" szó szótári jelentése írás, írott dokumentum. Mivel Allah a zsidóknak és a keresztényeknek is küldött le könyvet, őket ahl al-kitab, vagyis könyv népe néven is nevezzük. Az isteni Könyvek száma összesen négy: a Tóra, a Zsoltárok, az Evangélium és a Kegyes Korán. Amikor isteni Könyvekről vagy isteni Írásokról beszélünk, elsősorban ezt a négy Könyvet értjük alatta.

Gondolkodjunk el!

Miért küldött le a Mindenható Allah bizonyos időközönként Könyveket az embereknek?

A Tóra

- A Tóra Mózes prófétán (a.s.) keresztül Izrael Népének leküldetett isteni Könyv.
- A „tóra" szó szótári jelentése törvény, isteni előírás, szabály, parancs vagy kalauz. Ahd-i Atik néven is említik, ami ószövetséget jelent.
- A Tóra nyelve héber, de szinte minden nyelvre lefordították.

A Tóra részei

A Tóra öt részből áll, ezek a következők:

1. Genezis, azaz a Teremtés Könyve: ez a könyv írja le a világ és az ember teremtését, az ember által elkövetett első bűnt, Noé próféta történetét, József próféta életét Egyiptomban, és Izrael Népének letelepedését Egyiptomban.

2. Exodus, azaz a Kivonulás Könyve: Izrael népének megpróbáltatásait, Mózes próféta eljövetelét és az Egyiptomból való kivonulást írja le.

3. Leviticus, azaz a Léviták Könyve: a zsidók egyházi tisztségviselőinek feladatairól, vallási és erkölcsi előírásokról szól. Tájékoztat a bűntettek büntetéséről, a tiltott ételekről, a tisztaság, házasság, vallási szertartások, ünnepek és áldozatok szabályairól.

4. Numeri, azaz a Számok Könyve: Izrael Népének vándorlása a sivatagban, és a közben bekövetkezett események leírása.

5. Deuteronomium, azaz a Második Törvénykönyv: tartalmazza azokat az intéseket és tanácsokat, amelyeket Mózes próféta adott halála előtt a népének, szól Mózes próféta haláláról, temetéséről és meggyászolásáról.

Ezeket a részeket szokták Mózes első, második, harmadik, negyedik és ötödik könyvének is nevezni.

A Kegyes Korán elmondja, hogy a Tóra az egyik olyan Könyv, amelyet a Mindenható Allah vezetésként küldött le az embereknek. (5:44)

Zabur (Zsoltárok)

- A Dávid prófétának (a.s.) leküldött könyvet nevezzük Zsoltároknak (17:55)
- A „zabur" szó szótári jelentése írás, levél.
- A Zsoltárok eredeti nyelve a héber.
- Az isteni Könyvek közül terjedelmét tekintve a Zabur a legrövidebb, s a Tórában találhatóktól eltérő, új vallási parancsokat hozott az embereknek.
- A Zabur a Mindenható Allahot dicsőíti, hálát ad Neki, bölcsességeket, erkölcsi tanácsokat és vallási énekeket tartalmaz.
- A Zabur napjainkban Zsoltárok néven az Ószövetségben található meg. A Zabur egyes fejezeteit nevezik zsoltárnak, és vallásos énekekként szokták őket énekelni.
- A keresztények és a zsidók is olvassák vallási szertartásaik során a zsoltárokat.

Indzsil (Evangélium)

- A Jézus prófétának (a.s.) elküldött könyvet Evangéliumnak nevezzük.
- Az Evangélium szó szótári jelentése jó hír.
- A keresztények kezében lévő legrégebbi evangéliumi írások görög nyelven íródtak.
- Az idők során százával kerültek elő az evangéliumi írások. Napjainkban a keresztény világ legnagyobb része négy Evangéliumot fogad el. Ezek Márk, Máté, Lukács és János evangéliumai.
- Az evangéliumokban Jézus próféta életéről, csodáiról, szeretetéről, igazságáról, jószívűségéről és hasonló témákról van szó.
- Az Evangélium szavai figyelemre méltóak a hagyományok egységének szempontjából:

„Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltsem." (Máté, 5:17)

- A Kegyes Korán elmondja, hogy leküldetésének idején az Evangélium intés és vezetés volt azoknak, akik a helyes utat akarták megtalálni. (5:46)

A Kegyes Korán

- A „Korán" szó szótári jelentése olvasás, felolvasás, összegyűjtés. Áldott Könyvünk neve a Korán: „Bizony, ez egy nemes Korán" (56:77).
- Ez az utolsó Isteni Könyv, amely vallásunk legfontosabb forrása.
- Mivel szeretett Prófétánk, Mohammed Próféta (s.a.w.) arab nyelven beszélő társadalomban élt, a Kegyes Korán is arab nyelven küldetett le:

„És így nyilatkoztattunk ki neked arab nyelvű Koránt, hogy figyelmeztethesd a Városok Anyját, és azokat, akik körülötte vannak." (42:7)

Miért Korán néven nevezzük?

A Könyvünket részben azért nevezzük Korán néven, mert maga Allah is így nevezi a leküldött kinyilatkoztatásban, részben pedig azért, mert a korábban kinyilatkoztatott Könyvek is így nevezik.

A Kegyes Korán egyéb nevei

Kitab (Könyv), Furkan (Megkülönböztető), Huda (Vezetés), Tenzil (Kinyilatkoztatás), Kelamullah (Allah Szava), Beyan (Kijelentés), Sifa (Orvosság), Mubin (Nyilvánvaló)

A Kegyes Korán szerkezete

A Korán szúrákból (fejezetekből) áll, a szúrák pedig ájákból. A szúrák és áják hosszúsága különböző lehet.

A Kegyes Korán legfontosabb témái

A Mindenható Allah, a világ, a teremtés, a hit, az erkölcs, az istenszolgálat, a tudás, a korábbi próféták és népek történetei, a Túlvilág, az emberi viselkedésre vonatkozó parancsok, tiltások, és tanácsok.

- A Kegyes Korán a Prófétánk (s.a.w.) legnagyobb csodája.
- A Kegyes Korán útmutató az egész életre. A Kegyes Korán utat mutat az Allahhal, a világgal és a többi emberrel való kapcsolatunkban. A Korán a szépre és a jóra vezeti az embert, tanácsot ad, emlékeztet, figyelmeztet. Elénk tárja a valóságot, megvilágítja, és segít megérteni az élet értelmét.

„Bizony, Mi küldtük le az Emlékeztetőt, és Mi vagyunk a Megőrzője." (15:9)

Kutassunk – tanuljunk!

Vizsgáljátok meg a Kegyes Korán ékesszólását és csodálatosságát! Nézzetek utána annak, hogy az első muszlimok mennyire szerették a Kegyes Koránt, és mennyire lelkesedtek érte!

A Kegyes Korán kinyilatkoztatása

- A Kegyes Korán kinyilatkoztatás (váhi) útján érkezett Mohammed Prófétához (s.a.w.).
- A kinyilatkoztatás Mekkában kezdődött, Medinában folytatódott, és Allah Küldötte (s.a.w.) haláláig, 23 éven keresztül tartott.
- Ebben az időszakban a Korán ájái bizonyos események vagy kérdések kapcsán küldettek le, illetve akkor, ha a Prófétánk (s.a.w.) nehéz helyzeteket élt át, vagy a muszlimok valamilyen problémával kerültek szembe, amelyet meg kellett oldani.

A Mekkában leküldött áják

- A mekkai kinyilatkoztatású áják általában rövidek és tömörek. Ezek az áják általában intenzívek, súlyos, széles jelentéstartalmúak.
- Ezekben az ájákban túlnyomórészt a hit alapelveiről, a Mindenható Allah egyedülvalóságáról, a bálványoktól és a sirktől való tartózkodásról, egymás megsegítéséről, a Feltámadásról, a cselekedetekkel való elszámolásról és hasonló témákról van szó.
- Ezek az áják rávilágítanak a bálványimádók hamis hitére és gondolataira.
- Emellett ezek az áják beszélnek a korábbi próféták történeteiről, az Ítélet Napjáról, a Paradicsomról és a Pokolról is.
- A mekkai kinyilatkoztatású áják általában „Ti emberek!” megszólítást használnak.

A Medinában leküldött áják

- A medinai időszakban leküldött áják a mekkaiakhoz képest hosszabbak és bonyolultabbak.
- Ezek az áják nagyrészt a muszlimok számára kötelező istenszolgálatról, az emberek közötti kapcsolatokban követendő szabályokról szólnak.
- Ezek az áják általában a „Ti hívők!” megszólítást használják.

Kutassunk – tanuljunk!

Hány oldalból, szúrából és ájából áll a Kegyes Korán?

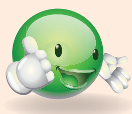
„Bizony, ez egy nemes Korán” (56:77)

A Kegyes Korán ájánként küldetett le

Mohammed Próféta (s.a.w.) egész életének során, időben elosztva kapta meg a Korán üzenetét. Ilyen módon könnyebben megértették a Korán üzenetét, és könnyebben tudták a gyakorlatban megvalósítani. Ha a Kegyes Korán egyszerre küldetett volna le, akkor a muszlimokra egyetlen pillanat alatt óriási felelősség nehezedett volna, és elviselhetetlen teher lett volna számukra.

„És akik hitetlenek, azt mondják: „Miért nem küldetett le neki a Korán egyszerre?" Így van, hogy megerősíthessük vele a szívedet, és olvastuk azt megfelelő, szabályos, fokozatos recitálással." (25:32

Most te jössz!

Mondjátok el, mik az előnyei annak, hogy a Kegyes Korán részletekben küldetett le!

Az áják megértésében nagyon fontos szerepet tölt be az is, hogy tudjuk, melyik időszakban lettek kinyilatkoztatva. Egyes áják vagy szúrák egy adott eseménnyel vagy kérdéssel kapcsolatban küldettek le. Ezért nagyon fontos tudni azt is, hogy az áják milyen körülmények között, milyen eseménnyel, viselkedéssel vagy személlyel kapcsolatban lettek kinyilatkoztatva.

4 A Kegyes Korán lejegyzése, és a muszhaf létrehozása

Mohammed Próféta (s.a.w.) és a kinyilatkoztatás folyamata

- A Prófétánk (s.a.w.) rendkívüli fontosságot tulajdonított annak, hogy a társai megtanulják és le is írják a kinyilatkoztatást.
- Ha kinyilatkoztatás érkezett hozzá, azonnal hívta egy írni-olvasni tudó társát, és leíratta vele.
- Azokat a társait, akik a leküldött ájákat lejegyezték, a kinyilatkoztatás írnokainak nevezzük.
- Allah Küldötte (s.a.w.) nem elégedett meg azzal, hogy kívülről tudta a leküldött ájákat, hanem magánál tartotta a teljes írásban lejegyzett kinyilatkoztatást is.
- A kinyilatkoztatás írnokai saját maguknak is leírták a leküldött ájákat, és kívülről meg is tanulták őket.
- A Kegyes Korán leküldése során egész kötetnyire duzzadt kinyilatkoztatást a társak közül nagyon sokan leírták, és meg is tanulták kívülről. Ilyen módon a Kegyes Korán teljes szövegét még a Prófétánk életében a társai le is írták és meg is tanulták. Ilyen módon, leírva és kívülről megtanulva, áldott könyvünk kétféleképpen is megőriztetett.

A Kegyes Korán írásba foglalása

• A Hidzsaz területén abban az időben élő arabok között az írás-olvasás nem volt túlzottan elterjedt, ezért az íráshoz használatos anyagok sem voltak széles körben ismertek, és csak korlátozott mértékben voltak hozzáférhetőek.

• A Kegyes Koránt az akkoriban papír helyett használatos, kézzel megmunkált finom, vékony állatbőrre, lehántolt datolyaágakra, lapos, fehér kövekre, száraz csontokra, fából készült lapokra írták le.

• A Kegyes Korán teljes szövegét leírták még a Prófétánk (s.a.w.) életében, az egyes áják és szúrák helyét, sorrendjét úgy alakították ki, ahogy ő megmutatta. Azonban a kinyilatkoztatás egész életében folyamatosan érkezett hozzá, ezért amíg életben volt, a Koránt nem állították össze könyv formájában.

A Kegyes Korán egyesítése

• Allah Küldötte (s.a.w.) halála után a különböző anyagokra leírt Korán-részeket összegyűjtötték, és az első kalifa, Abu Bakr (r.a.) idején egy könyvet, muszhafot állítottak össze belőle. Ezt egységes anyagra írták le, és jól őrizték.

A Kegyes Korán könyv állapota

- A kinyilatkoztatás írnokai, Zaid ibn Thabit (r.a.) vezetésével, nagy gonddal összeállított, végső könyv formájú Koránt az első kalifa, Abu Bakr (r.a.) után a második kalifa, Omár (r.a.) őrizte, majd ő továbbadta a lányának, a Próféta (s.a.w.) feleségének, Hafszának (r.a.).

A Kegyes Korán sokszorosítása

- A Kegyes Korán eredeti példányának sokszorosítását a harmadik kalifa, Oszmán (r.a.) valósította meg. Ebben az időszakban, az arab írás többféle kiolvasási lehetőségének megfelelően, valamint az Iszlám földjeinek bővülése és a muszlimok számának emelkedése miatt különböző olvasási módok alakultak ki. Ezért és hasonló okok miatt felmerült az igény, hogy a muszlimokat egyetlen példány körül egyesítsék, a társadalom nyugalmának megőrzése érdekében is.

A Kegyes Korán leíratása

- Oszmán kalifa az egységes olvasat rögzítése érdekében a Hafszánál (r.a.) található eredeti Korán-példányt (muszhafot) vette alapul, és egy bizottsággal, amelynek Zaid ibn Thabit (r.a.) is a tagja volt, összesen 7 példányban leíratta a Koránt ebből egy példány Oszmánnál maradt, Medinában.

A Kegyes Korán terjesztése

- A többi példányt a muszlim világ akkori központjaiba: Mekkába, Baszrába, Kufába, Damaszkuszba, Jemenbe és Bahreinba küldték el. Ezeket a példányokat tovább másolták, és így a muszhafok száma rövid idő alatt jelentősen emelkedett. Az a Korán, amit ma az egész világon megtalálhatunk a muszlimok kezében, az Oszmán kalifa által leíratott muszhaf pontos mása, és mind a mai napig semmi nem változott meg benne.

A Kegyes Korán szerinti példaértékű ember a tudás szempontjából

A Mindenható Allah a világon vele osztozó teremtmények közül egyedül az embert ajándékozta meg az intelligencia képességével. A Kegyes Korán is az ember magasabb rendűsége okának a gondolkodást, megértést, felfogóképességet és a tudás megszerzésének képességét jelöli meg.

Az ember az őt kiválasztottá tevő tudás segítségével volt képes a környezetében található élő és élettelen teremtményeket a saját szolgálatára felhasználni és hasznára fordítani. A tudás kapcsolatot hoz létre az ismert dolog és az azt ismerő ember között. A tudás fejlesztése azért fontos, hogy az igazságot megtaláljuk, az életünket megkönnyítsük, és minden területen tökéletesíteni próbáljuk magunkat. Ennek segítségével mind az egyén, mind a társadalom jobbá válik.

A tudás hasznai

- Az embert bölcsességre vezető tudás lehetővé teszi, hogy az ember jobban megismerje Urát és saját magát, és szorosabbá tegye a köztük lévő kapcsolatot.
- Megszabadítja az embert a teremtményekhez való kötődéstől és saját alsóbb énje vágyaitól, és az abszolút igazságra vezet.
- Ha az ember bölcsebbé válik, a létezést és a létezőket megfelelő szempontból tudja értékelni.
- A tudás segít megoldani az egyénnel, társadalommal és létezéssel kapcsolatos kérdéseket.
- A tudás megóvja az embert az óvatlanságtól és nemtörődömségtől.
- A Kegyes Korán arra hív minket, hogy figyeljünk oda a józan ésszel felfogható tudásra, és felhívja a figyelmünket azokra a társadalmakra, amelyek a tudatlan hitnek, gondolkodásnak és cselekedeteknek köszönhetően végül társítást követtek el (2:170).

A Kegyes Korán a tudás megszerzésére bátorít

A Kegyes Korán arra bátorít minket, hogy szerezzünk olyan tudást, amely az igazságra vezet, és segít jellemünket tökéletesíteni, és felhívja a figyelmet a tudással rendelkezők felelősségére:

„Mondd: „Vajon egyenlők-e azok, akik tudnak, azokkal, akik nem tudnak?" Csak azok emlékeznek meg, akik értenek." (39:9)

A Kegyes Korán felhívja a figyelmet arra, hogy a tudásnak és tudásszerzésnek mindig megfelelő erkölcsi alapokon kell történnie:

„És akik hisznek abban, ami leküldetett neked, és ami leküldetett előtted, és bizonyosak a Túlvilágban." (2:4)

A Kegyes Korán dicséri a tudást, és elítéli a tudatlanságot. Az elsőként leküldött ájákban a tudást, olvasást, tanulást parancsolja meg, és különleges fontosságot tulajdonít

a tudást lejegyző és megtanító tollnak (96:3-4). A Korán utal arra, hogy az emberek megítélésében elsődleges a tudás és a tudáson alapuló istenfélelem, a tudatlanságot pedig elítéli.

A Kegyes Korán óva int a tudatlanságtól. Felhívja figyelmünket arra, hogy Allahnál keressünk menedéket a tudatlanságtól, ne tartozzunk a tudatlanok közé, és forduljunk el a tudatlanok csoportjától (2:67; 11:46; 6:35; 7:199). A tudatlanság, nemtörődömség és az erkölcsi erények figyelmen kívül hagyása abból ered, ha valaki szándékosan, makacsul nem akarja meglátni és meghallani a valóságot. Az is tudatlanság, ha valaki szándékosan nem akarja megismerni az igazságra vezető tudást.

A tudás és viselkedés egysége a Koránban

Könyvünk, a Kegyes Korán szerint a tudás és a viselkedés között összefüggésnek kell lennie. A tudós olyan ember, aki aszerint is viselkedik, amit tud. A Korán szerint az a példaértékű tudós, aki személyiségébe is beépíti a megszerzett tudást, és annak megfelelően viselkedik. A Korán inti azokat, akik nem járnak a megszerzett tudás által mutatott úton, nem felelnek meg a tudással járó felelősségnek, és nem viselkednek aszerint, amit megtanultak (9:34).

A Kegyes Korán azt mondja, hogy csak azok ismerhetik meg igazán Allahot, akiknek van tudásuk. Ezáltal megerősödik az ember hite Allahban, és közelebb kerül Hozzá: „Szolgái közül csak azok félik Allahot, akiknek tudásuk van." (35:28)

A tudás és a hit kapcsolata a Koránban

Hatalmas könyvünk, a Kegyes Korán különleges fontosságot tulajdonít a tudás és a hit közötti kapcsolatnak, és hangsúlyozza, hogy a hithez szükség van a tudásra: „De azok, akik szilárdak a tudásban közülük, és a hívők hisznek abban, ami leküldetett neked, és ami leküldetett előtted." (4:162; 3:7)

A Mindenható Allah iránti felelősségükkel tisztában lévők kalauza, a Korán tanácsait, leckéit és valódi jelentését csak azok érthetik meg, akiknek tudásuk van:

„És ezek a példák, amelyeket az embereknek állítunk. De nem érti meg azokat senki, csak akiknek tudásuk van." (29:43)

„És az Ő jelei között van az egek és a föld megteremtése, és a nyelveitek és színetek változatossága. Bizony, ebben jelek vannak azoknak, akiknek tudásuk van." (30:22)

„Szolgái közül csak azok félik Allahot, akiknek tudásuk van." (35:28)

Kegyes Korán szerinti példaértékű ember a hit szempontjából

A Kegyes Korán intései

- A Kegyes Korán számtalan ájában inti arra az embert, hogy ha a helyes vezetést és sikert akarja elérni, akkor sajátítsa el a helyes hitet, és maradjon távol mindenféle hitbéli hibától és hamisságtól.
- Az emberiség történelme során minden egyes próféta által elhozott üzenet célja az volt, hogy az embereket a helyes, igaz hitre vezesse.
- Az ember helyes viselkedése a szilárd, igaz és megbízható tudásra alapozott hit segítségével alakul ki.

A szilárd tudás és a hit

- Azok, akik helyesen gondolkodnak, szilárd tudással és hittel rendelkeznek, képesek lehetnek látni az igazságot és a valóságot. Ezt a képességet azonban csak hittel és tudással együtt lehet megszerezni.
- Először tudnunk kell a hittel kapcsolatos dolgokat, csak aztán beszélhetünk a hitről. A Kegyes Korán ezért arra hívja az embert, hogy gondolkodjon, kutasson, szerezzen tudást a világ dolgairól és eseményeiről (45:3-4). Másrészt viszont arra is rávilágít, hogy a tudás csak a hit mellett ér valamit, önmagában nem elegendő.

A hit és a szabad választás

- A hithez a tudáson kívül önkéntes, szabad választásra is van szükség. Mert a hit, amely különleges kapcsolatot teremt az ember és a Mindenható Allah között, teljes egészében az egyén saját, szabad választásától, döntésétől függ.

A hit és a felelősség

- Tisztában kell lennünk azzal a felelősséggel és mindazokkal a feladatokkal, amit a hitünk jelent, és ezeket végre is kell hajtanunk. Ha nem tesszük, akkor a hitünk csak a szavak szintjén létezik, és nem tükröződik a jellemünkben, viselkedésünkben. Ehhez nagyon fontos, hogy a hit igazán meggyökerezzen a szívünkben (49:14).
- Csak akkor lehet valódi hitünk, ha a szavainkban és a viselkedésünkben is egyaránt megmutatkozik. Emiatt hangsúlyozza a Kegyes Korán a hit és a jótettek közötti szoros kapcsolatot (85:11; 41:33; 103:3)

Gondolkodjunk el!

Olvassuk el a fenti részben említett ájákat!

A Kegyes Korán elmagyarázza és érthető módon meghatározza azt a modellt, amelyet célként tűzött ki az ember elé. Az a példaértékű ember, aki képes a tudás-hit-cselekedetek egységét megőrizni, és ezt az életében is megvalósítani. A valódi hívők Koránban ábrázolt tulajdonságairól szóló ájákra a következők is példák lehetnek:

A Kegyes Korán szerinti példaértékű ember

„Hisznek Allahban és az Utolsó Napban, és megparancsolják azt, ami helyes, és megtiltják azt, ami helytelen, és igyekeznek a jótettekben. És ők azok, akik az igazak közé tartoznak." (3:114)

„A hívők csak azok, akiknek a szíve remeg, ha Allahot említik, és ha az Ő ájáit olvassák nekik, megerősödik a hitük, és Urukra hagyatkoznak." (8:2)

„Sikeresek bizony a hívők, Akik áhítatosak az imájukban. És akik elfordulnak a hiábavaló beszédtől. És akik a zakátjukat megadják. És akik őrzik a szemérmüket" (23:1-5)

7 A Kegyes Korán szerinti példaértékű ember a viselkedés szempontjából

A Kegyes Korán parancsokat és tanácsokat ad azért, hogy a gondolatainkat, érzéseinket és viselkedésünket széppé, jóvá és hasznossá tegye.

Tanácsait, intéseit, tanításait megfogadva az ember elnyerheti a Mindenható Allah megelégedését, és elérheti a valódi boldogságot.

Vallásunk célja olyan emberek nevelése, akik tulajdonságaikat, szavaikat és viselkedésüket tekintve jók és igazak, az igazság és az erény képviselői. Mert az az ember, akinek a hite és a viselkedése nincs összhangban egymással, belső világában nem érheti el a valódi nyugalmat és békességet, és nem képes elnyerni az emberek tiszteletét és bizalmát sem.

Gondolkodjunk el!

Miért nem lehet nyugodt és elégedett az, akinek a hite és a viselkedése nincs összhangban?

A viselkedés szempontjából szerepmodellként állított embertípust a Kegyes Korán számos ájában dicséri, jótetteket cselekvőnek, jóravalónak írja le:

„És ki jobb a beszédben, mint az, aki Allahhoz hív, és jótetteket cselekszik, és azt mondja: „Bizony, én a muszlimok közé tartozom!" (41:33)

Hatalmas könyvünk, a Korán sok ájában említi együtt a hitet és a jótetteket. Mert a helyes hitből fakadó viselkedés az ember hitének erősségét és valódiságát mutatja. Az ilyen embereket körülveszi Allah szeretete, és a szívük is szeretettel telik meg (19:96). Ők azok, akik ki fogják érdemelni Allah jutalmát:

„Akik hisznek, és jókat cselekszenek, nekik minden jó jár, és a visszatérés gyönyörű helye." (13:29)

„Bizony, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek, nekik Kertek járnak, amelyek alatt folyók folynak. Ez a hatalmas siker." (85:11)

A képmutatók

A Mindenható Allah a Koránban úgy jellemzi a képmutatókat, mint olyan embereket, akiknek a hite és a viselkedése nem felel meg egymásnak (63:1-3). Allah figyelmezteti azokat, akik nem viselkednek a hitüknek megfelelően, és azt parancsolja, hogy hitük és viselkedésük, szavaik és cselekedeteik legyenek összhangban egymással.

A viselkedés szempontjából a Kegyes Korán által példának állított embert szeretett Prófétánk (s.a.w.) így jellemzi:

„Aki szívében őszintén helyet ad a hitnek, és megtisztítja a szívét, igaz szót szól, a lelke megnyugodott, a természetét, erkölcsét és viselkedését a legjobbá teszi, az megmenekült." (Ahmad, Musnad, V/147)

A hit, tudás és viselkedés kapcsolata

A hit és a viselkedés között kapcsolat és kölcsönös hatás van. Az értelmes, gondolkodó ember fenntartja az egyensúlyt hite és viselkedése között. A megfelelő viselkedés a tudás és a hit eredményeképpen jön létre. A viselkedést a hit és a tudás teszi tudatossá és támogatja. Áldott Könyvünk, a Kegyes Korán azt akarja tőlünk, hogy keressük a tudást és a hitet, hogy a viselkedésünk is megfelelően alakuljon.

A fejezet összefoglalása

Hatalmas vallásunk, az Iszlám egyik alaptétele a Könyvekben való hit. A Mindenható Allah kinyilatkoztatás útján szólt a prófétákhoz. Allah isteni ajándékként és segítségként küldte el a prófétákon keresztül a kinyilatkoztatást.

Az isteni Írások, a kinyilatkoztatott Könyvek a Tóra, a Zabur, az Indzsil és a Korán. Ezeken kívül vannak kevesebb oldalból álló, szuhuf néven ismert Írások is, azonban ezek nem maradtak fenn napjainkig. Az isteni Könyvek mindegyike azért küldetett el, hogy az emberek Allah megelégedését elnyerve az evilági életben és a Túlvilágon is megtalálhassák a nyugalmat, biztonságot és boldogságot. Az isteni Könyvek olyan útmutatók, amelyek vezetést, a valóságot és az igazságot mutatják meg az embereknek.

A Kegyes Korán 23 év folyamán küldetett le Mohammed Prófétának (s.a.w.). Ez nagy könnyebbséget jelentett a Korán parancsainak és tiltásainak, alapelveinek megvalósításában.

A Kegyes Koránt Allah Küldötte (s.a.w.) irányítása és ellenőrzése alatt jegyezték le. Az érkező kinyilatkoztatásokat azonnal leírták, és a Próféta (s.a.w.) halála után egy teljes könyv, egy muszhaf formájában gyűjtötték össze. Később ugyanezt a muszhafot másolták le több példányban, és juttatták el az embereknek. Ezek az azonnal elkezdett munkálatok biztosították, hogy a Kegyes Korán egészen napjainkig ugyanabban a formában legyen megőrizve, ahogyan leküldetett. Ez a legfontosabb különbség a Kegyes Korán és a többi kinyilatkoztatott Könyv között. Mert a többi kinyilatkoztatott Könyv nem maradt fenn eredeti formában, hanem az idők során megváltoztatták.

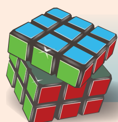
A Kegyes Korán tudatja velünk a tudás, hit és viselkedés szempontjából példaértékű ember tulajdonságait. Ezek szerint a hitet tudással és viselkedéssel kell támogatni. Hatalmas Könyvünk olyan tanácsokat ad nekünk, amelyeket követve érzéseink, gondolkodásunk és viselkedésünk helyes, szép és hasznos lesz. Szeretett Prófétánk (s.a.w.) is minden erőfeszítésével a tulajdonságaiban, szavaiban, viselkedésében igaz, az igazság és jog mellett kiálló, önmagának nem ellentmondó, erényes ember példáját állítja elénk. Az az ember, akinek a hite és a viselkedése nincs összhangban, nem találhat valódi nyugalmat lelkében, és amellett, hogy kivívja Allah helytelenítését, az emberekkel való kapcsolataiban sem fogja elnyerni a tiszteletet és bizalmat.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Mit jelent a kinyilatkoztatás?
2. Miért van szükségük az embereknek a kinyilatkoztatásra?
3. Mit jelent a szuhuf, melyik prófétáknak, és mennyi küldetett le?
4. Melyek a Tóra, Zabur és Indzsil hasonló és eltérő tulajdonságai?
5. Mi a különbség a Kegyes Korán és a többi isteni Könyv között?
6. Milyen emberi példát állít elénk a Kegyes Korán a tudást tekintve?
7. Mondjatok példát olyan ájára, amely a Kegyes Korán által hit szempontjából példaértékűnek tartott embert jellemzi!
8. Milyen emberi példát állít elénk a Kegyes Korán a viselkedést tekintve?

Ellenőrző kérdések

1. Az alábbi próféták közül melyiknek NEM küldetett le Könyv?

A) Hz. Musza B) Hz. Isza C) Hz. Júnusz

D) Hz. Davud E) Hz. Mohammed

2. Az alábbiak közül melyik a Prófétánk (s.a.w.) legnagyobb csodája?

A) A hadíszok B) A Miradzs C) A hidzsra Medinába

D) A Kegyes Korán E) A Hold kettészakítása

3. Az alábbiak közül melyik a szuhuf tulajdonsága?

A) Néhány oldalból álló kinyilatkoztatás

B) A Kegyes Korán minden egyes oldala

C) Mózes prófétának leküldött Könyv

D) Noé prófétának leküldött könyv

E) A Kegyes Korán egy másik neve

4. Az alábbiak közül melyik a legfontosabb célja annak, hogy isteni Könyvek lettek leküldve az embereknek?

A) Megfelelően megismertetni a Mindenható Allahot

B) Megtanítani a fohászkodást

C) Tudást közölni a világról

D) A helyes utat megmutatni az embereknek

E) Tudást közölni a teremtésről

5. Az alábbiak közül melyik tulajdonsága különbözteti meg a Kegyes Koránt a többi isteni Könyvtől?

A) Már Mohammed Próféta (s.a.w.) életében leírták

B) Több példányban lemásolták

C) Egy könyvbe gyűjtötték össze

D) Annak a népnek a nyelvén van, amelynek körében leküldetett

E) Kinyilatkoztatás útján érkezett

FEJEZET

a hit

A HIT A PRÓFÉTÁKBAN

1. A prófétaság és a próféták szükségessége
2. A próféták tulajdonságai
3. A próféták feladatai
4. A csoda és a kerámet
5. Jelenetek egyes próféták életéből

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

Az Iszlám hit oszlopainak egyikéről, a prófétákról fogunk részletesebben beszélni.

- Szükség van a prófétákra.
- A prófétaság intézménye tölti be a közvetítő szerepet a Mindenható Allah és az emberiség között.
- Az ember intelligenciájával képes felfogni Allah létezését, nagyságát, egyedülvalóságát, azonban nem képes Róla önmagától megszerezni azt a tudást, amit a próféták a kinyilatkoztatás útján megkaptak.
- Az ember pusztán a józan ész és gondolkodás képességével nem képes rájönni arra, hogy hogyan végezzen istenszolgálatot, és nem tehet szert a túlvilággal kapcsolatos tudásra sem.
- A próféták utat mutatnak az emberiségnek abban, hogy a jó és helyes utat megtalálják és megkülönböztessék, az isteni parancsokat és igazságokat megtanulják, és a helyes erkölcsi alapokat elsajátítsák.
- A mudzsize, vagy csoda olyan emberi erővel megvalósíthatatlan esemény, amelyet a próféták a Mindenható Allah kegyelméből, prófétaságuk bizonyítására mutattak be az embereknek.
- Csak azt a különleges, csodálatos dolgot nevezhetjük csodának, mudzsizének, amelyet egy próféta hajtott végre.
- A kerámet olya kisebb, csodálatos vagy csodával határos esemény, amelyet Allah olyan kiválasztott szolgái mutattak be, akik egy próféta tulajdonságait igyekeztek magukévá tenni, és a szunnáját utolsó betűig próbálták betartani.
- A Kegyes Korán egyes próféták életéből példás eseményeket mutat be, és bizonyos tulajdonságaik tekintetében más próféták elé helyezi őket.
- Ebben a fejezetben példaként kiemeljük Ábrahám próféta istenkeresését,
- Mózes próféta útitársát, és a velük történt, rejtett bölcsességgel teli eseményeket,
- Jób próféta türelmét a betegség idején,
- a szeretet példáit József próféta történetében,
- Jónás próféta kötelesség- és felelősségtudatát, és
- Jézus próféta személyiségének tanúskodását az utolsó próféta, Mohammed Próféta (s.a.w.) eljöveteléről.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Elmagyarázzuk, mi a prófétaság feladata.
2. Megértjük, hogy az emberiségnek szüksége van a prófétákra.
3. Megismerjük a próféták tulajdonságait.
4. Megfogalmazzuk a próféták feladatait.
5. Megismerjük a mudzsize és kerámet jellemzőit.
6. Megismerjük a Kegyes Koránban említett próféták fontosabb tulajdonságait.

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. A fejezet elején kitűzött céloknak megfelelően gondolkozz el azon, amit olvasol! A tanulási célokhoz kapcsolódó részeket olvasd el még egyszer!
2. Semmiképpen ne hagyd ki a fejezetben említett kutatást vagy megfigyelést!
3. Ne elégedj meg csupán azzal, ami ebben a könyvben található. A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.

1 A prófétaság és a próféták szükségessége

A hit a prófétákban

- Áldott vallásunk, az Iszlám egyik oszlopa a prófétákban való hit.
- Ez a hit azt jelenti, hogy elfogadjuk és megerősítjük, hogy a Mindenható Allah prófétákat választott ki az emberek közül, és az a tudás, amit ők Allahtól kaptak és az embereknek közvetítettek, teljes egészében helyes, igaz és jó.
- A Mindenható Allah a Kegyes Koránban azt parancsolja nekünk, hogy megkülönböztetés nélkül minden prófétában higgyünk.
- Az, ha valaki hisz egyes prófétákban, de nem hisz másokban, a hit teljes elutasítását jelenti (v. ö. 2:285; 4:150-151)

A prófétákban való hit és jelentése

- A „próféta" szó a követ, hírhozó jelentésű szóból ered. Azokat nevezzük prófétáknak, akiket a Mindenható Allah kiválasztott az emberek közül, és a kinyilatkoztatás útján elküldte nekik az Ő parancsait és tiltásait, és a kötelességükké tette, hogy ezeket közvetítsék az emberek felé. Arabul a „raszul" szó küldöttet, követet jelent, a „nabi" pedig hírhozót, tájékoztatót.
- A küldött, vagyis raszul olyan próféta, aki egy új Könyvvel és új vallással jött el az emberekhez.
- A riszalet és a nubuvet szót is használjuk prófétaság értelemben.
- A prófétaság az a szerepkör, felelősség, feladat, amely az Allah és az emberek közötti közvetítést jelenti. A prófétaságot nem lehet a tulajdonságainkkal vagy jótetteinkkel kiérdemelni, megszerezni, hanem azt Allah adja a kiválasztott szolgáinak.
- Allah azt választ ki prófétának az emberek közül, akit Ő akar.
- Allah mindig az adott társadalomból választja ki a hozzájuk küldött prófétát.
- Ezzel megkönnyíti a kinyilatkoztatás megértését és elfogadását: „Ez Allah kegye, annak adja, akinek Ő akarja." (62:4)
- Az emberiség történelme során a Mindenható Allah sohasem hagyta egyedül, támogatás és kalauz nélkül az embert, és minden közösséghez feltétlenül elküldött egy prófétát: „És minden közösségnek van Küldötte." (10:47)

„És nem volt egyetlen nép sem, amely között ne járt volna egy figyelmeztető." (35:24) Azonban Mohammed Próféta (s.a.w.) eljövetelével véget ért a küldöttek és próféták láncolata: „Mohammed nem apja egyetlen férfinak sem közületek, hanem Allah Küldötte, és a Próféták Pecsétje."(33:40)

Gondolkodjunk el!

Miért küldetett el próféta minden közösséghez?

Az emberi intelligencia és a próféták

- Az ember intelligenciájával képes felfogni Allah létezését, nagyságát, egyedülvalóságát, azonban nem képes Róla önmagától megszerezni azt a tudást, amit a próféták a kinyilatkoztatás útján megkaptak.
- A Mindenható Allah minden egyes elküldött Könyvben tájékoztatta az embereket az Ő létezéséről, tulajdonságairól és cselekedeteiről, és megismertette velük saját Magát.
- A Kegyes Korán elegendő tudást közöl mindezekről, és utat mutat abban, hogy hogyan higgyünk a Mindenható Allahban.
- Az ember saját esze, gondolkodása segítségével nem tudja kitalálni, hogy hogyan szolgája a Mindenható Allahot. Az embereknek elsősorban az ilyesfajta témákban van szükségük a próféták iránymutatására.

Az emberiség felelőssége

- Az ember felelős a hitéért, gondolataiért, szavaiért és viselkedéséért is.
- Az ember csak a próféták tanításaiból tanulhatja meg, hogy mindezekben mi a helyes, és Allah jutalmát érdemlő, és mi a helytelen, amit Allah büntetéssel sújt. A próféták tanították meg az embereknek, hogy mi a helal (megengedett) és mi a haram (tiltott), mi a fard (kötelező) és vádzsib (erősen ajánlott), hogy mi a tevhid és mi a kufr.

A próféták feladata

- A próféták utat mutatnak az embereknek abban, hogy a jó és hasznos dolgokat megtalálják és megkülönböztessék, és a megfelelő erkölcsi értékek szerint éljenek. Ilyen módon az emberek elnyerhetik a Mindenható Allah megelégedését, és ebben a világban és a Túlvilágon is megmenekülhetnek és boldogságot találhatnak.
- A próféták azon igyekeztek, hogy az általuk elhozott parancsok és tiltások, tanácsok és magyarázatok az ember alsóbb énjének vágyai és csábításai, a nem megfelelő környezet, a berögzült szokások és kultúra által befolyásolt gondolkodásmód ellenére is meghallgatásra találjanak.
- A próféták feladata a jó hír átadása és a figyelmeztetés. Minden tekintetben figyelmeztetik közösségüket, az őket fenyegető mindenféle isteni, égi vagy földi csapásról hírt adnak.

„Küldöttek, örömhírhozók és figyelmeztetők, hogy az embereknek ne lehessen érvük Allah ellen a Küldöttek után." (4:165)

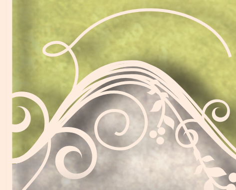

Gondolkodjunk el!

Elsősorban milyen témával kapcsolatban mondanak örömhírt és figyelmeztetnek a próféták?

A próféták a civilizáció vezetői

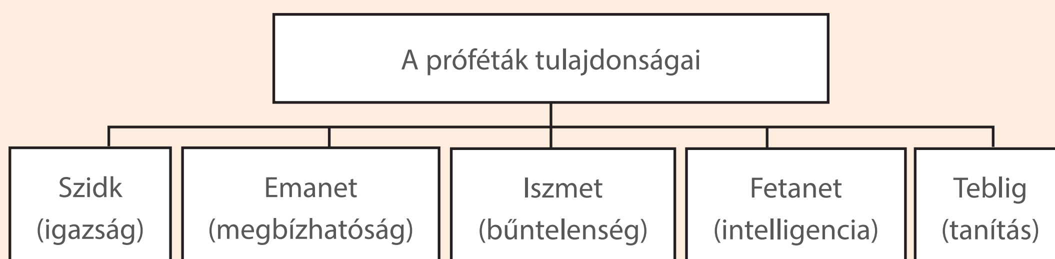
- A próféták ugyanakkor az emberi civilizáció vezetői is. Ahogy spirituálisan, úgy az anyagi dolgokban is az emberiség vezetői, tanítói.
- Minden civilizációs vívmány, amellyel az emberiség bárhol a világon büszkélkedhet, a próféták által elhozott isteni tudásra vezethető vissza.
- A próféták az elhozott erkölcsi alapelvek segítségével irányt mutattak az emberi civilizációnak, a mezőgazdaság, művészet vagy a kereskedelem területén is hozhatunk fel erre példákat.
- A történelem számtalan alkalommal szolgáltat példát arra, hogy a próféták fontos szerepet töltöttek be a kultúra, technika és társadalom egészséges és kiegyensúlyozott fejlődésében.

2 A próféták tulajdonságai

- A Kegyes Korán hangsúlyozza, hogy a próféták is emberi lények. Emberi voltukból fakadó tulajdonságaikat tekintve egyenlők a többi emberi lénnyel.
- Ők is leülnek, felkelnek, sétálnak, dolgoznak, esznek, isznak, házasságot kötnek, gyermekük lesz, megbetegszenek, és végül meghalnak.
- Ahogy a többi embernek, a prófétáknak is vannak a Mindenható Allahtól kapott terhei és felelősségi. Ők a Mindenható Allah által kiválasztott, a kinyilatkoztatás átvevőivé tett, különleges és kiemelkedő emberek.
- Ennek köszönhetően a többi embernél sokkal magasabb rangra emelkedtek, különleges tulajdonságokat kaptak, kiválasztottak és példák lettek. Különleges helyzetük, rangjuk miatt nincsenek hozzájuk hasonlóak a közönséges emberek között.

A próféták a következő tulajdonságaik által emelkednek ki a többi ember közül:

Szidk

- A szidk azt jelenti: igaznak lenni. Ez a próféták egyik legfontosabb tulajdonsága.
- A próféták mindegyike igazmondó ember volt. Minden egyes szavukban igaz, becsületes, őszinte emberek voltak. (19:41, 54-58)
- A prófétai küldetésük kezdete előtt sem hazudtak soha, és saját közösségük is igazmondónak ismerte őket. A közösségükből soha, egyetlen ember sem mondhatta azt a próféták egyikének sem: „te korábban már hazudtál nekünk".
- A próféták mindig hűen, pontosan adták tovább az Allahtól kapott parancsokat és tiltásokat.
- A próféták az általuk hirdetett erkölcsi alapelveket a saját életükben is megvalósították, így példaként szolgáltak az embereknek.
- Szavaikban, viselkedésükben, emberi kapcsolataikban, szomszédi, baráti viszonyaikban, a kereskedésben és az élet minden más területén mindig kitartottak az igazság mellett, és kiérdemelték az emberek bizalmát.

Gondolkodjunk el!

Mit jelent az, hogy a próféták minden egyes szavukban igaz emberek voltak?

Emanet

- Megbízhatóságot jelent. Minden próféta megbízható ember volt.
- Soha nem éltek vissza a bizalommal (v. ö. 3:161). A megbízható emberek közül lettek kiválasztva, megbízhatóságuk már a prófétai küldetésük előtt is nyilvánvalóvá vált környezetük számára (v. ö. 26:107, 125, 143, 162, 178)
- Szeretett Prófétánkat (s.a.w.) a kortársai már a prófétai küldetése előtt is az Al-Amin, vagyis Megbízható néven emlegették, mivel ő volt az egész közösség legmegbízhatóbb tagja.

Beszéljük meg!

Beszéljétek meg, milyen hatással volt a kinyilatkoztatás elfogadásában az, hogy a próféták megbízható emberek voltak!

Iszmet

- Az iszmet bűntelenséget jelent, azt, hogy valaki soha nem követett és soha nem követ el semmilyen bűnt.
- Ahogy a próféták életük során soha nem követtek el hitetlenséget vagy társítást, úgy sohasem tettek olyasmit sem, ami bűnnek számítana.

- Azonban előfordult velük olyan kisebb hiba vagy tévedés, amelyet zelle néven nevezünk.
- Bűnt soha nem követtek el, és amikor Allah figyelmeztette őket a kis hiba, a zelle miatt, azt is azonnal kijavították.
- Mivel minden tekintetben példaként szolgáltak az emberiség számára, ezek az apróbb tévedéseik egyáltalán nem tekinthetők helytelen viselkedésnek.
- A Mindenható Allah megőrizte őket bármiféle hibától vagy tévedéstől abban, hogy Allah kinyilatkoztatását az embereknek átadják.

Fetanet

- A fetanet azt jelenti, hogy okosnak, intelligensnek lenni.
- A próféták valamennyien okos, intelligens, gyors felfogású, előrelátó emberek voltak.
- Ez a tulajdonságuk a segítségükre volt abban, hogy meggyőzzék közösségük tagjait, és a sötétségből a fényre vezessék őket.
- A prófétaság magasztos, értékes és sokszor nehéz feladatát csak olyan ember volt képes betölteni, aki rendelkezett ezzel a tulajdonsággal.
- A Kegyes Koránban több ája is céloz arra, hogy minden próféta okos, intelligens, bölcs ember volt (v. ö. 21:51).

Teblig

- A teblig tanítást, átadást jelent.
- A tanítás minden próféta alapvető feladata volt.
- Minden próféta maradéktalanul átadta az Allahtól kapott tiltásokat és parancsokat, megengedett és tiltott dolgokra vonatkozó tudást a közösségének: „Te Küldött! Add át, ami leküldetett neked Uradtól, és ha nem teszed, akkor nem adtad át az Ő üzenetét." (5:67) A Kegyes Koránból azt is megtudjuk, hogy minden próféta tanító is volt (v. ö. 16:82; 24:54)

3 A próféták feladatai

A próféták feladata az, hogy az Allahtól kapott kinyilatkoztatást teljes egészében, eredeti voltában átadják az embereknek (ez a teblig, tanítás). Ha ezt megtették, akkor nem elégszenek meg annyival, hogy pusztán a kinyilatkoztatás szavait átadják, hanem példaként szolgálnak a megvalósításában is. Feladataik közé tartozik az is, hogy figyelmeztessék az embereket (inzar), és jó hírt mondjanak nekik.

A Mindenható Allah emberek iránti kegyelmének, szeretetének és jóakaratának egyik megnyilvánulása az, hogy saját maguk közül küldött el hozzájuk prófétákat. Az ő feladatuk az, hogy az embereket Allahhoz hívják, próbálják őket távol tartani a helytelen dolgoktól, és a jó, helyénvaló dolgokat tanácsolják nekik. A próféták ha kellett, egyenként, ha kellett, tömegesen, a nehézségekkel nem törődve, rendületlenül az éltetet adó vezetést közvetítették az embereknek.

A próféták feladatait és felelősségeit az alábbiak szerint részletezhetjük:

- **Davet:** hívás. A próféták legfontosabb feladata az, hogy az embereket arra hívják, hogy mindenféle társítástól távol maradva egyedül a Mindenható Allahban higgyenek, és Őt szolgálják. Ezt a Túlvilágban való hitre történő hívás követi. Mert ha ebben a két alapvető dologban nem hisznek, az a társadalom romlását és hanyatlását vonja maga után. Ezek mellett a hit többi alaptételére is hívták az embereket.

- **Inzar:** figyelmeztetés. Az emberi történelemben nem volt egyetlen társadalom sem, akiket Allah ne figyelmeztetett volna, és ez a figyelmeztetés is a próféták feladata. Minden próféta figyelmeztette a népét arra, hogy milyen veszélyek leselkednek rájuk az örökkévaló életben, a Túlvilágon. Felhívták a közösségük figyelmét arra, hogy az evilági és a túlvilági életben milyen veszélyekkel fognak találkozni, ha nem javítanak az állapotukon és a viselkedésükön. A Kegyes Korán felszólítja a Prófétánkat (s.a.w.): „Kelj fel, és figyelmeztess!" (74:2). A Korán tájékoztat minket a többi próféta figyelmeztető, intő szerepéről is (7:148; 11:12). Egy ája azt mondja a Prófétánkkal (s.a.w.) kapcsolatban: „Ő csak figyelmeztető nektek, egy szigorú büntetés előtt" (34:46).

„Átadom nektek Uram üzenetét, és jó tanácsot adok nektek. És én tudom Allahtól azt, amit ti nem tudtok." (7:62)

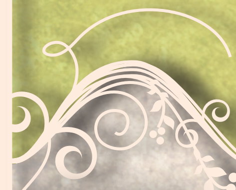
- **Beyan:** magyarázat. A próféták tudatták az emberekkel az általuk elhozott vallás alapelveit. A kinyilatkoztatás szavainak nem egyértelmű utasításait és a vallási bölcsességeket elmagyarázták, és megmutatták, hogyan kell a gyakorlatban megvalósítani azokat. Például a Kegyes Koránban említett ima, zakát vagy zarándoklat olyan szabályait, amelyek nem derültek ki egyértelműen a Koránból, a Prófétánk (s.a.w.) szavaival és

viselkedésével is elmagyarázta társainak. Így öltött testet a Szunna, ami a Kegyes Korán mindennapi életben való fizikai megvalósítása, modellje.

„Nyilvánvaló bizonyítékokkal jöttek (a próféták), és írásokkal. És leküldtük neked az Emlékeztetőt, hogy egyértelművé tehesd az emberiségnek, ami leküldetett hozzájuk, és hogy elgondolkodhassanak." (16:44)

- **Örömhír hozása:** a próféták örömhírt adtak át azoknak, akik engedelmeskedtek nekik, hittek és jótetteket cselekedtek, megfogadták az intéseiket. Az ilyen embereknek örömhírt mondtak Allah megelégedéséről, és az evilági és túlvilági boldogságról. Ennek az örömhír-adásnak fontos része volt az emberek bátorítása, befogadása, szeretete és önbizalmának erősítése is.
- A próféták feladataik sikeres teljesítésével elnyerték az emberek szeretetét, és saját oldalukra tudták állítani őket. A Kegyes Korán mindegyiküket „besir, mubessir" vagyis az örömhír hozója néven is említi. A Korán hangsúlyozza, hogy bátorító és örömhír-hozó feladata mellett ehhez kiegyensúlyozott viselkedésre is van szükség (7:188; 33:54).

Gondolkodjunk el!

- A próféták az Allahtól kapott kinyilatkoztatás segítségével javították a társadalom helyzetét, támogatták népük szükségleteit és oldották meg problémáikat, és a kinyilatkoztatás útján mutattak nekik megoldást.
- A próféták mindig arra törekedtek, hogy a jót megmutassák, viselkedésükben, modorukban az élet minden területén példát mutattak.

4 Mudzsize és keramet

A próféták és a bizonyítékaik

A prófétákban hinni, mindenféle kétséget hátrahagyva hitünket megerősíteni megrendíthetetlen bizonyítékok segítségével lehet igazán. Ez a megrendíthetetlen bizonyíték kétféle lehet:

- Az ember testi érzékszerveivel megtapasztalható csoda, mudzsize. Ez a bizonyíték azokhoz az emberekhez szól, akik a prófétákkal egy időben éltek.
- Olyan mudzsize, amely megbízható híradás útján jutott a tudomásunkra. A Prófétánk (s.a.w.) csodáit a Kegyes Korán kétségbevonhatatlan módon hozza tudomásunkra.

Mudzsize

- A mudzsize csoda, természetfeletti, lenyűgöző dolog, amit ellenállhatatlannak, megcáfolhatatlannak látunk.
- A mudzsize, vagy csoda olyan emberi erővel megvalósíthatatlan, természetfeletti esemény, amelyet a próféták a Mindenható Allah kegyelméből, prófétaságuk bizonyítására mutattak be az embereknek.
- Ezért az emberek közül egyedül a próféták képesek mudzsize végrehajtására.
- A mudzsize azáltal jön létre, hogy a Mindenható Allah megteremti. Mivel a prófétákon keresztül mutatja be nekünk, ezért a „próféta csodájának" szoktuk nevezni. A Kegyes Korán szól Ábrahám, Szálih, Jákob, Mózes, Salamon és Jézus próféták csodáiról is.

Gondolkodjunk el!

Salamon próféta milyen csodáját ismerteti meg velünk a Kegyes Korán?

Kerámet

A kerámet olyan kisebb, csodálatos vagy csodával határos esemény, amelyet Allah segítségével Allah olyan kiválasztott szolgái mutattak be, akik egy próféta tulajdonságait igyekeztek magukévá tenni, és a próféta szunnáját utolsó betűig próbálták betartani. Nem nevezhetünk kerámetnek olyan mutatványt vagy trükköt, amelyet ezekkel a tulajdonságokkal nem rendelkező emberek hajtanak végre.

Jelenetek egyes próféták életéből

Ábrahám próféta (a.s.): Allah keresése

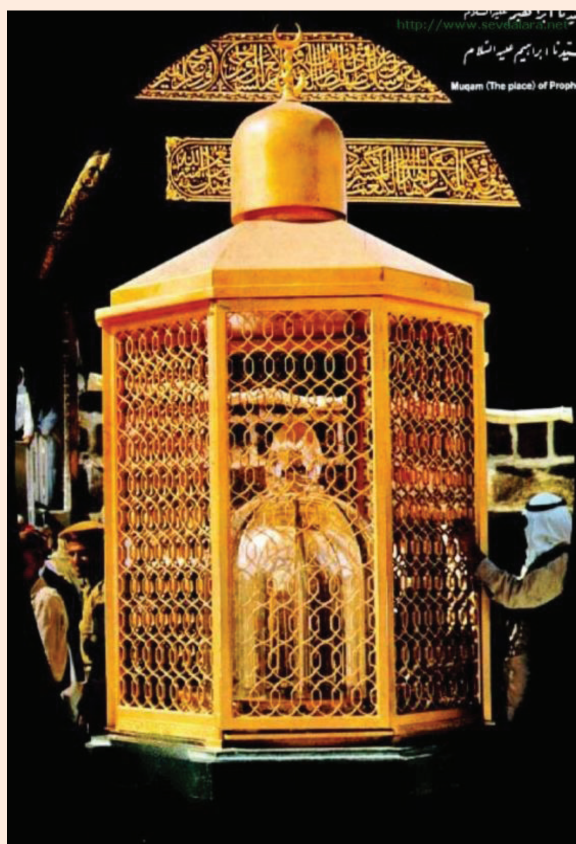
Ábrahám próféta gyermekkorában nem tudta megérteni, hogy apja és a körülötte lévők miért imádnak olyan bálványokat, amelyeket saját maguk faragtak ki kövekből. Ahányszor csak látta őket, mindig azon gondolkodott: „Vajon ezek a kövek miért állnak felettünk?", tűnődött, és gyermeki intelligenciájával nevetségesnek találta, hogy ezek a nagydarab emberek ilyen kis kőből faragott szobrokat imádnak.

Ahogy idősebb lett, úgy nőtt a kételkedése is népe bálványaiban. Serdülőkorának vége felé egyre szaporodtak fejében a kérdések: „Ezek csak kövek, bárhogy is nevezik őket,

csak kövek! Élettelenek, nem tudnak beszélni, vakok és dermedtek. Miféle dolog ez? Kifaragják, aztán meg istenítik őket. Még hogy isten! Ezek nem lehetnek istenek! Valami más Istennek kell léteznie! Egy olyan Lénynek, Aki nem hasonlít sem a kövekre, sem a fákra, se ránk, se pedig semmi másra ezen a világon!"

Eljött az idő, hogy Ábrahám (a.s.) megtalálja a valódi választ Istennel kapcsolatos kérdéseire. Egy éjszaka az égre emelte a szemét, a sötétség végtelen tengerét látta, és a benne fénylő, ragyogó csillagokat. Közülük is kitűnt egy csillag, amely még izzóbb volt a többinél. „Megtaláltam!" – gondolta magában Ábrahám. „Ott fénylik az egek sötétjében. Nem olyan, mint egy alantas, fénytelen kődarab. Milyen ragyogó! Végre megtaláltam, amit keresek!"

Azonban hiába volt olyan fényes, a csillag eltűnt a hajnal fényében, és a szívét ismét üresség töltötte meg. „Hát akkor mégsem ez a csillag az én Istenem!" – gondolta Ábrahám. – „Elhagyott engem, eltűnt, és aki elhagy engem, és elvész, az nem lehet az én istenem soha!"

Ezért Ábrahám úgy döntött, hogy tovább keresi az igaz Istent. Teljes szívével hitt abban, hogy egy napon meg fogja találni. A hegyekben, a tengerben, az egeken egyre csak Őt kereste. Aztán egy este szomorúan és reményvesztetten merült gondolataiba, és meglátta az égen a fényes teliholdat. Nagyobb volt, mint a korábban látott csillag, és sokkal fényesebb is! „Megtaláltam hát! Hogy is nem láttam meg korábban? Hiszen ez az éjszakát beragyogó lámpás, páratlan szépségű dolog!" Öröme azonban most sem tartott sokáig – hamarosan a Hold is lenyugodott. Mikor eltűnt a szeme elől, Ábrahám megértette, hogy ez sem lehet istenség. Nagyon hálás volt azért, hogy Istene, akinek létezésében biztos volt, segített neki megérteni ezt, megmutatta a helyes utat, és nem hagyta meg őt a hamis gondolatok fogságában.

Keresése során Ábrahám egyszer a Napra tekintett, és azt gondolta: „A fény és a meleg forrása! Életet ad nekem, és mindennek a földön, megérleli a gyümölcsöket, bevilágítja a világot – talán ez az én Istenem?" A sivatagra, a hegyekre, a síkságokra nézett. Bármerre is fordította a tekintetét, a Nap fényét látta, a Nap melegét érezte. Azonban

napi feladatát elvégezve a Nap is eltűnt a távolban. Ábrahám keresése most sem találta meg célját. Így gondolkodott: „A Nap sem az én hatalmas Uram. Akkor ki vagy Te, Uram? Merre vagy? Te soha nem tűnsz el, soha nem hagysz el. Nem nyugszol le, nem veszel el. Te vagy az, Aki megteremtettél engem, a családomat, és mindent a világon. A Te erőd bármire elegendő. Nem láthatlak Téged, de tudom, hogy ott vagy mindenhol. Egész lényemet áthatja a Te létezésed!"

Ábrahám (a.s.) zűrzavaros gondolatai letisztultak, és minden kérdésre megtalálta a valódi választ. Szíve mélyéből érezte Allah létezését, és végtelen hálát adott Neki. Könnyek között fohászkodott Hozzá, és végtelen boldogságra talált a Világok Urának közelségében.

Igaznak bizonyultak kétségei és ellenérzése, amit népe hamis istenségeivel kapcsolatban érzett. Lelki nyugalommal áthatva tért vissza otthonába, és azt tervezte, hogy ezt a nyugalmat és boldogságot megosztja mindenkivel (v. ö. 6:74-78). Ábrahám a népéhez intézett szavakkal zárta keresését:

„Bizony, én arcomat Felé fordítom, Aki megteremtette az egeket és a földet, haníféként, és nem vagyok a társítók közül való!" (6:79)

Gondolkodjunk el!

Hogyan állít példát Ábrahám próféta (a.s.) az istenkeresésre?

Mózes próféta (a.s.) és útitársa – bölcsesség

Izrael népe állandóan lázadt Mózes próféta ellen, ami igazán kezdte már fárasztani őt. Egy nap elmondta mellette lévő fiatal társának, hogy azt tervezi: utazásra indul: „Meg sem állok addig, amíg el nem érem azt a helyet, ahol a két tenger találkozik, vagy amíg nagyon hosszú ideig nem utazok!"

Azonban utazási tervei nem voltak céltalanok. Fontos oka volt, és bölcsesség rejlett benne. Meg akarta ismerni azt a rejtett bölcsességet, amely ott van minden létező eseményben. Ezt kérte Urától, és Allah is engedélyt adott neki erre az utazásra. A két utazó szárított halat vitt magával eleségül az útra, és neki is indultak. Azon a helyen, ahol a két tenger találkozott, megpihentek, és véletlenül ottfelejtették a halat. Továbbindultak, és egy idő után Mózes azt mondta fiatal társának: „Vedd elő az elemózsiánkat! Nagyon elfáradtunk, megéheztünk a hosszú úton."

Társa azonban így kiáltott fel: „Nézd csak, mi történt! Amikor a parti sziklánál voltunk, ottfelejtettem a halat. Biztos a Sátán feledtette el velem, hogy azonnal szóljak neked róla!"

A társa a saját szemével látta még azt is, hogy a hal megelevenedett, és a tengerbe

vetette magát. De amikor látta, hogy ez történik, olyan furcsának, hihetetlennek találta, hogy nem mert szólni róla Mózesnek. Azonban Mózes próféta pont erre a különleges eseményre várt, pont ezt a helyet kereste utazása során. Mert ez az esemény segítette hozzá ahhoz, hogy találkozzon azzal az emberrel, aki majd utat mutat neki a bölcsesség keresésében. Ezért nem is haragudott meg társára, hanem örömmel mondta neki: de hiszen pont ez az, amit kerestünk!

Fáradtságuk ellenére pihenés nélkül tértek vissza az előbbi helyre. Ekkor a sziklák között találkoztak Allah egy szeretett szolgájával, olyan ember volt ő, akinek Allah kegyelmet és bölcsességet ajándékozott. Ennek az embernek a neve Khidr volt.

Mózes, aki végre megtalálta, amit keresett, rögtön meg is kérdezte:

-Veled tarthatnék-e, hogy nekem is megtaníts valamennyit abból a tudásból, amit Allah neked megtanított?

-Biztos, hogy nem leszel képes elviselni, hogy velem tarts, és nem fogod elviselni azt, amit teszek! Hogyan is viselhetnél türelemmel olyasmit, amit te magad nem értesz? – kérdezte Khidr.

-Insallah meglátod, hogy türelmes leszek! Bármit is teszel, nem fogok ellentmondani neked! – mondta Mózes.

-Ha velem akarsz tartani, akkor soha ne kérdezz meg engem semmivel kapcsolatban, bármit is teszek! – kötötte ki Khidr.

Ebben meg is egyeztek. Együtt indultak tovább, és az út során felszálltak egy hajóra. Ám Khidr kilyukasztotta a hajót, amelyen utaztak.

-Azért lyukasztottad ki a hajót, hogy megfullaszd azokat, akik benne vannak? Bizony, nagyon furcsán viselkedtél! – mondta neki Mózes.

-Hát nem mondtam, hogy úgysem leszel képes elviselni, amit teszek? – válaszolt Khidr.

-Ne haragudj rám, amiért elfelejtettem, és ne vonj felelősségre olyasmi miatt, ami az én erőm felett áll! – kérte Mózes.

Így hát folytatták útjukat. Út közben találkoztak egy fiatal fiúval. Khidr azonnal megölte a gyereket. Mózes megdöbbent:

-Megöltél egy ártatlant, aki ő maga nem ölt meg senkit? Bizony, nagyon rossz dolgot cselekedtél!

-Hát nem mondtam, hogy úgysem leszel képes elviselni, amit teszek? – válaszolt ismét Khidr.

-Rendben, akkor ha ezután bármit is kérdezek tőled, ne tarts meg többé az útitársadnak! Most még, utoljára, a bocsánatodat kérem.

Mentek tovább. Egy idő után egy kisvároshoz érkeztek, és enni kértek a lakóitól. A városiak azonban nem akarták vendégül látni őket. Az utazók a városból kifelé indulva megláttak egy roskadozó, régi falat, amely már majdnem összedőlt. Khidr rögtön nekilátott, és megerősítette, átépítette a falat. Mózes nem értette a történteket:

-Ha már meg akartad csinálni ezt a munkát, legalább kérhettél volna érte fizetséget! Akkor most lenne mit ennünk…

-Bizony, ideje lesz elválnunk egymástól, de most még elmagyarázom neked, hogy mi volt a rejtett bölcsesség azokban a dolgokban, amiket nem voltál képes türelemmel viselni! Az a hajó szegény halászok tulajdona volt, én pedig használhatatlanná akartam tenni, mert a nyomukban volt egy zsarnok király, aki elkobzott minden útjába kerülő használható hajót. Ami a fiút illeti, a szülei hívő emberek voltak, és féltünk, hogy a fiú kegyetlenségével és hitetlenségével őket is a hitetlenségbe taszítja. Reméljük, hogy Uruk majd nála jobb és szeretetteljesebb gyermeket ajándékoz nekik. A fal pedig két árva gyermek tulajdona volt abban a városban. Alatta a fiúk kincse volt elrejtve. Az apjuk jó ember volt, és Urad azt akarta, hogy erősödjenek meg, érjék el a felnőttkort, és akkor vegyék majd elő a kincsüket, Urad kegyelmeként. Nem magamtól tettem mindazt, amit tettem. Ez a bölcsesség mindabban, amit te nem voltál képes türelemmel viselni! (v. ö. 18:60-82)

Mózes próféta a bölcsesség tengerén tett rövid utazása során megtanulta, hogy az isteni rendelés szerint minden eseménynek van egy valódi jelentése, és ezzel az új tudással tért vissza népe körébe.

Kutassunk – tanuljunk!

Beszéljük meg a Mózes próféta és útitársa között történt eseményeket!

Jób próféta (a.s.) – a türelem mintaképe

A Mindenható Allah türelmes szolgájaként mutatja be nekünk Jób prófétát a Koránban, és példaként állítja az egész emberiség elé: „Bizony, türelmesnek találtuk őt, milyen kitűnő szolga! Bizony, mindig Allahhoz fordult." (38:44)

Mindenféle nehézséget elviselt, bármi is érte, türelmes volt, és soha nem panaszkodott.

Ha Jób prófétát említjük, az első dolog, ami eszünkbe jut, a betegség és a türelem. Prófétasága idején minden csapást átélt. A Kegyes Korán így említi betegségét és türelmét: „És Jób, amikor így kiáltott Urához: „Bizony, nehézség sújtott engem, és Te vagy az irgalmasok közt a Legirgalmasabb!" (21:83)

A betegsége miatt nagyon súlyos állapotba került. A Kegyes Korán azonban nem azt akarja elbeszélni nekünk, hogy milyen betegségbe esett Jób, hanem a betegség ellenére tanúsított türelmét állítja elénk példának. Azoknak, akik túlzó és visszatetsző részleteket beszélnek el betegségéről, inkább a valódi belső jelentésével kell megismerkedniük.

Jób próféta Allahhoz fordult, hogy mentse meg a betegségtől, csak Tőle remélt könnyebbséget, Allah pedig elfogadta a fohászát: „És Mi válaszoltunk neki, és eltávolítottuk a csapást, ami érte őt." (21:84)

A Kegyes Korán így beszéli el, hogy hogyan gyógyította meg a Mindenható Allah Jób prófétát a betegségéből:

„(Allah azt mondta neki:) „Dobbants a lábaddal, ez víz a fürdésre, lehűlésre és ivásra." És visszaadtuk a családját, és még egyszer annyit velük együtt, kegyelemként Tőlünk, és emlékeztetőként azoknak, akik értenek." (38:42-43)

Jób próféta elnyerte jutalmát hitéért és türelméért, és meggyógyult. Sikeresen megfelelt a próbatételen, és jó hírt kapott: Allah a türelmesekkel van (v. ö. 2:153-154).

Gondolkodjunk el!

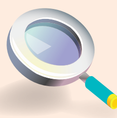
- Miért mondjuk azt, hogy a leghatásosabb fohász a türelem?
- Miket mondanak az emberek Jób próféta betegségéről? Beszéljük meg, hogy ezek igazak-e!

József próféta (a.s.) – a szeretet példái

A Kegyes Koránban egy külön szúra foglalkozik József próféta életének történetével, részletesen megismertet vele, és a legszebb történetnek nevezi (12:3). A szúrában a testvéri és a szülői szeretet példái különösen felkeltik figyelmünket. Ha a szülői szeretetet említjük, elsőként József próféta édesapja, Jákob próféta (a.s.) jut eszünkbe. Jákob próféta vágyakozása szeretett fia, József után közmondásos.

Jákob prófétának tizenkét fia volt, a két legfiatalabb József és Benjámin.

Jákob próféta próbatétele a fiáért érzett szomorúság és fájdalom, és a többi fia árulása miatt érzett keserűség volt. Annyira eltöltötte a szívét a bánat József elvesztése miatt, hogy a sok sírástól meg is vakult. Azonban mély bánatát magában tartotta, senkinek nem beszélt a bajáról, a szomorúságát csak Allahnak panaszolta el, csak Tőle várt enyhülést. Egyetlen pillanatra sem vesztette el a reményt, hogy találkozni fog elveszett fiaival, türelemmel, reménykedve várt. És végül valóban újra találkozhatott szeretett gyermekeivel.

Kutassunk – tanuljunk!

Milyen álmot látott József próféta, és mit tanácsolt ezzel kapcsolatban az édesapja? Keressük meg a Koránban!

Jákob próféta szeretete Juszuf iránt súlyos féltékenységet ébresztett fiaiban, olyannyira, hogy eltervezték: megölik őt. Azt gondolták, hogy ha megölik a testvérüket, nekik jut majd apjuk minden szeretete.

Kutassunk – tanuljunk!

Milyen csapdát állítottak a testvérei Józsefnek, és mit mondtak az apjuknak? Olvassuk el az erről szóló ájákat!

Jákob prófétát nem tévesztette meg a fiai hazugsága, gyanakodott rájuk, és azt mondta: „Nem, hanem a lelketek vett rá arra, hogy valamit tegyetek. És nekem nem marad más, mint a szép türelem! És Allah az, Akitől segítséget kell kérni az ellen, amit ti leírtok." (12:18). Hiszen ők is a gyermekei voltak, mindennek ellenére őket is nagyon szerette! Nekik is feltétlenül szükségük volt az apai szeretetre. Más oka volt annak, hogy Jákob annyira szerette Józsefet: ő próféta lesz majd, de a testvérei ezt nem tudták. Csak a külsőségeket nézték, és azt gondolták ebből, hogy apjuk nem szereti őket eléggé.

Egyiptomot és környékét hét évig tartó éhínség sújtotta. Mindenhonnan Egyiptomba sereglettek a karavánok, azt remélve, hogy ott élelmet találnak. Ekkor már József lett az egyiptomi kincstárakért felelős miniszter. József bátyjai is eljöttek egy karavánnal, és találkoztak Józseffel.

József azt mondta a testvéreinek: „Menjetek ezzel az ingemmel, és terítsétek apám arcára, és visszanyeri a látását. És hozzátok el a családotokat, mind együtt." És amikor a karaván elindult, az apjuk azt mondta: „Bizony, érzem én József illatát, bár ne gondolnátok, hogy összevissza beszélek!" (12:93-94)

Amikor Jákob arcát megtörölték az inggel, azonnal visszatért a látása. A fiai azt kérték tőle, hogy kérjen számukra bocsánatot Allahtól, ő pedig azt felelte nekik: „Hamarosan bocsánatot kérek nektek Uramtól. Bizony, Ő Megbocsátó, Irgalmas." (12:98)

Jákob próféta a családjával együtt Egyiptomba ment, hogy fiával találkozzon. József magához ölelte szüleit, és a trónjára emelte őket, és ők is tisztelettel köszöntötték. József azt mondta apjának: „Apám! Ez a korábbi álmom magyarázata. Bizony, Uram valóra váltotta azt!" (12:100)

József próféta történetében az egyik legfontosabb tanulság a szülők szeretete gyermekeik iránt. Megemlíti azt is, hogy bár a testvérek néha megharagudhatnak egymásra, de mindig összeköti őket a testvéri szeretet. Annak ellenére, hogy a testvérek nagyon haragudtak Józsefre, mégsem volt szívük megölni őt, és végül nagyon mélyen megbánták, amit tettek, és őszintén bocsánatot kértek tőle. A sorok között ott van az is, hogy a gyermekek szívéből kitörölhetetlen az apjuk iránti szeretet, és hogy mindig szükségük van arra, hogy az apjuk szeresse őket.

Összefoglalásként azt mondhatjuk, hogy József próféta példája tömören összefoglalja számunkra a családtagok egymás iránti szeretetét. Minden szeretet közül a legmagasabb rendű Allah szeretete, és ebben hely van mindenféle szeretet számára, csak az a fontos, hogy a többi szeretet ne lépje túl a saját határait.

Jónás próféta (a.s.) – lelkiismeretesség és kötelességtudat

Jónás a hitetlen, bűnös, bálványimádó város, Ninive népéhez küldetett el prófétaként. Mint minden próféta, ő is magasabb rendű és példaértékű személyiséggel rendelkezett. A Kegyes Korán egyik szúrája az ő nevét viseli címeként. Allahhoz hívta népét, de 33 év alatt mindössze ketten hallgattak rá, és lettek hívők.

Ez a helyzet rengeteg erőt kivett belőle, mély szomorúság és keserűség töltötte el, ez a viselkedés azonban nem azért volt, hogy a feladat alól kibújjon, és nem volt lázadás sem. Csak annyit akart, hogy minél előbb eltávolodhasson ezektől az emberektől, akiknél minden erőfeszítése ellenére süket fülekre talált.

A népe meghazudtolta őt, ezért Jónás azt mondta nekik, hogy három nap múlva le fog rájuk sújtani Allah büntetése, ő maga pedig a harmadik nap éjszakájának közepén elhagyta a várost. A város népe megértette, hogy valóban le fog rájuk sújtani a büntetés, és keresni kezdték Jónást. Miután nem találták sehol, maguk köré gyűjtötték az egész családjukat, gyermekeiket, de még a jószágaikat is, elhagyták a várost ők is, és kivonultak a sivatagba. Mélyen megbánták bűneiket, és Allah bocsánatáért könyörögtek. Ezért a Mindenható Allah megenyhült irántuk, és nem büntette meg őket.

Addigra azonban Jónás próféta már megharagudott rájuk, és hajóra szállt, hol elhagyja a várost. A hajó azonban hatalmas viharba került, és Jónás megértette, hogy ez Allah haragjának jele. Amikor útitársai a vízbe vetették őt, a vihar meg is szűnt, Jónást pedig elnyelte egy hatalmas cethal a Mindenható Allah parancsára. Jónás próféta nem halt meg a hal gyomrában. Elgondolkodott a történteken, és hamarosan megértette, hogy ez az elsietett viselkedés nem volt helyes. Igazságtalannak tartotta magát azért, mert abbahagyta Allah üzenetének hirdetését, és elhagyta a népét anélkül, hogy Allah engedélyt adott volna rá, és egyre csak önmagát vádolta. Szívből mondott fohászát és azt, hogy hogyan fogadta el azt a Mindenható Allah, így írja le a Korán: „Nincs más isten, csak te! Magasztos vagy te! Bizony, én voltam a bűnösök közül való!" És Mi válaszoltunk neki, és megmentettük a nehézségből. És így mentjük meg a hívőket." (21:87-88)

Gondolkodjunk el!

Miért hívják Jónás prófétát Dhun-nunnak is?

A lelkiismeretes és kötelességtudó Jónás ismét visszatért Ninivébe. Korábbi állapota teljesen megváltozott, és életét annak szentelte, hogy a hitre hívja népét. Hiszen ezt tette szükségessé a prófétaság feladata és felelőssége. Mert feladata még nem ért véget, és ezt a szükséges lelkiismeretességgel kellett végrehajtani. Így még alaposabban vetette magát kötelességeibe. Kitartó, határozott és türelmes erőfeszítései pedig kezdtek gyümölcsöt hozni. Végül a népe elhagyta a hitetlenséget és a bűnöket, és a hit tiszta, biztonságos útját választva megmenekültek (v. ö. 37:148).

Gondolkodjunk el!

Értékeljük Jónás próféta mindkét féle viselkedését a lelkiismeretesség és kötelességtudat szempontjából.

Jézus próféta (a.s.) – személyisége és Mohammed Prófétáról (s.a.w.) mondott jó híre

Allah a Koránban beszél azokról a nehézségekről, amelyekkel Jézus prófétai kötelességének végrehajtása során találkozott, és dicsérően említi őt. Minden prófétához hasonlóan Jézus próféta is súlyos megpróbáltatásokat és üldöztetést szenvedett el az emberiség menekvése és boldogsága érdekében. A szívében rejlő igaz, mély szeretet adott neki akaraterőt és kitartást a nehézségek elviseléséhez. A valódi szeretet azt jelenti, hogy hajlandók vagyunk az önkéntes lemondásra azok miatt, akiket szeretünk, és vállaljuk mindazt a felelősséget is, amivel a szeretet jár.

Jézus, Mária fia soha nem adta fel a reményt, hogy egy napon az emberek majd meglátják a valóságot, és állandóan fohászkodott Urához az emberek javáért és megmeneküléséért.

Jézus prófétának adatott az áldott isteni Könyv, az Evangélium. A helyes útra hívta az embereket, jó tanácsokat adott nekik, és hatalmas csodákat mutatott be előttük. Ennek ellenére az emberek meghazudtolták őt, és azt tervezték, hogy megölik, de Allah semmivé tette gonosz tervüket (3:52). Úgy tudjuk, hogy Jézus próféta tanítványainak száma tizenkettő volt.

Azok az áják, amelyek leírják, hogy hogyan beszél majd a Mindenható Allah az Ítélet Napján Jézus prófétával, egyértelműen hangsúlyozzák, hogy Jézus nem felelős azoknak a tévelygéséért, akik letértek az igaz útról, miután ő távozott közülük (5:116-117).

Jézus próféta Allah kérdésére adott válasza is kifejezi szeretetének magas fokát: „Ha megbünteted őket, hát bizony a Te szolgáid ők, és ha megbocsátasz nekik, hát bizony Te vagy a Mindenható, a Bölcs." (5:118)

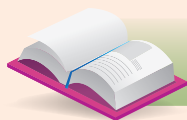

Gondolkodjunk el!

A következő ájában Jézus próféta miről mond jó hírt az embereknek?

Jézus próféta azon kívül, hogy megerősítette a Tóra múltbéli szavait, a jövőre vonatkozó legjobb hírt adta át az embereknek: „És amikor Jézus, Mária fia azt mondta: „Izrael népe! Bizony, én Allah Küldötte vagyok hozzátok, megerősítem azt, ami előttem volt a Tórából, és jó híreket hozok egy Küldöttről, aki utánam fog jönni, akinek a neve Ahmed." (61:6)

Szeretett Prófétánk (s.a.w.) pedig azt mondta Jézusról:
„Minden ember közül ezen a világon és a Túlvilágon én vagyok a legközelebb Jézushoz, Mária fiához" (Bukhari, Anbiya, 48, IV/142)
„Köztem és Jézus között nem volt másik próféta." (Bukhari, Anbiya, 48, IV/142)

A fejezet összefoglalása

Az Allah és az emberek közötti közvetítés feladatát prófétaságnak nevezzük. A prófétákba vetett hit azt jelenti, hogy elfogadjuk és megerősítjük, hogy a Mindenható Allah prófétákat választott ki az emberek közül, és az a tudás, amit ők Allahtól kaptak és az embereknek közvetítettek, teljes egészében helyes, igaz és jó. Az ember intelligenciájával képes felfogni Allah létezését, nagyságát, egyedülvalóságát, azonban nem képes Róla önmagától megszerezni azt a tudást, amit a próféták a kinyilatkoztatás útján megkaptak. Az ember pusztán a józan ész és gondolkodás képességével nem képes rájönni arra, hogy hogyan végezzen istenszolgálatot, és nem tehet szert a túlvilággal kapcsolatos tudásra sem.

A próféták utat mutatnak az emberiségnek abban, hogy a jó és helyes utat megtalálják és megkülönböztessék, az isteni parancsokat és igazságokat megtanulják, és a helyes erkölcsi alapokat elsajátítsák. Közösségük állapotát tökéletesítették, gondoskodtak szükségleteikről, megválaszolták kérdéseiket és utat mutattak problémáik megoldására. Mindig azon igyekeztek, hogy megmutassák azt, ami helyes. Jellemükkel, viselkedésükkel az élet minden területén példát mutattak.

A prófétákban hinni, mindenféle kétséget hátrahagyva hitünket megerősíteni megrendíthetetlen bizonyítékok segítségével lehet igazán. Ez a megrendíthetetlen bizonyíték kétféle lehet, egyrészt az ember testi érzékszerveivel megtapasztalható csoda, mudzsize. Ez a bizonyíték azokhoz az emberekhez szól, akik a prófétákkal egy időben élnek. Másrészt lehet olyan mudzsize, amely megbízható híradás útján jutott a tudomásunkra. A Prófétánk (s.a.w.) csodáit a Kegyes Korán kétségbevonhatatlan módon hozza tudomásunkra.

A kerámet olya kisebb, csodálatos vagy csodával határos esemény vagy állapot, amelyet Allah segítségével Allah olyan kiválasztott szolgái, barátai mutattak be, akik egy próféta tulajdonságait igyekeztek magukévá tenni, és a próféta szunnáját utolsó betűig próbálták betartani. Nem nevezhetünk kerámetnek olyan mutatványt vagy trükköt, amelyet ezekkel a tulajdonságokkal nem rendelkező emberek hajtanak végre.

A Kegyes Korán egyes próféták élettörténetén keresztül példákat állít elénk, és a próféták egy-egy tulajdonságát előtérbe helyezi, kihangsúlyozza. Ábrahám próféta példájában Allah keresése tárul elénk, Mózes próféta és útitársa történetében pedig megismerkedhetünk Khidr bölcs viselkedésének jelentésével. Jób prófétával a türelem jelképeként ismerkedhetünk meg. Súlyos betegsége ellenére tanúsított türelme példaértékű viselkedés. József próféta története mindenekelőtt a szeretet példáját tárja elénk. Jónás próféta lelkiismeretessége és kötelességtudata segítségével volt képes feladatát sikeresen elvégezni. Jézus próféta személyisége mindenki számára követendő példa, és jó hírt adott át az emberiségnek, az Utolsó Próféta, Mohammed Próféta (s.a.w.) eljöveteléről.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Fogalmazzátok meg, mi a prófétaság feladata!
2. Miért van szükségük az embereknek prófétákra?
3. Soroljátok fel a próféták tulajdonságait, és magyarázzátok el jelentésüket!
4. Mit jelent a mudzsize? Kik képesek ilyet tenni?
5. Mondjátok el, mi az a kerámet, és miben különbözik a mudzsizétől!
6. Milyen tulajdonságaikról ismerjük legjobban a Kegyes Koránban szereplő prófétákat?

Ellenőrző kérdések

1. Az alábbiak közül melyik a „nubuvvet" szó jelentése?

A) Vezető
B) Jövendőmondó
C) Tudós
D) Prófétaság
E) Közvetítés

2. Az alábbiak közül kikhez kötődik a mudzsize fogalma?

A) Próféták
B) Igazak
C) Allah barátai
D) Allah Küldötte (s.a.w.) társai
E) Mártírok

3. Az alábbiak közül melyik prófétára jellemző különösen a türelem tulajdonsága?

A) Mózes
B) Jób
C) Jézus
D) Jónás
E) Noé

4. Az alábbiak közül melyik <u>NEM</u> tartozik a próféták tulajdonságai közé?

A) Igazság
B) Megbízhatóság
C) Művésziesség
D) Intelligencia
E) Tanítás

5. Az alábbiak közül melyik állítás <u>NEM</u> igaz a prófétákkal kapcsolatban?

A) A próféták olyan emberek, akiket Allah kiválasztott és feladattal bízott meg.

B) A próféták viselkedésükkel példát mutattak az embereknek.

C) A próféták a saját népük nyelvén hoztak el kinyilatkoztatást az embereknek.

D) A próféták az angyalok közül kiválasztott személyek.

E) A próféták olyan emberek, akik az Allahtól kapott kinyilatkoztatásnak megfelelően tanítanak.

8. FEJEZET

a hit

A HIT A TÚLVILÁGBAN

1. A hit az Ítélet Napjában, és ennek fontossága
2. A halál és a feltámadás a halál után
3. Az emberek kikérdezése cselekedeteikről
4. A Paradicsom és a Pokol
5. Hamis hiedelmek a halállal és a halál utáni élettel kapcsolatban

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

- Áldott vallásunk, az Iszlám oszlopainak egyikéről, a Túlvilágba vetett hitről fogunk részletesebben beszélni. Minden élőlény elkerülhetetlenül meghal egyszer. Olyan ájákat és hadíszokat fogunk megbeszélni, amelyek arról szólnak, hogy haláluk után mi vár a teremtményekre, különösen az emberekre.
- Megemlítünk a Túlvilág létezéséről szóló ájákat és hadíszokat, és kitérünk arra, hogy mi jellemző azokra az emberekre, akik nem hisznek a Túlvilágban.
- A túlvilági élet részét képező állomásokról, mint a sír, a Feltámadás, az Összegyűjtés helye, a lélek, a számonkérés, a Paradicsom és a Pokol, valamint szót ejtünk a lélekvándorlásról (reinkarnáció), amelyben bizonyos vallási és filozófiai irányzatok hisznek, ám az Iszlám szerint nem létezik.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megértjük, hogy a halálunk egy új élet kezdetét jelenti.
2. Elmagyarázzuk annak fontosságát, hogy higgyünk az Ítélet Napjában.
3. Beszélünk arról, hogy mi történik velünk a halálunk után.
4. Elmagyarázzuk, hogy az ember evilági cselekedeteinek következményeivel találkozni fog a Túlvilágon.
5. Megfogalmazzuk a halállal kapcsolatos hamis hiedelmeket.

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. A fejezet elején kitűzött céloknak megfelelően gondolkozz el azon, amit olvasol! A tanulási célokhoz kapcsolódó részeket olvasd el még egyszer!
2. Semmiképpen ne hagyd ki a fejezetben említett kutatást vagy megfigyelést!
3. A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.

„Ti, akik hisztek! Higgyetek Allahban, és a Küldöttében, és a Könyvben, amelyet leküldött a Küldöttének, és a Könyvben, amit leküldött előtte. És aki nem hisz Allahban, az angyalaiban, a könyveiben, a küldötteiben és az Utolsó Napban, az bizony messzire letévedt az útról." (4:136)

1 A hit az Ítélet Napjában, és ennek fontossága

A Túlvilág

Amikor az emberek a haláluk után feltámadnak majd, egy örökké tartó élet veszi kezdetét számukra, ezt nevezzük Túlvilágnak.

„És nem teremtettük az egeket és a földet és mindent, ami közöttük van máshogy, csak igazsággal. És bizony, az Óra biztosan el fog jönni. Legyél hát elnéző, szép elnézéssel." (15:85)

A Túlvilágban való hit fard, ez a hit alapelveinek egyike. A Kegyes Korán ájáiból is megérthetjük, hogy a Túlvilágba vetett hit az embert jó és helyes cselekedetekre ösztönzi. Akik hisznek a Túlvilágban, a hitük miatt tisztában vannak azzal, hogy a rossztetteikért büntetést fognak kapni, a jótetteikért pedig mindenképpen megkapják majd jutalmukat, ezért még inkább igyekeznek azon, hogy jó emberek legyenek.

„Hisznek Allahban és az Utolsó Napban, és megparancsolják azt, ami helyes, és megtiltják azt, ami helytelen, és igyekeznek a jótettekben. És ők azok, akik az igazak közé tartoznak." (3:114)

A Túlvilágba vetett hit jelentést ad az evilági életnek is. Ez a hit lehetővé teszi, hogy bármi jót vagy rosszat tesz is az ember, tudatában legyen annak, hogy cselekedetének jelentősége és eredménye lesz, és így tudatosan képes cselekedni. Különösen azok, akik nem boldogok ebben a világban, és igazságtalanságot szenvednek el, nem maradnak meg az örök elnyomottság állapotában, mert el fog jönni az a nap, amikor a jogaikat visszaállítják, így nem kell örökké a boldogtalanság és elnyomottság állapotában maradniuk.

A Túlvilágba vetett hit a gazdagokat is arra ösztönzi ebben a világban, hogy önfegyelemmel éljék életüket, segít megérteniük, hogy felelősek azért, amit birtokolnak, és azért, hogy hogyan, miért szerezték meg azt.

A Túlvilágba vetett hit megérteti az emberekkel, hogy el kell majd számolniuk minden jó- és rossztettükkel, és arra ösztönzi őket, hogy igyekezzenek cselekedni a jót, és elkerülni a rosszat.

„Azon a Napon az emberiség elkülönült csoportokban jön majd elő, hogy megmutassák nekik a cselekedeteiket. És aki egy porszemnyi jót tesz, meg fogja látni azt, és aki egy porszemnyi rosszat tesz, meg fogja látni azt." (99:6-8)

2 A halál és a feltámadás a halál után

A halál egy új kezdet

Az Iszlám szerint a halál nem megsemmisülést jelent, hanem épp ellenkezőleg, egy új és örökkévaló élet kezdete.

Ebben a világban minden teremtmény meg fog halni egy napon. Erről tájékoztat minket Allah a Korán ájáiban: „minden lélek megízleli a halált" (3:158), „Mindenki, aki rajta van a földön, el fog múlni" (55:26).

A haláltól nem lehet megmenekülni! A „halálfélelem" az egyik legnyugtalanítóbb érzés az emberek számára. Az emberek mindig is keresték a módot arra, hogy a haláltól és a halálfélelemtől megmeneküljenek. Azonban a halált semmilyen módszerrel nem lehet kikerülni, és nem lehetséges megmenekülni tőle.

Ugyanakkor a halhatatlanság vágya is általános érzés, amely hatása alatt tart minket. Az életösztön az ember egyik legmélyebb és legerősebb érzése. Az emberek halálfélelme leginkább abból származik, hogy félnek az ismeretlentől, a magánytól, a megsemmisüléstől, személyiségük elvesztésétől, a bűneik büntetésétől a halál után, aggódnak a hátramaradottak miatt, félnek a megsemmisüléstől és a szeretett emberek elvesztésétől.

A halál és tanulsága

- A halál olyan esemény, amelyből egy muszlim embernek le kell vonnia a tanulságot. Mert a halál tanácsot ad az embernek azzal kapcsolatban, hogy miért él, mit tesz, hogyan cselekszik és viselkedik.
- Az Iszlám vallás arról is tájékoztat minket, hogy mi az élet és a halál, mi fog történni a halál után, miért lett megteremtve a halál, miért halnak meg emberek minden nap, és ezzel olyan tudást ad nekünk, ami segít eloszlatni félelmeinket és aggodalmunkat.
- Az Iszlám szerint a halál nem megsemmisülés, hanem elszámolásra hívás mindazért, amit ebben a világban tettünk, és egy új élet kezdete.
- A halál az élet dimenziójának egy változása. A halál távozást jelent a múlandó világból, és az örökkévaló túlvilági élethez vezető kapu.
- Azok számára, akik jótetteket cselekedetek ebben a világban, hasznosan töltötték el az életüket, maradandó jókat cselekedtek saját maguk, a társadalom és az emberiség javára, a halál nem félelmetes dolog, hanem lehetőség arra, hogy meglássák annak eredményét, amit cselekedtek, és átmenet egy jutalmakkal teli, új és örökkévaló életbe.

Előbb-utóbb minden élőért eljön a halál. Nem lehet elmenekülni előle, hiszen a Mindenható Allah azt mondja: „Bizony, a halál, ami elől menekültök, biztosan el fog érni benneteket. Akkor visszaküldettek a láthatatlan és a megnyilvánult Tudójához, és Ő tájékoztatni fog benneteket arról, amit cselekedtetek." (62:8)

Az Iszlám szerint azoknak kell félniük a haláltól, akik nem hisznek Allahban és az Utolsó Napban. Mert az ő számukra a halál megsemmisülés. Azonban az sem helyes, ha egy muszlim ember teljesen érdektelen az evilági dolgok iránt, és kizárólag a Túlvilág felé fordul. A Kegyes Korán azt tanácsolja ezzel kapcsolatban:

„Hanem keresd az által, amit Allah adott neked, a túlvilági hajlékot, és ne feledkezz el az evilági részedről! És cselekedj jót, ahogy Allah is jó volt hozzád! És ne akarj romlást okozni a földön. Bizony, Allah nem szereti azokat, akik romlást okoznak." (28:77)

Ha munkálkodunk az evilági dolgokért is, de közben mindig emlékezünk a halálra, soha nem feledkezünk meg róla, akkor képesek leszünk tudatosabban élni, szép és hasznos cselekedeteket végezni ebben a világban is.

A lélek (ruh)

Az Iszlám szerint a lélek fizikai teremtése után adatott az embernek. Mivel az ember nem tud túl sokat a lélek természetéről, milyenségéről, egyszerűen isteni parancsként el kell fogadnunk azt.

„És kérdeznek téged a lélekről. Mondd: „A lélek Uram ügyei közül való. És nektek nem adatott a tudásból, csak egy kevés." (17:85)

„Aztán megformázta őt, és belelehelt a lelkéből. És megadta nektek a hallást, és a látást, és az érzéseket. Kevéssé adtok hálát!" (32:9)

A sír (kabir)

Az ember testét halála után a sírba temetik. Miután az ember meghal, egészen a Feltámadás Napjáig a sírjában marad. A túlvilági élet azzal fog kezdődni, hogy a sírokban lévő emberek mind feltámadnak, hogy kikérdezzék őket cselekedeteikkel kapcsolatban.

„Azon a Napon az emberiség elkülönült csoportokban jön majd elő, hogy megmutassák nekik a cselekedeteiket." (99:6-8)

„Allah fel fogja támasztani azokat, akik a sírban vannak." (22:7)

Sírhalom földjére halmozott kövek,
Bárki is hajtson előttük fejet,
Nem látja többé, testvér, vagy apa –
Nem térhet vissza a világba soha…

A Feltámadás

A Kegyes Korán a Feltámadás Napjának nevezi azt, amikor majd a mostani, általunk ismert világ megsemmisül. Azt, hogy a Feltámadás Napja mikor jön el, a Mindenható Allahon kívül senki sem tudja:

„És áldott legyen Ő, Akié az egek és a föld uralma, és mindené, ami a kettő között van, és egyedül Nála van az Óra tudása, és Hozzá fogtok visszavitetni." (43:85)

Az Összegyűjtés (Hasr)

Azt az eseményt nevezzük Összegyűjtésnek, amikor az Ítélet Napján a sírjaikból feltámadó emberek mind összegyűlnek az Összegyűjtés helyén, hogy kikérdezzék és elszámoltassák őket a cselekedeteikről.

„És aki elfordul a Rólam való megemlékezéstől, annak nehézségekkel teli élete lesz, és vakon fogjuk összegyűjteni a Feltámadás Napján." (20:124)

Az Összegyűjtés helye (Mahser)

A Feltámadás után a Mindenható Allah engedélyével és parancsára minden ember feltámad, és egy helyre gyűlnek össze- így kezdődik el az új élet: „és íme! A föld felszínén lesznek." (79:14)

Azt a helyet, ahol az emberek a haláluk után feltámadva mind összegyűlnek, az Összegyűjtés helyének, a napot pedig az Összegyűjtés napjának is nevezzük.

A Kegyes Korán tudatja velünk, hogy az Összegyűjtés napja rendkívül nehéz nap lesz, mindenki a saját gondjával, nehézségeivel lesz elfoglalva, és még a hozzá legközelebb álltakkal sem lesz képes foglalkozni: „De amikor eljön a Szakkhah (a Feltámadást jelző harsonaszó), azon a Napon az ember menekülni fog a testvérétől, és az anyjától és az apjától, és a feleségétől és a gyermekeitől, azon a napon elég gondja lesz, ami lefoglalja." (80:33-37)

Azonban ez a boldogság napja lesz azok számára, akik hittek Allahban, és jótetteket cselekedtek. A Mindenható Allah azt mondja ezzel kapcsolatban:

„Egyes arcok azon a Napon fényesek lesznek, nevetnek, örülnek." (80:38-39)

3 Az emberek kikérdezése cselekedeteikről

Kikérdezés

Ezen a világon az ember az egyetlen élőlény, akinek intelligenciája és szabad akarata is van. Azonban az intelligenciával és szabad akarattal együtt jár a felelősség is. Mivel a többi teremtényben nincsenek meg ezek a tulajdonságok, ezért rájuk nem is nehezedik felelősség. Őket nem vonják felelősségre a tetteikért sem ebben a világban, sem a Túlvilágon. Az embernek azonban minden evilági viselt dolgával el kell majd számolnia a Túlvilágon.

A gyermekek és a nem tökéletes lelki, szellemi épséggel rendelkező zavart elméjű emberek nem tartoznak felelősséggel tetteikért.

„Gyűjtsétek össze azokat, akik bűnösök voltak, és a társaikat, és amit imádtak Allahon kívül, és vezessétek őket a Pokoltűz útjára! És állítsátok meg őket, bizony, kérdőre lesznek vonva." (37:22-24)

Ezen kívül az embernek el kell majd számolnia minden áldással, ajándékkal, amit ebben a világban kapott. Meg fogják kérdezni tőle, hogy hogyan használta a neki adott testet, megfelelt-e a természet kincsei vagy a többi ember iránti felelősségének.

„Aztán azon a Napon meg lesztek kérdezve az örömökről." (102:8)

Elszámolás

Az Összegyűjtés helyén egy hatalmas ítélőszéket állítanak majd fel, amelynek tulajdonságait, körülményeit mi el sem tudjuk képzelni, és mindenkinek, aki ebben a világban elérte a felelős életkort, igen részletesen el kell számolnia mindennel, amit cselekedett. Ki fogják kérdezni őket evilági cselekedeteikkel kapcsolatban, amelyek eredményét ott fogják meglátni.

A Mindenható Allah egy ájával is felhívja a figyelmünket erre az elszámolásra: „Aztán bizony a Feltámadás Napján Uratok előtt fogtok vitatkozni." (39:31), és arra, hogy az elszámolás következményeként mindenki, aki csak a legkisebb jót tette, az találkozni fog annak jutalmával, aki pedig csak a legkisebb rosszat is tette, találkozni fog annak büntetésével:

„És aki egy porszemnyi jót tesz, meg fogja látni azt, és aki egy porszemnyi rosszat tesz, meg fogja látni azt." (99:7-8)

Egy másik ájában pedig azt mondja:

„És fel lesznek vonultatva Uruk előtt sorokban, és Ő azt fogja mondani: „Bizony, úgy jöttetek Hozzánk, ahogy először megteremtettünk benneteket. De nem! Ti azt állítottátok, hogy nem lesz számotokra kijelölt találkozó!" (18:48)

A Prófétánk (s.a.w.) így magyarázta el az elszámolás napjának eseményeit:

„Az ember nem mozdulhat el a helyéről, amíg ki nem kérdezték arról, hogy ebben az életben milyen utat követett, miben fárasztotta el a testét, hogyan kereste meg és hogyan költötte el a vagyonát, és milyen cselekedeteket végzett." (Tirmidhi, Kiyamah, 1, (2416) IV/612).

A Mérleg

Tudjuk, hogy az Összegyűjtés helyén lesz majd egy mérleg, amelyen mindenkinek lemérik a cselekedeteit. Ennek során minden jó- és rossztettet a legkisebb részletekig felmérnek, nyilvánvalóvá válik minden jogos és jogtalan cselekedet, és aki valaki másnak a jogát elvette, annak kárpótolnia kell a károsítottat – akik ellen jogsértést követtek el, azok a Túlvilágon megkapják majd a jogaikat. Akik pedig a jogtalanságot elkövették, azok büntetést fognak kapni.

„És felállítjuk az igazság mérlegeit a Feltámadás napján, és egyetlen lelket sem fog igazságtalanság érni. És ha van annyi súly, mint egy mustármag, mi előhozzuk azt. És elegendők vagyunk Mi elszámolóként." (21:47)

Az elszámolás során mindenkinek kimérik a jutalmát és a büntetését. Akik több jótettet cselekedtek, mint rosszat, azok boldogok és elégedettek lesznek, akik több rosszat, azok pedig szomorúak.

„És az, akinek a mérlege nehéz lesz, ő elégedett életben lesz. De az, akinek a mérlege könnyű lesz, az ő lakhelye a Hawijah lesz! És mi fogja veled tudatni, hogy mi az? A tomboló Tűz!" (101:6-11)

4 A Paradicsom és a Pokol

Az Iszlám szerint semmilyen jó- vagy rossztett, amelyet az emberek ebben a világban végeztek, nem marad fizetség nélkül. A Túlvilágon mindenki jutalmat vagy büntetést fog kapni cselekedeteiért. A jótetteket végzők a Paradicsom kertjét kapják jutalmul, a rossztetteket végzők pedig a Poklot büntetésül.

Akik jótetteket cselekszenek ebben a világban, a Mindenható Allah megelégedését elnyerő jót tesznek, távol maradnak a bűntől, azok az evilágban is boldog, elégedett életet élhetnek, és ehhez hasonlóan haláluk után a Paradicsom kertjeibe léphetnek, ahol örökkévaló boldogság vár rájuk. Az igaz szolgák a Paradicsomban korlátlanul részesülnek Allah kegyéből és áldásaiból. A legnagyobb boldogság, a legmagasztosabb öröm vár a Paradicsom lakóira.

„És mondj jó hírt azoknak, akik hisznek és jót cselekszenek, hogy kertjeik lesznek, amelyek alatt folyók folynak. Amikor gyümölcsöket kapnak belőle ellátásként, azt mondják majd: Ez az, ami korábban is adatott nekünk! És hasonlóakat fognak kapni. És megtisztított házastársaik lesznek ott, és örökké ott fognak lakozni." (2:25)

A Paradicsom kertjének nem ugyanazon a szintjén lesz mindenki, így nem is ugyanazokat az áldásokat és ajándékokat fogják kapni. Mindenki helye aszerint lesz megállapítva, hogy ebben a világban mennyire nyerte el cselekedeteivel Allah megelégedését. „Fokozataik lesznek a szerint, amit cselekedtek. És Allah nem figyelmetlen azzal kapcsolatban, hogy mit cselekszenek." (6:132)

Azok, akik ebben a világban elutasítják Allahot, és nem engedelmeskednek parancsainak, bűnöket követnek el, a haláluk után a Pokolba küldetnek, hogy a büntetésüket megkapják. „Aki rosszat szerez magának, és akit a bűnei körülvettek: ők a Tűz társai, abban fognak maradni örökké." (2:81)

5 Hamis hiedelmek a halállal és a halál utáni élettel kapcsolatban

Az embereket mindig is érdekelte, hogy mi fog történni velük a haláluk után. A halál utáni élettel kapcsolatban általában kétféle nézet alakult ki:

• Egy új élet fog elkezdődni a halál után

• Az emberek vagy más élőlények lelke a halál után egy másik testben fog újjászületni

Az első nézet szerint új élet kezdődik a halálunk után. Ezt nevezzük túlvilági életnek.

Az embert kikérdezik majd az evilági cselekedeteivel kapcsolatban, és akik helyes és jó cselekedeteket végeztek, azok fizetségképpen a Paradicsom kertjeibe léphetnek. Azok pedig, akik saját magukra és a társadalomra nézve ártalmas dolgokat cselekedtek, és nem engedelmeskedtek Allah parancsainak, a Pokolba fognak kerülni büntetésül. Az Iszlám vallás szerint ezek várnak ránk a túlvilági életben.

A zsidó, keresztény és zoroasztriánus vallás is osztja ezeket a nézeteket. Ezek szerint a vallások szerint egy ember egyetlen testben születik erre a világra, abban él, és végül meghal. Nincs arra lehetőség, hogy még egyszer erre a világra jöjjön. Új élete a Túlvilágon folytatódik majd.

A második nézet szerint az ember vagy más élőlény lelke a halála után egy másik élőlény testében újra a világra születik. Ennek a hamis hiedelemnek a neve reinkarnáció, magyarul lélekvándorlás.

A reinkarnáció tana szerint a halál után a lélek egy, az előzőnél magasabb vagy éppen alacsonyabb rendű ember, állat vagy növény testében születik újjá, egy vagy több alkalommal.

Ez a hamis nézet csak a lelket tartja fontosnak. A test csak olyan, mint egy ideiglenesen viselt ruha, és a lelkek mintha egy új ruhát vennének fel, amikor újra a világra jönnek.

Történelmi szempontból a reinkarnáció elmélete sok ezer éves indiai filozófiákra vezethető vissza, és az ázsiai gyökerű hinduizmus, buddhizmus, valamint a szikh vallás és filozófia elképzelése. A lélekvándorlásba vetett hit India és Kína nagy területein volt elterjedt, és innen kiindulva hódított tért a világ többi részén.

A reinkarnáció elmélete szerint azt kell elhinnünk, hogy a világon minden élőlénynek újra és újra meg kell születnie egy magasabb rendű élőlény testében, végül pedig ember formájában.

Az Iszlám hite szerint a lélek örökké fog élni, de nem létezik öröktől fogva, hanem meg lett teremtve. A halálban a testtől elváló lélek nem tér vissza többé egy másik testben erre a világra, hanem mindenki lelke a saját testébe fog visszatérni, amely a Feltámadáskor újra lesz teremtve.

A Kegyes Korán ebben az ájában tájékoztat minket arról, hogy lélekvándorlás nem létezik:

„Amíg, mikor a halál közelít egyikükhöz, azt mondja: „Uram! Küldj vissza engem, hogy jótetteket cselekedhessem abban, amit magam mögött hagytam!" Nem! Ezek csak szavak, amiket mond. És akadály van előttük, addig a napig, amíg feltámasztatnak." (23:99-100)

A fejezet összefoglalása

Azt az időt, amely azzal kezdődik majd, hogy az emberek fel lesznek támasztva, és végtelen ideig tart, Túlvilágnak nevezzük. Ez a világmindenség meg lett teremtve valamikor, és egy idő után véget is fog érni. Amikor az általunk ismert világ véget ér, azt Ítélet Napjának nevezzük.

A Túlvilágba vetett hitnek köszönhetően az ember tudja, hogy nem semmisül meg a halála után, és azt is, hogy mi történik vele a halála után. Különösen azok, akik nem voltak boldogok ebben a világban, jogtalanság, elnyomás érte őket, tudhatják, hogy ezen a napon kárpótolva lesznek az ellenük elkövetett jogtalanságért, ezért hitük megóvja őket az elkeseredettségtől és reménytelenségtől.

Az Iszlám vallás megtanítja nekünk, hogy nem kell rettegnünk a haláltól, elmagyarázza, hogy mi az élet és a halál, mi lesz a halál után, miért lett megteremtve a halál, miért halnak meg emberek nap mint nap – és ezzel olyan tudást ad nekünk, amely eloszlatja a rettegést és az aggodalmat.

A lélek az ember testétől független, az ember nem fizikai tulajdonságait egyesítő erő. Az ember halála utána a testét elföldelik a sírba. A halál után egy bizonyos idővel az emberek fel fognak támadni, összegyűlnek a Összegyűjtés helyén, és itt el kell számolniuk evilági cselekedeteikkel.

Az Összegyűjtés helyén egy mérleget állítanak fel, amelyen mindenkinek lemérik a cselekedeteit. Aki valaki másnak a jogait elvette, azt kárpótolnia kell majd. Az igaz szolgák a Paradicsomban korlátlanul részesülnek Allah kegyéből és áldásaiból. Azok, akik ebben a világban elutasítják Allahot, és nem engedelmeskednek parancsainak, bűnöket követnek el, a haláluk után a Pokolba küldetnek, hogy a büntetésüket megkapják. Akik hittek Allahban, de engedetlenek voltak, és nem bánták meg a bűneiket a halálukig, azok, miután megkapták büntetésüket, hitük jutalmaként beléphetnek a Paradicsomba.

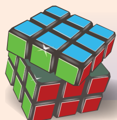
A reinkarnáció olyan hamis hiedelem, amely szerint az ember vagy más élőlény lelke a halála után egy másik élőlény testében újra a világra születik.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Mit jelent a Túlvilág?
2. Miért ártalmas az, ha valaki nem hisz a Túlvilágban?
3. Foglaljátok össze röviden, hogy mi történik az emberrel halála után!
4. Mit jelent a reinkarnáció? Mit mond róla az Iszlám?

Ellenőrző kérdések

1. Az alábbiak közül melyik nem tartozik annak előnyei közé, ha valaki hisz a Túlvilágban?

A) Aki hisz a Túlvilágban, az megmenekül a halálfélelemtől.

B) Aki hisz a Túlvilágban, az ügyel a viselkedésére.

C) Aki hisz a Túlvilágban, az tudja, miért lett megteremtve.

D) Aki hisz a Túlvilágban, az még jobban fél a haláltól.

E) Aki hisz a Túlvilágban, az még jobban hallgat Allah szavára.

2. Az alábbiak közül melyik állítás NEM igaz a halállal kapcsolatban?

A) Minden élőlény megízleli a halált.

B) Minden élőlény megsemmisül a halála után.

C) A halál olyan dolog, amiből tanulnunk kell.

D) A halál egy örökkévaló élet kezdete.

E) A halál nem jelent teljes megsemmisülést.

3. Az alábbi kifejezések közül melyik NEM a halálhoz és a túlvilági élethez kötődik?

A) Pokol B) Mahser C) Mérleg

D) Viszonzás E) Paradicsom

4. Az alábbiak közül melyik annak a helynek a neve, ahol a halál után feltámadt embereknek el kell számolniuk a cselekedeteikkel?

A) Mérleg B) Mahser C) Hasr

D) Paradicsom E) Pokol

5. Az alábbi vallások közül melyik hisz a reinkarnációban?

A) Iszlám B) Zsidó vallás C) Hinduizmus

D) Zoroasztriánus vallás E) Kereszténység

9. FEJEZET

a hit

HIT A RENDELÉSBEN ÉS A SORSBAN

1. A rendelés és a sors fogalma
2. Az ember néhány, rendeléssel kapcsolatos tulajdonsága
3. A rendeléssel kapcsolatos fogalmak a Kegyes Koránban

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

- Megismerkedünk a rendelés és a sors fogalmával, és elmagyarázzuk a kettő közötti kapcsolatot.
- A rendeléssel kapcsolatosan le kell szögeznünk, hogy az ember intelligens, szabad akaratú és felelős teremtmény. E tulajdonságai miatt felelőssége, hogy megértse a Kegyes Koránban említett rendelés jelentését.
- A hagyatkozás, az ellátás, a siker, az egészség és a betegség olyan fogalmak, amelyek a Korán szerint a rendeléssel állnak kapcsolatban, és az ember és a rendelés kapcsolatában kell értelmezni.
- Az ember szabad akaratú, felelős lény, és ennek megfelelően viselkedik. Szó sincs arról, hogy az ember a rendelés miatt mentesülne a felelősség alól. Ezért a Korán szerint az embernek tisztában kell lennie felelősségével, és megfelelően kell teljesítenie feladatait.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Különbséget teszünk a rendelés és a sors jelentése között.
2. Elmagyarázzuk, miért kell hinnünk a rendelésben és a sorsban.
3. Elmagyarázzuk, hogy Allah mindent rendben és mértékkel teremtett.
4. Megvizsgáljuk, hogy mi a kapcsolat a rendelés és az emberi szabadság és felelősség között.
5. Kitérünk a rendelés és a világmindenség törvényeinek kapcsolatára.
6. Megvizsgáljuk a rendeléssel és sorssal kapcsolatos áják jelentését.
7. Megvizsgáljuk a rendelés, valamint a hagyatkozás és ellátás kapcsolatát.
8. Megvizsgáljuk a rendelés, valamint a siker, egészség és betegség kapcsolatát.
9. Megvizsgáljuk, milyen kapcsolat van a rendelés és az ember felelőssége között.

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. A fejezet elején kitűzött céloknak megfelelően gondolkozz el azon, amit olvasol! A tanulási célokhoz kapcsolódó részeket olvasd el még egyszer!
2. Semmiképpen ne hagyd ki a fejezetben említett kutatást vagy megfigyelést!
3. Ne elégedj meg csupán azzal, ami ebben a könyvben található. A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.

„És Allah parancsa eldöntött rendelés." (33:38)

„És minden dolog Nála egy bizonyos mérték szerint van." (13:8)

1 A kader (rendelés) és kaza (sors) fogalma

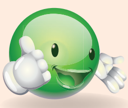
- Áldott vallásunk hittételeinek egyike a hit a rendelésben és a sorsban.
- Minden egyes élőlény egy terv, program és rend szerint lett megteremtve.
- A földben vagy a föld felszínén található mindenféle ennivaló, innivaló vagy bármi más, amire az embernek szüksége van, egy bizonyos rendszerben, bizonyos meghatározott nagysággal, súllyal és sűrűségben lett teremtve.
- Emellett az ezek létrejöttéhez szükséges föld, víz, levegő, meleg, nedvesség stb. is egy meghatározott rend szerint működnek (v. ö. 23:18; 15:19).
- A Mindenható Allah mindent egyensúlyban, rendben teremtett, és a világmindenség minden teremtményét úgy teremtette meg, hogy alkalmas legyen kijelölt feladatára, és ennek megfelelő formát, tulajdonságokat és természetet adott nekik (v. ö. 87:3).

Kader: a szó jelentése kimérni, megszabni, mértéket adni valaminek, meghatározni, elrendelni. A Mindenható Allah a világ kezdetétől a végtelenségig minden egyes dolognak az idejét, helyét és tulajdonságait tudja az Ő végtelen tudásában, Ő az, Aki mindezeket meghatározta és számon tartja. A Mindenható Allah a világmindenség minden teremtményére és eseményére kiterjedő, nyilvánvaló mértéket, rendet és szabályrendszert teremtett (54:49).

„Ő teremtett mindent, és meghatározta pontos meghatározással." (25:2)

Kaza: a szó jelentése parancs, törvény, ítélet, megvalósítás, kimérés, megteremtés. A kaza azt jelenti, hogy a Mindenható Allah a megfelelő időben megteremti azt a dolgot vagy eseményt, amelyet korábban már elrendelt.

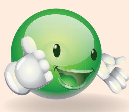
Most te jössz!

Mit jelent az, hogy Allah mindennek meghatározta a mértékét?

- A rendelésben és a sorsban hinni azt jelenti, hogy hisszük: minden, jó és rossz, bármilyen élő vagy élettelen teremtmény a Mindenható Allah tudtával, akaratával, teremtésével jött létre, és Rajta kívül nincsen más Teremtő.

- A rendelésben és a sorsban hinni azt is jelenti, hogy hisszük: minden khajr és serr, jó és rossz Allahtól jön.
- A „khajr" szó jelentése jó dolog, jóság, jó és hasznos cselekedet. A Mindenható Allah azt akarja, és azzal elégedett tőlünk, hogy minden cselekedetünk khajr legyen.
- A „serr" pedig rosszat, rosszaságot, ártalmas és haszontalan cselekedetet jelent. Minden olyan viselkedésforma serr, ami nem nyeri el a Mindenható Allah tetszését, az Ő megelégedését, és amitől az Ő parancsa és intése szerint távol kell maradnunk.

A Mindenható Allah egyaránt teremt khajrt és serrt, szolgája döntése, akarata szerint. Allah megmutatja az embernek, hogy mi a jó és mi a rossz, és azt akarja, hogy a jót cselekedjük, és a rossztól távol maradjunk. Emellett a Mindenható Allah azt is nyíltan, egyértelműen a tudomásunkra hozta, hogy a jót cselekvőket meg fogja jutalmazni, a rosszat cselekvőket pedig meg fogja büntetni. Akik rosszat cselekszenek, azok nem azért teszik, mert Allah rossztetteket teremtett számukra, hanem azért, mert minden figyelmeztetés ellenére ők maguk a rosszat választották, és azt akarják cselekedni.

Most te jössz!

Mit jelent az, hogy a khairral kapcsolatban Allah kimutatja a megelégédését, a serrel kapcsolatban pedig nem?

Olvasnivaló

Te mondod ezeket a szavakat, Abu Ubaidah?

Egyszer a kalifátusa során Omár (r.a.) útra kelt Damaszkuszba. A damaszkuszi hadsereg vezetői eljöttek hozzá, és elmondták, hogy Damaszkuszban járvány tört ki.

Omár úgy döntött, hogy elővigyázatosságból nem megy a járvánnyal fertőzött vidékre, és azt mondta a vele lévőknek, hogy visszafordulnak. Ezt hallva az egyik parancsnoka, Abu Ubaidah, így szólt:

- Kalifa, talán Allah rendelésétől menekülsz? Ha Allah a halálunk okának ezt a betegséget rendelte, akkor meghalunk, ha nem, akkor nem halunk meg!

Omár nagyon furcsának találta szavait:

- Te mondod ezeket a szavakat, Abu Ubaidah? Igen… Allah egyik rendelésétől a másikba menekülök. Megteszem az óvintézkedéseket, mert nem ismerem Allah rendelését velünk kapcsolatban.

És, hogy a kader témáját jobban megérthesse, Omár ezt az egyértelmű példát is felhozta:

- Tegyük fel, hogy tevéid vannak, és bemennek egy völgybe, aminek két része van. Az egyik része a völgynek zöld és dús füvű, a másik pedig száraz és terméketlen. Ha a tevéidet a dús füvű részen legelteted, akkor is Allah rendelése szerint legeltettél, és ha a kopár vidéken, akkor is Allah rendelése szerint legeltettél!" (Ahmad, Musnad, I/18)

Most te jössz!

Ennek a történetnek a fényében értelmezzük az ember felelőssége és a kader közötti kapcsolatot!

2 Az ember néhány, rendeléssel kapcsolatos tulajdonsága

Intelligencia

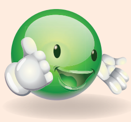
- Az ember intelligens, gondolkodó lény.
- Az intelligencia azt jelenti, hogy képesek vagyunk a jót és a rosszat, az igazat és a hamist egymástól megkülönböztetni.
- Az intelligencia az ember útját bevilágító eszköz. Az intelligencia az a képesség,

amelynek segítségével gondolkodunk, megértünk, tudásra teszünk szert.

- Az intelligencia legfontosabb szerepe a gondolkodásban nyilvánul meg. Intelligenciája és a gondolkodás segítségével az ember megismeri saját magát, környezetét és a többi teremtményt, felfogja az élet jelentését. Elgondolkodik azon, hogy ki ő, miért lett megteremtve, a halálon és az utána következő dolgokon, és keresi a választ ezekre a kérdésekre. A vallás gondolkodásra bíztatja az embert, támogatja ez irányú erőfeszítéseit, és megválaszolja kérdéseit.
- Intelligenciája folytán az ember felelős teremtmény. Vallási kérdésekben is intelligenciája miatt tartozik felelősséggel.
- Intelligenciája segítségével az ember képes megérteni az Allah-ember, ember-világ és ember-ember közötti kapcsolatokat. Allah olyan tudást bocsájt a gondolkodó ember rendelkezésére, ami bizonyítja Allah létezését.
- Az intelligencia bevilágítja az ember útját.
- Az intelligens ember elgondolkodik azon, hogy kicsoda ő, miért lett megteremtve, milyen a helyzete a világban, és a halálon és a halál utáni dolgokon is.

A Kegyes Korán és a gondolkodó ember

A Kegyes Korán azokat szólítja meg, akiknek van eszük, és azt akarja, hogy az ember használja az eszét, az intelligenciáját. Mert az ember az intelligenciája segítségével értheti meg minden felelősségét. Ezért a Kegyes Korán dicséri azokat, akik gondolkodva és elővigyázatosan cselekednek, használják az eszüket és levonják a tanulságot, és kritizálja azokat, akik nem az eszüket és a gondolkodást választják kalauzuknak, és úgy próbálnak meg kijutni a sötétségből (v. ö. 16:12; 2:221; 22:46; 32:9)

Most te jössz!

Gondolkodó emberekként mérjük fel a kader és kaza közötti kapcsolatot!

A szabadság

- Az emberi létezés és a szabadság nem választható el egymástól. A szabadság azt jelenti, hogy választhatunk aközött, hogy megteszünk valamit, és aközött, hogy nem tesszük meg. A döntés és a cselekvés a szabadság alapfeltételei.
- Az ember a szabadságával arányosan felelős tetteiért, cselekedeteiért. Bármilyen joga is van az embernek, minden joggal együtt jár valami felelősség is.
- A túlvilági lét kiérdemléséhez az embernek szabad döntése alapján kell cselekednie, és viselnie érte a felelősséget.

Az ember szabadsága nem végtelen és korlátlan. Az ember akaratának vannak korlátai, határa, csak bizonyos időben, helyen, körülmények között vihető keresztül. Végtelen

és korlátlan akarattal kizárólag a Mindenható Allah rendelkezik. Az isteni Írások és a próféták is arra hívják az embereket, hogy legyenek tudatában szabadságuknak és felelősségüknek. Mert a szabadság olyan fontos lehetőség, amely megóvja attól az embert, hogy vakon kövessen valamit, kiszélesíti és élettel tölti meg létezését.

Az ember döntési szabadsága

A Mindenható Allah megadta a lehetőséget és erőt az embernek, hogy eldöntse, mit akar tenni, és meg is tegye azt. Ezért az ember felelős lény, felelősségre lesz vonva azért, hogy engedelmeskedik-e Allah parancsainak és tiltásainak. Bárhogy is dönt az ember, a Mindenható Allah azzal kapcsolatban teremtett valami szabályt, és tudatta azt az emberrel. Az ember feladata az, hogy ezt a szabályt jól ismerje, és ennek megfelelően viselkedjen.

Gondolkodjunk el!

Helyes viselkedés az, ha valaki azt mondja: „Nekem Allah ezt írta meg, ez az én sorsom", és bűnt követ el? Miért?

Vannak olyan cselekedeteink, amelyek akaratunktól függetlenek, és elkerülhetetlenek: levegőt veszünk, ver a szívünk, működnek a belső szerveink. Vannak olyan döntések, amelyek kívül esnek a mi akaratunkon: nem választhatjuk meg a szüleinket, nem dönthetjük el, hogy milyenek lesznek a gyermekeink. Mivel ezekben a dolgokban nem mi döntünk, ezért nem is vagyunk felelősek értük.

Választás a jó és a rossz között

- Az ember cselekedetei kétfélék lehetnek: amelyekkel kapcsolatban tud választani, és amelyekkel kapcsolatban nem.
- Az embernek szabad döntése van abban, hogy a jó vagy a rossz viselkedést választja, és hogy melyik szerint cselekszik.

Semmiféle kényszer vagy nyomás nincs rajtunk azzal kapcsolatban, hogy a jót vagy a rosszat választjuk. De mivel ez egy szabad döntés, vállalnunk kell a felelőséget azért, ahogy döntöttünk.

„Allah minden dolog Teremtője, és Ő minden dolog Rendezője." (39:62)

Gondolkodjunk el!

- Milyen kapcsolat van az ember sorsa és szabadsága között?
- Korlátozza-e a szabad választásunk az, hogy Allah mindent előre tud? Miért?

„Minden ember csak azért lesz zálogban, amit megkeresett." (52:21)

„Az lesz a javára írva (mindenkinek), amit megszerzett, és az lesz ellene, amit megszerzett." (2:286)

Allah törvénye

A Mindenható Allah az egész világot az ő szabályrendszere (szunnatullah) szerint rendezte el. Az ember sorsa is ennek a szabályrendszernek a keretébe tartozik. Allah azt akarja tőlünk, hogy ismerjük meg alaposan ezt a szabályrendszert, és ennek megfelelően viselkedjünk. És az ember, aki tudja, hogy mit kell tennie és mit nem szabad tennie, azt is tudja, hogy felelős a döntéseiért és a cselekedeteiért. Allah szolgája választása szerint teremti meg a jót vagy a rosszat. Mert a világmindenségben csak egyetlen Teremtő van, Aki az abszolút erő birtokosa, és ez Allah.

Allah megmutatja az embernek, hogy mi a jó és mi a rossz, tudatja vele, hogy Ő megparancsolja a jót, és megtiltja a rosszat. Megmutatja az embernek a követendő utat. De vannak olyanok is, akik letérnek erről az útról.

Emellett a Mindenható Allah azt is egyértelműen elmagyarázta, hogy a jót cselekvőket meg fogja jutalmazni, a rosszat cselekvőket pedig meg fogja büntetni. És akik rosszak, azok nem azért rosszak, mert Allah rosszat teremt nekik, hanem azért, mert minden figyelmeztetés ellenére az illető a rosszat választotta, és a rosszat akarja tenni.

Gondolkodjunk el!

Lenne értelme az ember felelősségének akkor, ha Allah csak jóra vagy csak rosszra képesnek teremtett volna minket? Miért?

Felelősnek lenni

- Mivel az ember képes szabad döntésre, választásra, megkülönböztetésre, ezért felelős a cselekedeteiért.
- A felelősség az emberi szabad akarat és választás következménye. A teremtésben az ember az egyetlen szabad és felelős lény, ezért magasabb rangja van a többi teremtménynél (v. ö. 33:72).
- A Kegyes Korán számtalan példát hoz fel az ember felelősségére, akár egyéni, akár társadalmi szinten: felelősek vagyunk azért, hogy a jót parancsoljuk és a rosszat tiltsuk embertársainknak (93:8-10). Senki nem felelős másnak a cselekedeteiért (6:164). A Mindenható Allah senkire nem ró olyan súlyos feladatot, amit az illető ne tudna teljesíteni (2:286).

Áldott könyvünk, a Kegyes Korán minden témában figyelmezteti és emlékezteti az embert arra, hogy felelőssége van. Mert minden dolog, amivel az ember kapcsolat-

ban van, valamiféle felelősséget jelent számára (3:13). Ezért az embernek minden képességét megfelelően, a maga helyén kell felhasználnia. Azokat az embereket, akik tudatában vannak felelősségüknek, és mégsem használják ki vagy használják megfelelően a látásukat, hallásukat, intelligenciájukat, döntési képességeiket, a Kegyes Korán súlyos megrovással illeti (47:23-24).

A Korán ájái így emelik ki az ember felelősségét, és azoknak a helyzetét, akik nem felelték meg ennek:

„És Allah nem volt igazságtalan velük – ők voltak igazságtalanok saját magukkal szemben." (3:117)

Az, hogy az ember igazságtalan saját magával szemben, azt jelenti, hogy az ember saját szabad akaratából választja a rosszat saját magának, és ezért a felelősség is őt terheli. Allah mutatja meg az utat, de az ember az, aki szabadon választja, hogy nem követi azt, és a következményeket is neki kell viselnie.

3 A rendeléssel kapcsolatos fogalmak a Kegyes Koránban

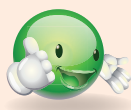

Tevekkul (hagyatkozás)

- A tevekkul azt jelenti: megbízni valakiben, hagyatkozni valakire. Azt jelenti, hogy miután minden fizikai és lelki erőnket kihasználjuk egy cél elérése érdekében, Allahra hagyatkozunk, és bízunk Benne.
- A tevekkul annak következménye, hogy hiszünk a rendelésben.
- Az események rendszerben, szabályok alapján történnek, és ok-okozati összefüggés van közöttük. Az ember intelligenciája és szabad akarata segítségével képes ezeket az összefüggéseket felismerni.
- Ha nem vetjük el a magot, nem arathatjuk le a termést. Ha nem teszünk erőfeszítéseket, nem juthatunk sikerre. Ha nem tartjuk be Allah parancsait és tiltásait, nem léphetünk a Paradicsomba.
- Aki Allahra hagyatkozik, az megtesz mindent, ami tőle telik, és Allahtól várja az eredményt: „Aztán, amikor döntésre jutottál, hagyatkozz Allahra! Allah szereti azokat, akik Rá hagyatkoznak." (3:159)
- Allah azt akarja a hívőktől, hogy senki másra ne hagyatkozzanak, csak Rá (5:11), és tudtunkra adja, hogy Ő elegendő a Rá hagyatkozóknak (65:3).

Szeretett Prófétánk (s.a.w.) így figyelmeztetett egy sivatagi arabot, aki nem pányvázta ki a tevéjét, mondván, hogy Allahra bízza: „Előbb kösd ki a tevédet, aztán hagyd Allahra!" (Tirmidhi, Kiyamet, 60, (2517), IV/668).

- A tevekkul egyáltalán nem jelenthet tétlenséget és lustaságot. Aki nem tesz meg mindent, amit képes lenne megtenni, és úgy mondja: „az lesz, ami meg van írva", az nem érti, hogy mi az a tevekkul.
- Az embernek előbb fel kell mérnie a világban érvényes szabályokat, erőfeszítéseket kell tennie, meg kell értenie az okokat, és utána kell Allahra hagyatkoznia.
- Az nem tevekkul, ha valaki lusta, nem tesz semmit, és Allahra hagyja azokat a dolgokat is, amiket neki kellene megtennie.

Most te jössz!

Magyarázzátok el a tevekkul kapcsolatát a rendeléssel és az ember felelősségével!

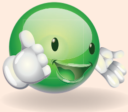
Ha valaki igazán megbízik Allahban, és Rá hagyatkozik:

- Békét és nyugalmat talál,
- Félelmei és aggodalmai bizonyossággá változnak,
- Türelemre, kitartásra és erőre tesz szert a történésekkel szemben, nem zuhan reménytelenségbe,
- Mert ő az, aki megtett mindent, ami csak tőle tellett, és Allahtól várja az eredményt.

Rizik (ellátás)

- A „rizik" szó jelentése megevett, megivott, felhasznált dolog, készlet.
- Mindent, amit a Mindenható Allah azért ad a teremtményeknek, hogy megegyék, megigyák, vagy más módon felhasználják, riziknek nevezünk.
- Ahogy minden, amit az ember ezen a világon felhasznál, rizik, úgy az is, amit a Túlvilágon kapni fog, szintén rizik.
- A Mindenható Allah minden élőlénynek, így az embernek is kimérte a rizikjét. De azt, hogy ezt megszerezze, megdolgozzon érte, hozzájusson, azt meghagyta az ember feladatának.
- Más szavakkal szólva, Allah teremti meg a riziket annak a szolgájának, aki megteszi érte a szükséges erőfeszítéseket: „nincs egyetlen mozgó teremtmény sem a földön, amelynek ne Allahtól lenne az ellátása." (11:6)
- A teremtésben az egyetlen, aki megteremti és adja a riziket, a Mindenható Allah. Ezért a Mindenható Allah legszebb Nevei közül az egyik a „Razzák", ami azt jelenti: Aki a riziket adja. Ezt a Nevet egyedül a Mindenható Allahra használhatjuk. A Mindenható Allah az, Aki adja a riziket, és az összes teremtény az, akiknek szükségük van rá (v. ö. 51:58; 34:39; 23:72).

- Az embernek törvényes, megengedett úton kell megszereznie a rizikjét. A Mindenható Allah nem akarja, hogy ellátásunkat tiltott módon szerezzük meg, és tudtunkra adja, hogy súlyosan elítéli azokat, akik tiltott, törvénytelen dolgot tesznek, és meg fogja büntetni azokat, akik haram (tiltott) módon szerzett ételt esznek. A Mindenható Allah megparancsolta, hogy helal (megengedett) riziket együnk, és a haramtól tartózkodjunk: „Egyetek hát abból, amivel Allah ellátott benneteket, megengedettként és jóként." (16:114)

Most te jössz!

- Magyarázzuk meg mit jelent az a mondás: „Senki nem eheti meg másnak a rizikjét. Mindenki csak a saját rizikjéből eszik.",
- Mit jelent az, hogy valaki a homloka verítékével keresi a kenyerét? Mit jelent az, hogy valaki a munkájából él?

„És nincs egyetlen mozgó teremtmény sem a földön, amelynek ne Allahtól lenne az ellátása." (11:6)

Siker és erőfeszítés

A Mindenható Allah erre a világra alkotott szabályainak az egyike az, hogy ha az ember erőfeszítést tesz valamiért, annak meglesz az eredménye. A siker feltétele az erőfeszítés. Ezért vallásunk azt tanácsolja, hogy legyünk szorgalmasak, munkálkodjunk, és tudtunkra adja, hogy sikert és eredményt csak úgy érhetünk el, ha erőfeszítéseket teszünk érte.

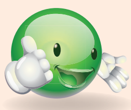
„…az embernek nem jár más, csak amiért fáradozik. És hogy a fáradozása hamarosan látható lesz, aztán megfizetnek neki érte, teljes megfizetéssel." (53:39-41)

Ha tiszteletre méltó, becsületes életet akarunk élni, ahhoz elkerülhetetlen, hogy erőfeszítéseket tegyünk, és sikerre jussunk általuk. Ezért hatalmas vallásunk azt tanácsolja, hogy ne pazaroljuk el feleslegesen evilági életünket, és minden pillanatban valami jó, hasznos és helyes dolog irányába tegyünk erőfeszítéseket.

- A siker azt jelenti, hogy az általunk tett dologban a kívánt eredményt érjük el.
- Annak, hogy képesek legyünk sikert elérni, vannak bizonyos feltételei és szabályai.
- Az ember a sikert nem érheti el csak azzal, hogy hisz benne, hanem az eredmény érdekében tett erőfeszítései, munkája is szükséges hozzá.
- Aki saját maga nem tesz semmit, hanem mindig Allahra vagy másokra próbálja hárítani a saját feladatait, az nem fog sikerre jutni.

- Azt, hogy mi a siker, különböző emberek hitük és világnézetük függvényében másként ítélhetik meg.
- A Kegyes Korán tudtunkra adja, hogy az anyagi értelemben vett siker önmagában nem jelenti azt, hogy az ember helyes úton jár. (v. ö. 34:35-37)

Az ember azt fogja kapni, amiért dolgozik, amiért erőfeszítéseket tesz. Aki a jót választja és jót cselekszik, az jót fog kapni, aki pedig a rosszat választja és rosszat cselekszik, az rosszat fog kapni. A választásért és a cselekedetekért pedig az ember saját maga viseli a felelősséget (v. ö. 41:46). Akkor tarthatunk sikernek valamit, amit elértünk, ha az jó, hasznos és igaz dolog. Ennek határait pedig a vallás és az intelligencia alapján kell meghúznunk. Ezek szerint a valódi siker az, ami az embert ebben a világban és a Túlvilágon is magasabbra emeli, megmenti és boldoggá teszi. Akár sikert, akár kudarcot érdemel ki valaki, annak a következményeit is neki kell viselnie. Az ember saját szabad akaratával dönt, és saját cselekedeteivel munkálkodik a sikerén, de Allah az, Aki sikerre juttatja őt. Ezért mondjuk, hogy a siker is olyan fogalom, amely a rendeléssel áll összefüggésben.

Most te jössz!
Magyarázzátok el a siker és a rendelés, valamint a sors közötti kapcsolatot!

Csapás

- A csapás, vagy próbatétel az embert hirtelen érő, és vagyonában vagy életében súlyos nehézséget jelentő esemény.
- A megpróbáltatás, próbatétel, csapás szót egymás szinonimájaként használják. Ez a fogalom számos hadíszban és az Iszlám tudomány egyéb területein is előfordul.
- A csapás szót általában olyan nehézségekre használják, amelyek emberi közreműködés nélkül következtek be.
- A csapásokat két nagy csoportra oszthatjuk, természetiekre és társadalmiakra.
- Allahnak vannak olyan fizikai törvényszerűségei, szabályai, amelyek erre a világra vonatkoznak, ezeket „szunnatullah” néven foglaljuk össze.
- Minden létező dolognak ezen szabályok alapján kell működnie. A teremtésben a fizikai létezés is ezeket a szabályokat követi.
- Az embernek kötelessége, hogy megtanulja ezeknek a szabályoknak a működését.
- Az életkörülményeinket megkönnyítő mindenféle technikai újítás is ezek szerint a szabályok szerint működik.

A természeti csapások sem esnek e szabályok határain kívül. A földrengés, a hurrikán, az

árvíz, a földcsuszamlás és minden más természeti katasztrófa tekintetében mi lehet az ember felelőssége? A történelem során az emberek mindig találtak módszereket arra, hogy a természeti csapások ellen védekezzenek. Lakóhelyük földrajzi jellemzőinek és életkörülményeiknek megfelelően kell kialakítaniuk életmódjukat, és meg kell őrizniük az élet rendjét.

Gondoljunk arra az emberre, aki gyakori földrengésekkel sújtott területen él! Az ő feladata az, hogy a földrengésnek legjobban ellenálló lakhelyet építse fel. Ha ezt nem teszi meg, és kár keletkezik vagyonában vagy életében, azt nem foghatjuk teljes egészében a rendelésre – nem hagyhatjuk figyelmen kívül az ő felelősségét sem.

Az ember, a csapások és a türelem

Az ember mindenből, ami vele történik, képes tanulni, és értékelni a tapasztalatot. A természeti csapásokban megláthatjuk az ember felelősségét. Ha az ember mindent megtett, amit meg kellett tennie, és mégis baj éri egy csapás miatt, akkor nem tehet semmi mást, mint hogy türelmes marad, és levonja a tanulságot. Minden tanulság, és az elővigyázatosság, amelyre szert tesz általa, a továbbiakban segít abban, hogy megőrizze magát a hasonló természeti csapásoktól.

A Kegyes Korán a próbatételekről

A Kegyes Korán nem a csapás, hanem a próbatétel, szerencsétlenség, nehézség szót használja. Elmondja, hogy miért érik ezek az embert: „És bármi szerencsétlenség sújt is benneteket, amiatt van, amit a kezetek megkeresett." (42:30) „ha szerencsétlenség sújtotta volna őket azért, amit a kezük küldött előre, azt mondták volna: „Urunk! Miért nem küldtél hozzánk egy küldöttet, hogy követhettük volna a Te ájáidat, és a hívők közé tartozhattunk volna?" (28:47)

Gondolkodjunk el!

Megelőzheti-e az ember, hogy szerencsétlenségek érjék?

A Kegyes Korán azt is tudtunkra adja, hogy ha az ember megtesz minden tőle telhetőt, hogy elkerülje a szerencsétlenségeket, de aztán mégis elérik őt, akkor türelmet kell gyakorolnia (2:155). Ezek a szerencsétlenségek próbatételként érik az embert, és akik képesek türelmesek maradni, azok megfeleltek a próbatételen:

„És bizony, próbára teszünk benneteket valamennyi félelemmel, éhséggel, a vagyonotok, életetek és gyümölcseitek fogyatkozásával, de mondj jó hírt a türelmeseknek." (2:155)

A Mindenható Allah a különböző próbatételekkel szolgái türelmességét és háláját méri fel. Szeretett Prófétánk (s.a.w.) is azt tanácsolta, hogy ha megtettünk minden szükséges óvintézkedést, de mégsem sikerült elkerülnünk valami szerencsétlenséget, akkor maradjunk türelmesek. (v. ö. Muslim, Birr, 14, (45), III/1991)

Társadalmi csapások

Az embereknek is van felelősségük a természeti csapásokkal kapcsolatban, meg kell tenniük a szükséges óvintézkedéseket, és tanulniuk kell belőlük. A társadalmi csapások esetében pedig a csapás oka nem más, mint maguk az emberek. Mert az ember felelős azért, ahogyan él, és azért, ahogyan cselekszik. A Kegyes Korán minden egyes példában, amelyet felhoz a korábbi társadalmakat érő csapásokra, az emberek felelősségének tartja a társadalom romlását és hanyatlását.

Társadalmi szabályok

A társadalomnak is megvannak a maga szabályai. Ezek a szabályok állandóak és nem változnak, és szüntelenül változó világunkban maradandó értékeket és szabályokat képviselnek. A Kegyes Korán ezeket a szabályokat „szunnatullah" néven nevezi (35:43). A Kegyes Korán felszólít minket arra, hogy gondolkodjunk el azon, hogy társadalomban élünk, és hogy ezt hogyan kell megvalósítanunk, és ennek megfelelően kell viselkednünk: „Hát nem utaztak a földön, és nem látták, milyen volt a vége azoknak, akik előttük voltak?" (35:44)

A Kegyes Korán a csapásokat is a rendelésbe vetett hit keretében értékeli. Utal arra, hogy az embernek van bizonyos felelőssége minden őt ért csapásban. Az embernek még azelőtt meg kell tennie a szükséges óvintézkedéseket, hogy szerencsétlenség sújtaná, és nem szabad saját kezével taszítani magát a veszélybe.

Most te jössz!

Beszéljük meg a fizikai, biológiai, társadalmi törvények és a rendelés közötti kapcsolatot!

Az ember és a biológiai törvényszerűségek

Az ember élete a teremtés biológiai törvényszerűségeinek megfelelően zajlik. E törvényszerűségek keretein belül marad egészséges, betegszik meg, lesz jobban vagy hal meg. Az ember felelőssége az, hogy minden tőle telhetőt megtegyen azért, hogy egészséges maradjon. Ismernie kell a biológiai törvényszerűségeket azért, hogy az egészségét megőrizhesse, és alkalmazkodnia is kell hozzájuk. Vallásunk nagy fontosságot tulajdonít a lelki és a testi egészség megőrzésének egyaránt. Testünket és egészségünket is a Mindenható Allah bízta ránk. Ezért az, hogy az egészségünkre vigyázzunk, és

őrizkedjünk a betegségektől, vallási kötelességnek számít. Az a társadalom erős, amely egészséges emberekből áll össze.

Betegség

A Kegyes Korán által elmagyarázott rendelés jelentésében minden területen fontos szerepet tölt be az ember felelőssége. Ennek megfelelően minden ember felelős a testi és lelki egészségének megőrzéséért. A vallásunk által elhozott parancsok és tiltások célja többek között az is, hogy segítsen az ember egészségét megőrizni. Szeretett Prófétánk (s.a.w.) hangsúlyozta az egészség megőrzésének szükségességét, és azt, hogy a betegségeket gyógyítani kell:

„Allah minden betegségnek megteremtette az orvosságát is." (Muslim, Selam, 26, (69), II/1729.)

Ha az ember megbetegszik, erőfeszítéseket tesz azért, hogy újra egészséges legyen. Gyógymódokat keres a betegség enyhítésére. Orvoshoz megy, gyógyszert szed, ha szükséges, még műtétnek is aláveti magát, de végeredményben Allahtól várja a gyógyulást. Allah Küldötte (s.a.w.) társainak egyike, Abu Huzama (r.a.) megkérdezte: „Próbálunk védekezni a betegségek ellen, fohászkodunk, és alávetjük magunkat a kezelésnek, ha megbetegszünk. Ez megváltoztatja a rendelést?" Allah Küldötte (s.a.w.) azt felelte: „A védekezés, a fohászkodás és a kezelés is a rendelés része!" (Ahmad, Musnad, III/421; Tirmidhi, Tib, 21, (2065), IV/400).

A Kegyes Korán is emlékeztet, hogy a betegségre a gyógyulás Allahtól van, és ebben a témában Ábrahám próféta (a.s.) viselkedését állítja elénk példának: „És amikor beteg vagyok, Ő gyógyít meg" (26:80). Ha a beteg hisz abban, hogy a gyógyulása Allahtól jön, az reményt ad neki, megerősíti a betegséggel szemben, növeli türelmét, és segíti a gyógyulásban. A beteg nem süllyed reménytelenségbe, nem fél attól, hogy a halál lesz a betegsége vége, mert tudja, hogy ő is Allahé, és Allahhoz fog visszatérni (v. ö. 2:156).

Mindezek a dolgok, az ember egészsége, betegsége, gyógyulása vagy halála nem állnak a rendelésen kívül. Az ember és a rendelés kapcsolatában az embernek meg kell tennie azt, ami az ő dolga, teljesítenie kell feladatait, és ezért felelősségre is fogják vonni.

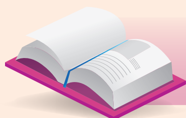

Gondolkodjunk el!

Hogyan értékeljük a betegséget a rendelésbe vetett hit szempontjából?

„Minden lélek megízleli a halált. Aztán Hozzánk fogtok visszatérni." (29:57)

A fejezet összefoglalása

A rendelésbe és a sorsba vetett hit hatalmas vallásunk egyik alapvető hittétele. A rendelésben és a sorsban hinni azt jelenti, hogy hisszük: minden, jó és rossz, bármilyen élő vagy élettelen teremtmény a Mindenható Allah tudtával, akaratával, teremtésével jött létre, és Rajta kívül nincsen más Teremtő.

A kader azt jelenti, hogy a Mindenható Allah a világ kezdetétől a végtelenségig minden egyes dolognak az idejét, helyét és tulajdonságait tudja az Ő végtelen tudásában, Ő az, Aki mindezeket meghatározta és számon tartja. A kaza pedig azt jelenti, hogy a Mindenható Allah a megfelelő időben megteremti azt a dolgot vagy eseményt, amelyet korábban már elrendelt.

A Kegyes Korán szerint a tevekkul, rizik, siker, csapás és betegség fogalmak is kapcsolatban állnak a rendeléssel. Ezek a fogalmak az emberi szabad akarat és felelősség közötti kapcsolatra vonatkoznak, és állandóan az ember felelősségét hangsúlyozzák.

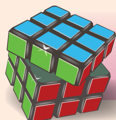
Az ember egészsége, betegsége, jobbulása, halála, röviden az egész élete nem esik kívül a rendelésen. Az ember és a rendelés kapcsolatában az embernek meg kell tennie azt, ami az ő dolga, teljesítenie kell feladatait, és ezért felelősségre is fogják vonni.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Mit jelent a kader és a kaza?
2. Miért kell hinnünk a kaderban és kazában?
3. Milyen kapcsolat van a kader és az ember szabad és felelős volta között?
4. Mit jelent az, hogy az ember a szabadságával arányosan felelős?
5. Milyen kapcsolat van a kader és kaza, valamint a világmindenség törvényszerűségei között?
6. Keressünk néhány áját, amelyek a kaderrel és kazával kapcsolatosak!
7. Milyen kapcsolat van a kader, valamint a tevekkul és rizik között?
8. Milyen kapcsolat van a kader, valamint a siker, csapás és betegség között?
9. Milyen felelőséggel bír az ember a rendeléssel kapcsolatos fogalmak terén?

Értékelő kérdések

1. Általában milyen értelemben használják a „meg van írva", vagy „előre elrendelt" kifejezéseket?

A) Az ember olyan lény, aki nem képes máshogy viselkedni, mint ahogy viselkedik

B) Az ember felelős teremtmény

C) Az embernek van elrendelt sorsa

D) Az ember bízik Allahban

E) Az embernek szabad akarata van

2. Az alábbiak közül melyik állítás NEM igaz a szabadsággal kapcsolatban?

A) A szabadság alapfeltétele, hogy az embernek joga legyen a döntéshez és a döntése szerinti viselkedéshez.

B) Az, hogy Allah mindent tud, korlátozza az ember szabadságát.

C) Az ember szabadsága miatt felelős a viselkedéséért.

D) A szabadsághoz tisztában kell lennünk Allahnak a világmindenségre vonatkozó törvényeivel.

E) A szabadság tudás nélküli hajszolása az egyik legnagyobb csapda.

3. „Aztán, amikor döntésre jutottál, hagyatkozz Allahra! Allah szereti azokat, akik Rá hagyatkoznak." (3:159). Milyen alapvető fogalomra utal ez az ája?

A) Allah szeretete B) Fohász C) Felelősség

D) Tevekkul E) Szabad akarat

4. A Kegyes Korán az alábbiak közül melyiket NEM értékeli a kaderrel kapcsolatos fogalomként?

A) Betegség B) Siker C) Istenfélelem

D) Csapás E) Rizik

5. Az alábbiak közül melyik a kaza átfogó meghatározása?

A) A Mindenható Allah a megfelelő időben megteremti azt a dolgot vagy eseményt, amelyet korábban már elrendelt.

B) Allah mindent tud és mindent elrendelt.

C) Allah a világon mindent egy nyilvánvaló rend és rendszer szerint teremtett.

D) Az embert váratlanul érő esemény.

E) Az ember szabad akarata szerinti döntés..

Megoldókulcs

1. FEJEZET

1. A, 2. C, 3. B, 4. D, 5. D

2. FEJEZET

1. E, 2. A, 3. E, 4. A, 5. B

3. FEJEZET

1. C, 2. C, 3. B, 4. D, 5. E

4. FEJEZET

1. A, 2. C, 3. D, 4. B, 5. A

5. FEJEZET

1. A, 2. C, 3. C, 4. E, 5. D

6. FEJEZET

1. C, 2. D, 3. A, 4. D, 5. A

7. FEJEZET

1. D, 2. A, 3. B, 4. C, 5. D

8. FEJEZET

1. D, 2. B, 3. D, 4. B, 5. C

9. FEJEZET

1. C, 2. B, 3. D, 4. C, 5. A

IRODALOMJEGYZÉK

Akseki, A. Hamdi. *Ahlâk İlmi ve İslâm Ahlâkı*. Ankara: Nur Yayınları 1991.

Akseki, Ahmet Hamdi. *İslâm Dini*. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları 1975.

Ateş, Süleyman. *Kur'an Prensipleri*. İstanbul: Yeni Ufuklar Neşriyat 1996.

Aydın, Ali Arslan. *İslâm İnançları ve Felsefesi*. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları 1964.

Aydın, Ali Arslan. *İslâm'da İman ve Esasları*. İstanbul: Hisar Yayınevi 1982.

Bilmen, Ömer Nasuhi. *Büyük İslâm İlmihâli*. Ankara: Bilmen Basım ve Yayınevi 1992.

Buhari, *el-Edebü'l-Müfred*. 1/67 Çev: A.Fikri Yavuz. İstanbul: Sönmez Yayınları 1979.

Çakan, İsmail Lütfi, N. Mehmed Solmaz. *Kur'an-ı Kerim'e Göre Peygamberler ve Tevhid Mücadelesi, I-III*. İstanbul: Ensar Neşriyat 1998.

Çubukçu, İ. Agah. *İslâm'da Ahlâk ve Vazifeler*. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları 1974.

Demir, Rıza. (1991). *Dini ve Milli Şiirler Antolojisi*. Ankara: TDV Yayınları: Diyanet Dergisi, Kasım 1999.

Gölcük, Şerafettin. *Kur'an'da İnsanın Değeri*. İstanbul: Zafer Matbaası 1983.

Güç, Ahmet. *Satanizm: Şeytana Tapınmanın Yeni Adı*. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları 2004.

Gündüz, Şinasi. *Din ve İnanç Sözlüğü,* Ankara: Vadi Yayınları 1998.

Harman, Ömer Faruk. "İncil", XXII, 270-276, *TDV İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul 2000.

Hökelekli, Hayati. *Din Psikolojisi*. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları 1983.

http://tdk.org.tr/tdksozluk/sozara.htm

İmam-ı Gazali, *Varlıkların Yaratılış Hikmetleri*. Çev: H. Akarsu - M. Sıradağ. İstanbul 1971.

İmam-ı Gazali. *Esmâ-i Hüsnâ Şerhi: El-Maksadu'l-Esna Şerhu Esmâi'l-Hüsnâ*, Çev. M. Ferşat (Cennetlik). İstanbul: Eskin Matbaası 1972.

Izutsu, Toshihiko. *Kur'an'da Allah ve İnsan*. Çev: Süleyman Ateş. İstanbul: Yeni Ufuklar Neşriyat.

Kandemir, M. Yaşar. *Meleklere İnanıyorum*. İstanbul: Damla Yayınevi 2000.

Kırca, Celal. "Kitab", 439, "Kur'an", 448-449, "Vahy", 719-720, *İslâmî Kavramlar*. Ankara: Sema Yazar Gençlik Vakfı Yayınları: 2 1997.

Kırca, Celal. (1997). "Kader", 410-412, "Kaza", 425-426, "Afet", 15-16, *İslâmî Kavramlar*. Ankara: Sema Yazar Gençlik Vakfı Yayınları: 2.

Komisyon. *İlmihal, İman ve İbadetler (I), İslâm ve Toplum(II), I-II*. İstanbul:Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları 1999.

Komisyon. *İlköğretim Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi Dersi Öğretmen Kılavuzu 5*. İstanbul: Milli Eğitim Basımevi 2002.

Komisyon. *Dini Kavramlar Sözlüğü*. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları 2006.

Kur'an Kursları Öğretim Programı: Yüzünden Okuyanlar İçin. Ankara 2004.

Malik, *el-Muvatta*. İstanbul: Çağrı Yayınları 1982.

Özcan, Mehmet Tevfik. *Ruhi Bunalımlar ve İslâm Ruhiyatı*. Ankara: Santral Yayınevi 1985.

Pazarbaşı, Erdoğan. *Kur'an ve Medeniyet, Doğuşu-Gelişimi-Çöküşü*. İstanbul: Pınar Yayınları 1996.

Peker, Hüseyin. *Din Psikolojisi*. Samsun 2000.

Polat, Selahattin. "Hastalık", 297-299, *İslâmî Kavramlar*. Ankara: Sema Yazar Gençlik Vakfı Yayınları: 2 1997.

Sabunî, Nureddin. *Mâturîdiyye Akaidi.* Çev: Bekir Topaloğlu. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları 1979.

Sofuoğlu, Mehmet (Çev). *Sahih-i Müslim ve Tercemesi,* İstanbul: İrfan Yayınevi 1966.

Şentürk, Lütfi ve Yazıcı, Seyfettin. *İslâm İlmihâli.* Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları 2004.

Şimşek, M. Sait, *Yaratılış Olayı*. İstanbul: Beyan Yayınları 1998.

Toksarı, Ali. "Tevekkül", 699, İslâmî Kavramlar. Ankara: Sema Yazar Gençlik Vakfı Yayınları: 2 1997.

Tunç, Cihat. *Sistematik Kelâm*. Kayseri: Erciyes Üniversitesi Yayınları 1994.

Tunçalp, Enver. *İnandım İman Ettim.* Ankara: Şark Matbaası 1974.

Ulutürk, Veli. *Kur'an-ı Kerim'de Yaratma Kavramı*. İstanbul: İnsan Yayınları 1995.

Vergote, Antoine. *Din, İnanç ve İnançsızlık: Psikolojik İnceleme.* Çev: Veysel Uysal. İstanbul: Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları 1999.

Yavuz, Kerim. *Çocukta Dini Duygu ve Düşüncenin Gelişmesi: 7-12 Yaş.* Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları 1987.

Yavuz, Yusuf Şevki. "Kader", *TDV İslâm Ansiklopedisi.* İstanbul: XXIV, 58-63 2001.

Yazıcı, Seyfettin. *Temel Dini Bilgiler: İtikat, İbadet, Ahlâk, Siyer.* Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları 1995.

Yurdagür, Metin. *Allah'ın Sıfatları: Esma'ül Hüsna*. İstanbul: Marifet Yayınları 1984.